பெண்விடுதலைச் சட்டங்களும் பார்ப்பனர்களும்

பெரியார்

வெளியீடு:
பெரியார் திராவிடர் கழகம்
29, இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளுவர் நகர் - திருவான்மியூர்
சென்னை - 600 041

நூல் கிடைக்குமிடங்கள்

பெரியார் படிப்பகம்
பேருந்து நிலையம் அருகில்
மேட்டூர் அணை - 636 401
9786316155

பெரியார் படிப்பகம்
அரசு விரைவுப் பேருந்து நிலையம்
காந்திபுரம் - கோவை
9843323153

பெரியார் படிப்பகம்
தோழர் பத்ரி நாராயணன் நினைவு நூலகம்
73 / 1 இலாயிட்ஸ் சாலை
சென்னை - 14
044.30228213

இராவணன் படிப்பகம்
இராதாகிருட்டிணன் நகர்
அரியாங்குப்பம்
புதுச்சேரி - 7
9443045614

பெரியார் புத்தக நிலையம்
மெக்டனால்டு சாலை, கண்டோன்மெண்ட்,
ஸ்டேட்பேங்க் மண்டல அலுவலகம் எதிரில்
திருச்சி - 620001
9865596940

நன்கொடை : ரூ 40

விமர்சனங்களை அனுப்ப - periyardk@gmail.com

மின் நூலாகத் தரவிறக்கம் செய்ய
www.periyardk.org

பதிப்பு ஆண்டு : 2011 செப்டம்பர் 11

இந்த நூல் ....

தேவதாசிகள் - ஒழிப்பு சட்டம்

குழந்தைத் திருமண தடைச்சட்டம்

விபச்சாரத் தடுப்புச் சட்டம்

ஆண்-பெண் திருமணவயது நிர்ணயச் சட்டம்

கணவனை இழந்த பெண்களுக்கு கணவன் சொத்தில் பங்கு பெறும் சட்டம்

'விவாக ரத்து' சட்டம்

பெண்களைப் பாதுகாக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட சட்டங்கள் இந்திய நாடாளுமன்றத்திலும், சென்னை மாகாண சட்டசபையிலும் கொண்டுவரப்பட்ட போது பார்ப்பனர்களும், காங்கிரசும் கடுமையாக எதிர்த்து - அந்தச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படாமல் தடுக்கும் அத்தனை முயற்சிகளிலும் முனைப்பாக இறங்கின; இந்தச் சட்டங்கள் இந்து மதத்துக்கும் - இந்து சாதிரங்களுக்கும் எதிரானவை என்று போர்க்குரல் உயர்த்தின. திருவாளர்கள் சத்தியமூர்த்தி அய்யர், சீனிவாசஅய்யங்கார், ஆச்சாரியார், எம்.ஏ.கோவிந்த ராகவய்யர், சேஷகிரி அய்யர், மு வ. ராமநாத அய்யர் -என்று செல்வாக்கு பெற்ற ஒரு பார்ப்பன அணி கடுமையாக எதிர்த்து களம் அமைத்த போது பெரியார் 'குடி அரசு' ஏட்டில் இந்த சட்டங்களை ஆதரித்து - பார்ப்பனர் எழுப்பிய வாதங்களைத் தகர்த்து எறிந்தார்.

1929ம் ஆண்டு சென்னை ஒற்றைவாடை தியேட்டரில் சனாதன தர்மிகள் மாநாடு ஒன்றை கூட்டி "சட்டசபையில் வர்ணா ரம தர்மத்துக்கு விரோதமாக எந்த சட்டமும் செய்யக் கூடாது; மனுதர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதாக வாக்களிப்பவர் களுக்கு மட்டுமே ஓட்டுப் போட வேண்டும்; என்று வெளிப் படையாக தீர்மானங்கள் போட்டனர்; இந்த மாநாட்டை நடத்தியவர்கள் திருவாளர் எ. சத்தியமூர்த்தி (இவரது பெயரில் தான் தமிழ்நாடு காங்கிர கட்சி தலைமை அலுவலகம் இப்போதும் உள்ளது) கோவை சி.வி.வெங்கட்டரமண அய்யங் கார், டி.ஆர் ராமச்சந்திர அய்யர், வி.வி.சீனிவாச அய்யங்கார் போன்ற "தேசிய" பார்ப்பனர்கள் 1928 ம் ஆண்டிலிருந்து 1935ம்

ஆண்டுவரை - மேற்குறிப்பிட்ட சனாதன பார்ப்பனிய வாதங்களை எதிர்கொண்டு பெண்களின் அடிப்படையான சுய மரியாதைக்கு - வாழ்வுரிமைக்கு - பெரியார் இயக்கம் நடத்திய ஆவேசமான கருத்துப் போரை இத்தொகுப்பு வெளிக் கொண்டு வந்துள்ளது.பெண்களுக்கான உரிமைகள் சட்ட வடிவம் பெறுவதை பார்ப்பன சனாதனமிகள்; அவ்வளவு எளிதாக அனுமதித்து விடவில்லை.

பல புரோகிதக் கொடுமைகள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் சட்டம் கொண்டு வந்துதான் தடை செய்யப்பட்டன என்பதை வரலாறு கூறுகிறது. நோயாளி - மோட்சம் பெறுவதற்காக பார்ப்பன புரோகிதர்கள் கங்கைநீரில் மூழ்கடித்து - சாகடித்தார்கள்; இது 1863ல் தான் சட்டத்தால் தடை செய்யப்பட்டது.

வயது வந்த இளைஞர்கள் மலைமேலிருந்து பார்ப்பன புரோகிதர்களால் உருட்டிவிடப்பட்டு ‘மோட்சம்’ அளிக்கப் பட்டனர். “ பரு கூடத் பன்னம்” என்ற இந்த பார்ப்பன புரோகிதச் ‘சடங்கு’ பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் சட்டம் போட்டு தடை செய்யப்பட்டது.

முதல் குழந்தையை கங்கை ஆற்றில் தூக்கி வீசி சாகடித்தால் ‘புண்ணியம்’ கிடைக்கும் என்ற பார்ப்பன புரோகிதச் சடங்கு ‘கங்காப் பிரவாக் பாதணம்’ என்ற பெயரில் நடைமுறையில் இருந்தது. 1835ம் ஆண்டு தான் அது சட்டத்தால் தடை செய்யப்பட்டது. ஒரு அப்பாவியை பிடித்து வந்து யாக குண்டத்தில் பசுவாகக் கருதி வேதம் ஓதி கடைசியில் அந்த அப்பாவியை மரத்தில் கட்டி வைத்து பார்ப்பனர்கள் கொலை செய்தார்கள்; இது ரிக் வேத யாகம் என்று கொன்னார்கள்; 1845ம் ஆண்டு தான் தடை செய்யப்பட்டது.

நீரிலோ, நெரப்பிலோ விழுந்து செத்தால் ‘மோட்சம்’ கிடைக்கும் என்று புரோகிதர்கள் நம்ப வைத்து - அதற்கு மகாப் ருங்தானம்; என்று பெயர் சூட்டியிருந்தார்கள். இதுவும் சட்டத்தால் தான் தடை செய்யப்பட்டது.

பெண்களின் உரிமைக்கான சட்டங்கள் - நடத்திய எதிர் நீச்சல்களின் வரலாற்றை பதிவு செய்கிறது இந்த நூல்.

– பெரியார் திராவிடர் கழகம்

சீர்திருத்தப் புரட்டு

நமது நாட்டுப் பார்ப்பனர்களின் பொதுநலச்சேவை, சீர்திருத்தம் என்ப வைகள் அதாவது காங்கிரஸ் என்றும், சமூக சீர்திருத்தம் என்றும், ஆசாரச் சீர்திருத்தம் என்றும் இப்பார்ப்பனர்கள் பேசுவதெல்லாம் சுத்தப் புரட்டு என்றும் இவைகளை வேறொருவர் செய்வதற்கில்லாமல் ஏமாற்றி தாங்களே செய்பவர்கள் போல காட்டி மக்களை ஏமாற்றி வெறுந் தீர்மானங்களை ஏட்டில் எழுதிவிட்டு காரியத்தில் நடவடிக்கையில் வரும் போது குறுக்கே படுத்துக் கொண்டு விதண்டாவாதம் பேசுவதே வழக்கம் என்றும் எழுதி வந்திருக்கின்றோம்.

உதாரணமாக, ஆசார திருத்தத்தின் பேரால் பம்பாயில் போய் வயிறு பிழைக்கும் ஸ்ரீ மு. நடராஜன் என்கின்ற ஒரு பார்ப்பனர் இந்தியா முழுமைக் கும் தான் ஒரு ஆசாரத்திருத்தக் காரர் என்ற விளம்பரம் பெற்றவர்.. அவரது ஆசாரத் திருத்தமானது ஸ்ரீமான்கள் ஆ.மு.ஆச்சாரி. கூசு.ராமச்சந்திர ராவ். சத்தியமூர்த்தி முதலிய வருணாசிரம பிரசாரக்காரர்களைவிட மோச மான திருத்தம் என்றே சொல்லுவோம். உண்மையாய் பேசவேண்டு மானால் அவர் ஆசாரத்திருத்தம் என்கின்ற பெயரால் வருணாசிரமத்தை பரப்ப வந்த சூழ்ச்சிக்கார பார்ப்பனர் என்றே சொல்லவேண்டும். ஏனெனில் சுயமரியாதை இயக்கம் என்று ஒன்று தோன்றியிருப்பதும் மனுதர்ம சாஸ்திரத்தைக் குற்றம் சொல்லி கொளுத்தியதும் இவருக்கு வெகு கஷ்டமாக போய் விட்டதாம். “மனுதர்மத்தைக் கொளுத்தியதாலேயே இந்தியாவின் பழைய தர்மம் என்ப தை அழித்துவிட முடியாது” என்று பந்தயங் கூறி மக்களை ஏய்ப்பதினாலும் சுயமரியாதை மகாநாடு என்பது கற்பனை மகாநாடு என்பதாக ஒன்று ஏற்படுத்துவதுபோல் அவ்வளவு கேவலமானது என்கிறார். கற்பில் லக்ஷியம் இல்லாத ஜாதிக்கும் சுயமரியாதையில் லக்ஷியம் இல்லாத ஜாதிக்கும் இப்படித் தோன்றுவதில் அதிசயம் ஒன்றுமில்லை. சன்மார்க்க சங்கம் என்றோ சன்மார்க்க மகாநாடு என்றோ ஒன்று

கூட்டுவதானால் அவர்கள் சன்மார்க்க மற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டத்தான் கூட்டுவார்கள் என்பது ஸ்ரீ நடராஜனின் கருத்துப் போலும். தவிர வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தின்போது கூட இந்த பிரபு "ஆட்க்ஷேபிக்கப்பட்ட வீதியில் நடக்காமல் இருப்பதே ஆக்ஷேபித்தவர் களுக்கு தக்க தண்டனையாகும்" என்று உபதேசம் செய்தவர்.

தவிர, சமீபத்தில் கூடிய சென்னை ஆசாரத்திருத்த மகாநாட்டில் இவர் பேசிய பேச்சு பார்ப்பனர்களுக்கு அனுகூலமாகவே சர்க்கரை பூசிய விஷம் போல் தந்திரமாய்ப் பேசினார். இதைப் போலவே மற்றும் பலர் பல சமயங் களில் பேசியிருக்கின்றார்கள்.

1912ம் வருஷம் மே மாதத்தில் திருச்சியில் கூடிய மாகாண அரசியல் மகாநாட்டில் மதசம்மந்தமான தர்ம சொத்தைக் குறித்து சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று ஸ்ரீமான்கள் எல்.ஏ. கோவிந் தராகவைய்யரும், சேஷகிரி ஐயரும் கொண்டுவந்த மசோதாவுக்கு கவர்மெண்டார் அனுமதி கொடுக்கா தது தப்பு என்றும் கண்டன தீர்மானங்கள் ஸ்ரீமான்கள் சீனிவாச அய்யங் காரால் கொண்டுவரப் பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன.

ஆனால் அத்தீர்மானத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வரும் போது இந்த ஸ்ரீமான் சீனிவாசய்யங்கார், சேஷகிரி அய்யர் உள்பட பார்ப்பனர்கள் ஒரே கூட்டாக "சர்க்கார் மதத்தில் பிரவேசித்து விட்டார்கள். மதம் போச்சுது நாஸ்திகமாச்சுது" என்று சத்தம் போட்டார்கள்.

தவிர, அதே சமயத்தில் திருச்சியில் கூடிய ஆசாரதிருத்த மகாநாட் டில் தலைமை வகித்த ஸ்ரீமான் மு.க்ஷ ராமநாத அய்யர் என்கின்ற ஒரு பார்ப் பனர் "ஜன சமூகம் கெட்டுப் போகாமல் இருக்க வேண்டுமானால் கோவில் களில் தேவதாசிகள் இருக்கும் ஏற்பாட்டை முற்றிலும் நீக்கிவிட வேண்டும்" என்று பேசி இருப்பதுடன் தேவதாசிகள் கோவிலில் உற்சவங்களிலும் பூஜை களிலும் வேலை செய்ய விடுவதினால் ஷி உற்சவங்கள் பூஜைகள் இவைகளின் மகிமைகள் குறைந்து போகிறதால் அவர்கள் கோவிலில் வேலை செய்ய விடாதபடி சட்டத்தாலோ அல்லது வேறுவிதத்தாலோ தடுக்கப்படவேண்டுமென்கின்ற தீர்மானமும் ஏகமனதாய் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றது. (1913 ஹு மே. மீ திய "பிழைக்கும் வழி" 236, 238 பக்கம் பார்க்க)

ஆகவே இத்தீர்மானத்தை அமுலில் கொண்டுவர ஸ்ரீமதி முத்து லெக்ஷ்மி அம்மாளவர்கள் ஒரு மசோதா கொண்டுவர சர்க்காரை வேண்டிக் கொண்டதற்காக எத்தனை சாஸ்திரிகள், சர்மாக்கள், ஆச்சாரியார்கள், சத்திய மூர்த்திகள் இதற்கு விரோதமாய் "மதம் போச்சு நாஸ்திகமாச்சு" என்றுசப்தம் போட்டு எதிர்பிரசாரம் செய்கிறார்களென்று பார்த்தால் இப்பார்ப்பனர் களும் காங்கிரசும் சீர்த்திருத்தம் செய்வதின் உண்மை விளங்கும். ஆகவே பார்ப்பனர்கள் எந்த காலத்திலும் மக்கள் சமத்துவத்திற்கோ ஒழுக்கத்திற்கோ சீர்திருத்தத்திற்கோ அனுகூலமாயிருப்பார்க ளென்று நினைப்பது வேப்பங்காய் இனிக்கும் என்று நினைக்கும் மடமைக்கு சமானம் என்றே சொல்லுவோம்.

மூன்று மாதத்தில் ஆகக்கூடிய வேலை மூன்று வருஷத்தில் ஆவதாயிருந்தாலும் பார்ப்பனப் பூண்டை ஒதுக்கி வைத்து வேலை பார்ப்பதே உண்மையான காரியசித்திக்கு மார்க்கமாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 15.01.1928

இளம் வயது விவாக விலக்கு மசோதா
தேசீய வாதிகள் யோக்கியதை

மக்கள் இளம் வயதில், அதாவது தக்க வயதும் அறிவும் உணர்ச்சியும் இல்லாத காலத்தில் விவாகம் செய்யப்பட்டு வருவதால் மக்கள் சமூக வளர்ச்சிக்கும் உரத்திற்கும் கேடாயிருந்து வருகிறது என்கின்ற உண்மையை நமது வாழ்வில் தினமும் அனுபவத்தில் கண்டு வருவதோடு அவற்றை தடுக்க வேண்டு மென்பதாகவும் முயற்சி எடுத்தும் வருகின்றோம்.

இதைப்பற்றி பல சமூக மகாநாடுகளிலும், பல சீர்திருத்த மகாநாடுகளிலும் பேசி தீர்மானங்களும் செய்து வந்திருக்கின்றோம். ஆனால் அதை அனுசரித்து அது அமுலில் வரத் தக்க ஏற்பாடுகள் ஏதாவது செய்ய ஆரம்பித்தால் உடனே அங்கு மதம் வந்து குறுக்கே விழுந்து அம்முயற்சிகளை அழிப்பது வழக்கமாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றதும் நாம் அறிவோம். இதன் காரணமாகவே பெரிதும் நாம் மனித இயற்கைக்கு விரோதமான மதங்களும் கண்மூடிக் கொள்கைகளும் மண்மூடிப் போக வேண்டுமென்று முயற்சித்து வருகின்றோம். இம்முயற்சிக்கு யார் எதிரிடையாக இருந்தபோதிலும் நாம் ஒருசிறிதும் லக்ஷியம் செய்யாமல் இடையூறான மதங்களையும் அதற்கு ஆதாரமான சாமிகளையும் கூட ஒழித்தாக வேண்டும் என்றே சொல்லு கின்றோம். சமீப காலத்தில் சென்னை சட்ட சபையில் இது விஷயமாய் சட்டம் செய்வதைப் பற்றி வாதம் நடைபெற்ற சமயத்தில் பார்ப்பனரல்லாதார் கக்ஷியைச் சேர்ந்த மாஜி மந்திரி சர். ஏ.பி. பாத்ரோ அவர்கள் சற்று மாறுதலாய் பேசியதற்காக அவரை, 'பார்ப்பனரல்லாதார் கக்ஷி தானத்தை ராஜிநாமா கொடுத்துவிட்டு பார்ப்பனர் கக்ஷிக்கு போய்விட வேண்டுமென்றுகூட எழுதியிருந்தோம். அவரை, 'இனி பார்ப்பன ரல்லாதார் கக்ஷியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்வது பார்ப்பன ரல்லாதார் சமூகத்திற்கே அவமானம்' என்று கூட எழுதியிருந்தது வாசகர்களுக்குத் தெரியும். இந்நிலையில் சென்ற வாரம் இந்தியா சட்டசபையில் இம்மசோதா விவாதத்திற்கு வந்த போது தமிழ் நாட்டு பார்ப்பனர்கள் பெரிதும் இம்மசோதாவிற்கு விரோதமாய்ப் பேசியிருப்பதாகவும், பலர் தனி விண்ணப்பம் கொடுத்து இருப்ப தாகவும் அதில் சில மகமதிய அங்கத்தவர்களும் கையொப்ப மிட்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருவதுடன் பல சங்கராச்சாரிகளும் சா திரிகளும் 'ராமராஜ்யம்' நடத்தும் மகாராஜாக்களும் இம் மசோதாவுக்கு விரோதமாய் அரசப் பிரதிநிதியிடம் தூது போனதாகவும் தெரியவருகின்றது.

இந்த வருணாச்சிரமக்காரரோடு சில மகமதியர்களும் சேர்ந்து கொண்டதானது அச்சமூகத்திற்கே அவமானத்தை விளைவித்த காரிய மென்பதோடு மனித சமூக உரிமைக்கே கேடு விளைவித்ததாகுமென்றே கருதுகிறோம் . அவர்களைப் பற்றிய மற்ற விஷயங்களையும், அதில் இவர் பார்ப்பனர்களுக்கு அடிமையாய் இருந்து வாழவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிற விஷயங்களையும் வெளிப்படுத்தவும், அவர்களைக் கண்டிக் கவும் ஆன காரியங்களை அச்சமூகத் தலைவர்களுக்கும் அச் சமூக பத்திரிகைகளுக்குமே விட்டுவிட்டு நமது பிரதிநிதி என்னும் உரிமையின் பேரால் நடந்து கொண்டவர்களைப் பற்றி சற்று விசாரிப்போம்.

இது விஷயமாய் இந்திய சட்டசபையில் நடந்த முழு விபரத்தையும் எழுத நமக்கு போதிய இடமில்லாவிட்டாலும் அம் மசோதாவிற்கு விரோதமாய்ப் பேசிய தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதியும் இந்துமத வருணாசிரமப் பிரதிநிதியும் ஆகிய திரு. எம்.கே. ஆச்சாரியார் அவர்களின் போக்கை சற்று கவனிப்போம்.

திரு. ஆச்சாரியார் அவர்கள் இச்சட்டத்தை எதிர்த்துப் பேசுகையில், "பால்ய விவாகமில்லாவிட்டால் உண்மையான கற்பு என்பது சாத்தியமில்லை" என்றும், "பெண்களின் வாழ்க்கை நாசமடைந்து விடும்" என்றும், "குடும்ப வாழ்க்கை துக்கமயமாகி சதா ஆபத்திற்குள்ளாகி இருக்கும்" என்றும் "புருஷர்களுக்கு சிறைத்தண்டனை அளித்து விடுவதால் பெண்கள் நடத்தையும் அதிக கேவலமாக மாறிவிடும்" என்றும் "பாலிய விவாகம் இருந்தா லொழிய வாழ்க்கையில் உண்மையான ஒழுக்கம் ஏற்படுவது அசாத்தியம்" என்றும் பேசி இருக்கின்றதாக தெரிய வருகின்றது. இவைகள் 'சுதேசிமித்திரன்'- 'தமிழ்நாடு' பத்திரிகைகளில் காணப்படுகின்றதுடன் சுதேசமித்திரன் நிருபரும் திரு. ஆச்சாரி யாரை ஆதரித்தும் புகழ்ந்தும் எழுதி இருக்கின்றார்.

பாலிய விவாகமில்லாவிட்டால் பெண்கள் கற்பு கெட்டுப் போகும் என்று சொல்வதும் வாழ்க்கையில் துக்கம் ஏற்படும் என்று சொல்வதும் எவ்வளவு மனந்துணிந்து சொன்ன அயோக்கியத் தனமான வார்த்தைகளாகும் என்பதை வாசகர்கள் தான் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். இது பார்ப்பனர்களுக்காக என்றோ அல்லது அய்யங்கார் கூட்டத்திற்காக என்றோ திருவாளர் ஆச்சாரியார் பேசி இருப்பாரானால் நமக்கு அதைப்பற்றி அவ்வளவு கவலை இல்லை. ஆனால் நம்மெல்லோருக்குமே பிரதிநிதி என்கின்ற முறையில் பேசியிருப்பதால் நாம் அதைக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. நம்மில் அனேகர்கள் இதுவரை பெண்களை சுமார் இருபது வயது வரை கூட வைத்திருந்து விவாகம் செய்து கொடுக்கின்றார்கள் என்பதும், இப்போதுதான் வர வர பார்ப்பனீயத்திற்கு அடிமைப்பட்டு பார்ப் பனர்களைப் பார்த்து காப்பியடித்து தாங்களும் உயர்ந்த ஜாதிக்காரர் என மதிக்கப்படவேண்டும் என்கின்ற ஆசையில் பலர் சிறுபிராயத்திலேயே கலியாணம் செய்து விடுகின்றார்கள் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. திரு. ஆச்சாரியாரின் வாக்குமூலப் படிக்குப் பார்த்தால் பக்குவமான பின்னோ பக்குவமாகி 2 வருஷம் 4 வருஷம் பொறுத்தோ விவாகம் செய்யப்பட்ட பெண்கள் கற்பில்லாமல் விபசாரிகளான பிறகுதான் விவாகம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக ஏற்படுகிறது. திரு. ஆச்சாரியார், ஒரு சமயம் தாம் மற்றவர்களைப் பற்றி அப்படிச் சொல்லவில்லை யென்றும் தம்முடைய சமூகத்தைப் பற்றித்தான் தாம் சொன்ன தாகச் சொல்வாரானால் தம் சமூகத்துப் பெண்களும் பக்குவ மடைந்து விட்டால் அவர்கள் கல்யாணமில்லாமல் கற்புடனிருக்க முடியாதென்று கருதிச் சொன்னவராகவே நினைக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இதனால் அவர் எப்படியும் பெண்கள் சமூகத்தையே இழிவு படுத்தியாகத்தான் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஆச்சாரியார் இப்படிச் சொல்ல நேர்ந்தது அந்தப் பார்ப்பனியத் தன்மையே யொழிய வேறல்ல. ஏனெனில் பார்ப்பனியத் தன்மையான இந்து மதம் என்பதில் பெண்கள் காவலில்லாமல் கற்புடனிருக்க முடியாதென்றே சொல்லப்படுகிறது. உதாரணமாக இந்துக்கள் என்பவர்கள் கல்யாண காலத்தில் கல்யாணப் பெண்களுக்கு கற்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டி உறுதிவாங்க வழங்கும் மகா பதிவிரதையென்று சொல்லப்படும் அருந்ததி என்னும் 'உத்தம திரீ'யின் யோக்கியதையைப் பார்த்தால் மற்ற பெண்களுடைய நிலைமை தானாகவே விளங்கும். அதாவது ஒரு சத்தியம் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் அருந்ததி சொல்வதாவது:-

"ஸ்ரீகளுக்கு மறைவான இடமும் புருஷர்களின் சந்திப்பும் கிடைக்கும் வரையில்தான் திரீகள் பதிவிரதைகளாயிருக்க முடியுமாதலால் பெண் களை வெகு ஜாக்கிரதையாகக் காவல் காக்க வேண்டும்".

என்பதாக தேவர்களிடத்தில் சொல்லி சத்தியத்தைக் காப்பாற்றினதாக இந்துமதம் - அதிலும் சைவர்களுக்கு ஆதார மான மகாசிவபுராணம் சொல்லுகிறது. இதற்கு ஆதாரமாக மற்றொரு இடத்திலும் அதாவது திரௌபதையும் அருந்ததி சொன்னதைதான் சொல்லி சத்தியத்தை நிரூபித்ததாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது:-

"ஆண்கள் இல்லாதிருந்தாலொழிய பெண்கள் கற்புடை யவர்களாக இருக்கமுடியாது" என்பதாக பாரதத்தில் இதைப் பற்றிச் சொல்லும் போது "வசிஷ்டர் நல்லற மனைவியை அணை யாள்" அதாவது அருந்ததிக் கொப்பானவள் சொன்னாள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தக் கொள்கைகளையுடைய இந்த இந்துமதப் பிரதிநிதி யிடம் அதிலும் வருணாசிரம தர்மியிடம் வேறு என்ன எதிர் பார்க்கமுடியும். இதே யோக்கியர் தான் மூன்று வருஷத்திற்கு முன் திருச்சியில் கூடிய காங்கிர கமிட்டி கூட்டத்தில் "ஒரு பார்ப்பனரல்லாத பையனுடன் ஒரு பார்ப்பனப் பையன் ஒரு வேளை சாப்பிட்டால் ஒருமாதம் பட்டினியிருப்பேன்" என்று சொன்னவர். இப்படிச் சொன்னபிறகுதான் செங்கல்பட்டு வடஆற்காடு தென்ஆற்காடு ஜில்லாக்களின் பிரதிநிதியாக அச்சில்லாவாசிகள் அவரை இந்தியா சட்ட சபைக்கு அனுப்பினார்கள். இவருடைய தேர்தலுக்காகத்தான் பார்ப்பன ரல்லாத தேசீயவாதிகள், காங்கிர காரர்கள் என்பவர்கள் தொண்டை கிழியப் பிரசாரம் செய்தார்கள்.

எனவே இதிலிருந்தே நம்நாட்டு ஓட்டர்களின் யோக்கியதையையும் தேசீயவாதிகளின் யோக்கியதையையும் ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தவிர, இப்படிப்பட்ட ஆசாமிகளையும் இவர்களுக்கு ஆதாரமாயுள்ள மதங்களையும் இவர்களை இந்திய சட்டசபைக் கனுப்பிய காங்கிரஸையும் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் யோக்கியர்கள்தான் மி மேயோ வைக் குற்றஞ் சொல்லிக் கொண்டு திரிகிறார்கள் என்பதை வாசகர்களே தெரிந்து கொள்வார்களாக.

நிற்க, திரு. ஆச்சாரியார் சொன்ன மற்றொரு விஷயத்தைப் பற்றி கவனிப்போம். அதாவது பால்ய விவாகம் செய்யா விட்டால் குடும்ப வாழ்க்கையில் துக்கம் ஏற்படுமென்கிறார்.

என்ன துக்கமேற்படுமென்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. அதைப்பற்றி விரிக்க நமக்கு வெட்கமாயிருக்கிறது. அன்றியும் புருஷர்கள் சிறைக்குப் போய்விட்டால் பெண்களின் நடத்தை கேவலமாய் விடுமென்றும் சொல்லுகிறார். இவை எவ்வளவு தூரம் பெண்களை இழிவு படுத்துவதாகிறது. இந்து மதமும், வேதமும், புராணமும், வைதீகமும், வருணாசிரமும் பெண்களை அடிமைப்படுத்துவதையும் கேவலப்படுத்துவதையும் அ திவார மாகக் கொண்டதாதலால் இம்மாதிரியான வார்த்தை நமது இந்திய சட்டசபைப் பிரதிநிதிகளிடத்திலிருந்து வருவது ஒரு அதிசயமல்ல.

உதாரணமாக கடவுளுடைய அவதாரமாக சொல்லப் படும் ராமனே, கடவுள் பெண் சாதியின் அவதார மென்று சொல்லப்படும் சீதையின் கற்பில் சந்தேகப்பட்டு அவள் நெருப்பில் பொசுக்கப் படவும் பூமியில்புதைக்கப்படவும் செய்ததிலிருந்தும், சீதையும் ஒரு சமயத்தில் புருஷனை விட்டுப் பிரிந்தபோது, “இதோ பார் நான் இப்பொழுதே கர்ப்பமாயிருக்கிறேன்”; என்றும், “இது புருஷ னிடத்திலேயே உண்டான கர்ப்பம்” என்றும் வயிற்றைத் திறந்து காட்டியதோடு, தான் கொஞ்சகாலம் புருஷனைவிட்டு நீங்கி இருக்க நேருவதாலேயே தான் விபசாரத்தனம் செய்து கர்ப்பந்தரித்து விட்டதாக தன் புருஷன் கருதக் கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதிலிருந்தும் (வால்மீகி ராமாயணம்) திரு. ஆச்சாரி யார் மற்ற பெண்கள் புருஷனை விட்டு நீங்கியிருந்தால் ஒழுக்கம் கெட்டுவிடுவார்கள் என்று சொல்வதில் ஆச்சரிய மொன்றுமில்லை.

ஆனால் இவைகள் மனிதத்தன்மைக்கு ஏற்றதான வார்த்தைகளாகுமா என்றும் நமது பெண் சகோதரிகளுக்கு நியாயம் செய்ததாகுமா என்றும் கேட்கின்றோம். இதைக் கேட்ட

அன்னிய நாட்டார்கள் என்ன நினைப்பார்கள். எனவே நமது மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் மனிதத் தன்மைக்கும் ஏற்றதான சீர்திருத்தங்கள் செய்யப் புறப்படும் போதெல்லாம் இப்படி ஒரு கூட்டத்தார் இருந்து கொண்டு நம்மை இழிவுபடுத்தி முட்டுக் கட்டை போட்டுக் கொண்டு வருவதை இனி எத்தனை காலத்திற்குத்தான் நாம் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. இவை இப்படியிருக்க இவ்விஷயங்களில் ஒரு சிறிதும் கவலை எடுத்துக் கொள்ளா மல் தேசத்தின் பேராலும், சாமியின் பேராலும், சமயத்தின் பேராலும், சமயாச்சாரியாரின் பேராலும், புராணங்களின் பேராலும் உலகத்திற்கு நன்மை யைச் செய்கிறவர்களைப் போல் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு மக்களை ஏமாற்றி வயிறு வளர்த்து வருகிறவர்களைப் பார்க்கும்போது திரு, ஆச்சாரி யாரை விட இக் கூட்டத்தார்களே அதிகமான அயோக்கியர்களும் கொடு மைக்காரர்களும் மனித வர்க்கத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு எதிரிகளுமாவார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

ஆதலால் பொது மக்கள் இதிலிருந்தாவது அறிவு பெற்று தேசீயமென்றும், சைமன் பகிஷ்காரமென்றும், சமயப் பாதுகாப் பென்றும், தேசீயத் திட்டமென்றும், முழு சுதந்திரமென்றும் சொல்லிக் கொண்டு திரியும் சுய நல வீணர்களின் வலையில் சிக்கி ஏமாந்து போகாமல் உண்மையான சீர்திருத்தத்திற்கும் சுயமரியாதைக்கும் ஏற்ற கொள்கைகளில் ஈடுபட்டு அரசிய லையும் சமூக இயலையும் கைப்பற்றி அதை தக்க வழியில் திருப்ப வேண்டியது அவசியமென்று மற்றுமொரு முறை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 23.09.1928

சீர்திருத்தமும் இந்துமத ஸ்மிருதியும்

திரு. சத்தியமூர்த்தி சா திரி அவர்கள் தற்காலம் ஆலோசனையிலும் கமிட்டி விசாரணையிலும் இருந்து வரும் குழந்தை விவாகத் தடை மசோதாவைக் கண்டித்து ஒரு "ஸ்ரீமுகம்" வெளியிட்டிருக்கின்றார். அதை "சுதேசமித்திரன்" பிரசுரித்துள்ள படி மற்றொரு பக்கத்தில் எடுத்துப் போட்டிருக் கின்றோம். அதன் காரண காரியங் களைப் பற்றி ஆராயுமுன் திரு. சத்தியமூர்த்தி யார் என்பதையும், அவர் எந்த முறையில் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார் என்பதையும் முதலில் கவனிப்போம்.

திரு. சத்தியமூர்த்தியை அவருடைய தனித்த ஹோதாவில் ஒரு சாதாரண மனிதர் என்பதாகச் சொல்லிவிடலாமானாலும் அவருக்கு இம் மாதிரியான ஸ்ரீமுகங்கள் வெளியிட சந்தர்ப்பங்கள் அளித்ததும் அந்த ஸ்ரீமுகங்களை மக்கள் கவனிக்க நேர்ந்ததும், சில விஷயங்களிலாவது அவர் இந்திய மக்கள் பிரதிநிதி என்கின்ற தன்மை அடைந்திருக்கிறார் என்பதே. அதாவது "தேசீய அரசியல்" இயக்கம் என்று சொல்லப் படுவதில் ஒரு குறிப் பிட்ட மனிதராகவும், சென்னை சட்டசபை என்பதில் ஜனப்பிரதிநிதி அங்கத்தினராகவும், அதிலும் படித்த மக்களின் பிரதிநிதியாகவும், அதாவது யூனிவர்சிட்டி பிரதிநிதியாகவும், சென்னை முனிசிபாலிட்டியின் ஒரு அங்கத்தினராகவும், மற்றும் பொது ஜனசேவை செய்கின்றவர் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவரா கவும் இருக்கின்றார் என்பதே. அன்றியும், தன்னை ஒரு சீர்திருத்தக் காரர் என்றும் மதம், சமூகம் முதலிய வைகளில் சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியது அவசியம்தான் என்றும் சொல்லிக் கொள்பவர்.

எனவே, இப்படிப்பட்ட ஒருவர், குழந்தைகள் புருஷன் பெண்ஜாதியான வாழ்வு நடத்தாதிருப்பதற்கும், குழந்தைகள் தங்கள் குழந்தைப் பருவம் மாறாததற்கு முன்பே பிள்ளை பெறும் படியான நிலைமையை உண்டாக்காமல் இருப்பதற்கும், மற்றும் மனித சமூகத்தின் அறிவு, சரீர வளர்ச்சி, பலம் முதலியவைகள்

விர்த்தி அடைவதற்கும் அவசியமானதான மேல்கண்ட குழந்தை விவாகத் தடுப்பு மசோதா என்பதை எதிர்த்து போராட முன் வந்து அதற்கு ஆதாரமாக பெரிதும் மதசம்மந்தமான ஆக்ஷேபனைகளையே எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்.

இது மாத்திரமல்லாமல், மற்றும் இதுபோன்ற பல சீர்திருத் தங்களையும், மதத்தை சாக்காகக் கொண்டே ஆக்ஷேபித்து வந்திருக் கின்றார். இதற்கு உதாரணமாக இரண்டொன்றைக் குறிப்பிடு கின்றோம்.

அதாவது கொஞ்ச நாளைக்கு முன் சென்னை சட்ட சபையில் திரு. முத்துலக்ஷிமி அம்மாளால் கொண்டுவரப்பட்ட சாமி பேரால் விபசாரத்திற்கு பொட்டுக் கட்டும் வழக்கத் தடுப்பு மசோதாவையும் மதத்தை சாக்காகக் கொண்டே தடுத்து நின்றதும் யாவருக்கும் தெரிந்ததாகும். அந்த சமயத்தில் திரு. சத்தியமூர்த்தி அய்யர் சொன்ன ஆக்ஷேபனை என்னவென்றால் பொட்டு கட்டு கின்ற வழக்கம் கேட்டைத் தரத்தக்க தானாலும் அதை நிறுத்தச் சம்மதிப்பது மதத்தில் பிரவேசிப்பதாகும் என்றும், இன்று பொட்டுக் கட்டுவதை நிறுத்த ஒப்புக் கொண்டால் நாளை மற்றொரு சீர்திருத்தம் வரும் என்றும், ஆதலால் அதற்கு சம்மதிக்க முடியாதென்றும் சொல்லி விட்டார்.

பிறகு சென்ற வாரத்தில், சென்னையில் நடைபெற்றுவரும் விபசாரங்களை தடுக்க ஒரு மசோதா கொண்டுவர முயற்சித்த போதும் இதுபோலவே தடைகல்லாய் நின்றதுடன் அவர் சொன்ன சமாதானம் என்னவென்றால், "விபசாரிகள் எவ்வளவுதான் ஒழுக்க ஈனமாக நடந்துகொண்டாலும் அவர்களும் நமது சமூகத்தார் அல்லவா? அப்படியிருக்க அவர்களின் விபசாரத் தொழிலை நிறுத்திவிட்டால் பிறகு அவர்கள் ஜீவனத்திற்கு என்ன செய்வார்கள்" என்று சொல்லி ஆட்சேபித்தாராம்.

இம்மாதிரியாகவே எவ்விதமான சீர்திருத்தங்கள் வந்த போதிலும் மதத்தின் பேராலும் சமூகத்தின் பேராலும் ஆக்ஷேபித்து அவைகள் நிறைவேற்றப்படாமல் போவதாயிருந் தால் பிறகு எந்த விதத்தில் தான் நமக்கு கதிமோட்சம் ஏற்படக் கூடும்? அன்றியும் பராசர் மிருதியும் மனு மிருதியும் நமது வாழ்க்கைக்கும் மதத்திற்கும் ஆதாரமென்பதை நாம் சகித்துக் கொண்டு அதைப் பின்பற்றுவதென்றால், அதை விட ஈன வாழ்க்கை வேறு எங்காவது ஏதாவது உண்டா என்று கேட்கின் றோம். இப்பேர்ப்பட்ட இந்துமதம் என்பதும் அதனுட்பிரிவுகள்

என்பதான சைவ வைணவ முதலிய சமயங்கள் என்பதும், அதன் ஆதாரங்களான வேதம், சா திரம், மிருதி, ஆகமங்கள் என்பவைகளும், நமது மோக்ஷ சாதனத்திற்கு ஏற்பட்டவை என்றும், உலகத்திலுள்ள மற்ற மதங்களுக்கெல்லாம் சிறந்தது என்றும் சொல்லிக்கொண்டு அச்சமயங்களைக் காப்பாற்ற வெளி வந்திருக்கும் வீரர்கள், ‘சுயமரியாதை இயக்கம் இந்து மதத்தைக் கெடுக்கின்றது, வைணவ மதத்தை வைகின்றது, சைவ சமயத்தை ஒழிக்கின்றது’ என்று ஊளையிட்டு கொண்டிருக்கின்றார்களே ஒழிய இம்மாதிரி சீர்திருத்தத்தைப் பற்றியாவது இதை எதிர்க்கும் ஆதாரங்களைப் பற்றியாவது கடுகளவு கவலை யாவது கொள்ளுகின்றார்களா என்பதை பொது ஜனங்களை யோசித்துக் கொள்ளும் படி வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம்.

அன்றியும் மத சமயக்காரர்கள் என்பவர்கள் “சம்மந்தன் சமணர்களைக் கழுவேற்றினது பொய்யா மெய்யா? முதலைதான் உண்ட பாலகனை 14 வருஷம் வரை வயிற்றில் வளர்த்து வெளியில் கக்கினதை ஒப்புக் கொள் ளுவாயா? மாட்டாயா?” “ ராமன் கடவுளா மனிதனா” “ராவணன் யோக்கியனா? ராமன் யோக்கியனா?” “சிவன் பெரியவனா, விஷ்ணு பெரியவனா?” “விஷ்ணுவுக்கு வடகலை ராமமா, தென்கலை ராமமா?” “சூரியனுடைய ரதத்திற்கு எட்டு குதிரையா பதினாறு குதிரையா?” “விதி பெரியதா மதி பெரியதா?” இதுபோன்ற விசயங்களில் ‘மதபக்தி’யையும் அறிவு சக்தியையும் காண்பித்துக் கொண்டு “சமயத் தொண்டையும், தெய்வத் தொண்டையும்” செய்துகொண்டும், இம்மாதிரியான விஷயங்களிலெல்லாம் பார்ப்பனர்கள் சொன்னதே ‘தெய்வாக்கு’ என்பதாகவும், அதை மறுத்தால் தங்களுக்கு எந்தவித யோக்கியதையும் இல்லாமல் போய்விடும் என்று பயந்துகொண்டும் பாமர மக்களை மிருகங்களாக்கி விடுகின்றார்கள்.ஆதலால் இம்மாதிரி மதமும் சமயமும் நமக்கு எதற்காக வேண்டும்? இவை மக்களுக்கு நன்மையளிக்கும் சமயமாகுமா? என்பதாக கேட்க ஆரம்பித்தால் அதை நா திகம் என்று சொல்லி விரட்டியடிக்கப் பார்க்கின்றார்களே யொழிய மனிதத் தன்மை அறிவுத் தன்மை என்பதை ஒரு சிறிதும் காட்டுவதே கிடையாது.

தவிர திரு. சத்தியமூர்த்தி, “பால்ய விதவைகளின் கொடுமையையும் சிறு குழந்தைகள் பிள்ளை பெற்று தாயாகி விடுவதால் நேரிடும் கெடுதியையும் நான் அறிவேன்” என்று கொடுமைகளையும் கஷ்டங்களையும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார். ஆனால் கூடவே அதன் கீழ் “12 வயதுக்குள் பெண்களுக்கு கல்யாணம்

செய்யாவிட்டால் பாபம் வரும் என்று பராசர் மிருதியில் சொல்லி இருக்கின்றது” என்கின்றார். கொடுமையையும் கெடுதியையும் நீக்குவது பாபமாகுமானால் அந்தப் பாபத்திற்கு பயப்படவேண்டுமா? என்றுதான் கேட்கின்றோம்,.

அன்றியும் திரு. சத்தியமூர்த்தி ஆதாரம் காட்டும் பராசர் மிருதியின் விவாகப் பிரகரணத்தில், “8 வயதுப் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொடுத்தவன் சுவர்க்க லோகத்தையும், 9 வயதுப் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொடுத்தவன் வைகுண்டத்தையும், 10 வயதுப் பெண்ணை விவாகம் செய்து கொடுத்தவன் பிரம்ம லோகத்தையும் அடைகிறான்; அதற்கு மேற்பட்டு பெண்ணை விவாகம் செய்து கொடுப்பவன் ரௌரவாதி நரகத்தை அடைகின்றான்” என்று எழுதியிருக்கின்றது.

ஆனால், திரு. சத்தியமூர்த்தி “10 வயதுக்கு முன் கல்யாணம் செய்யும் வழக்கம் இப்போது நின்றுபோய்விட்டது” என்று சொல்லுகின்றார். இந்தப்படி, பார்த்தால் இப்போது பெண் பெற்றவர்கள் எல்லோரும் ரௌரவாதி நரகத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தானே சொல்லவேண்டும். எனவே இனி 16 வயதில் கலியாணம் செய்பவர்களுக்கு புதிதாக பாவம் ஏது என்று கேட்கின்றோம்.

தவிர திரு. சத்தியமூர்த்தி பயப்படுவதாக வேஷம் போடும் பராசர் மிருதியின் யோக்கியதையை கவனிப்போம்.

“10 வயதுக்கு மேல்பட்ட பெண்ணுக்கு கலியாணம் செய்யாவிட்டால் ரௌரவாதி நரகத்தை அடைய வேண்டும்” என்று சொல்லும் அதே மிருதியானது அதே திரீகள் விஷயத்தில் சொல்லுவதென்னவென்றால், “ திரிகள் பூமிக்கு சமானமானவர்கள்; அவர்கள் குற்றம் செய்தால் தூஷிக் கக் கூடாது. அவர்கள் என்ன தவறுதல் செய்தாலும் அவர்களை விலக்கி விடக் கூடாது. சண்டாளன் வசித்த பூமியை எப்படி சில சுத்திகள் செய்து அதில் நாம் வசிக்கின்றோமோ, அது போல் திரீகள் சண்டாள சம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டாலும் அவர்களை சுத்தி பிராயச்சித்தம் செய்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கின்றது. அந்த பிராயச்சித்தம் என்னவென்று பார்ப்போனால் அதாவது “ஒரு பிராமண திரீ தன் மனதறிந்து ஒரு சண்டாளனுடன் சம்மந்தம் வைத்துக் கொண்டால் சாந்திராயண கிருச்சிரம் செய்துவிட்டால்

சுத்தியாகிறாள்” என்று சொல்லியிருக்கின்றது. இது பராசர் மிருதி பிராயச்சித்த காண்டம் 7-வது அத்தியாயம் 23-வது சுலோகம்.

சாந்திராயண கிருச்சிரம் என்பது “கிருஷ்ண பட்சம் முதல் அமா வாசை வரையில் தினம் ஒரு பிடி சாதமாக குறைத்துக் கொண்டு வந்து ஒரு நாள் பட்டினி விரதமிருந்து, மறுபடியும் ஒவ்வொரு பிடி விருத்தி செய்து சாப்பிட வேண்டியது” இது 7-வது காண்டம் 2- வது சுலோகம்.

“ஒரு பிராமண திரீ பாவசீலர்களான சூத்திரர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டால் அவள் பிரஜாபத்திய கிருச்சிரம் செய்வதாலும் ருது ஆவதாலும் சுத்தி அடைகின்றாள்” என்று சொல்லுகின்றது (இது மேல்படி காண்டம் மேல்படி அத்தியாயம் 24-வது சுலோகம்)

பிரஜாபத்திய கிருச்சிரம் என்பது 3 நாள் காலையிலும் 3 நாள் மாலையிலும் புசித்து 3 நாள் யாசிக்காமல் வந்ததை புசித்து 3 நாள் உபவாச மிருத்தல். (இது பராசர் மிருதி 7-வது காண்டத்தில் 9-வது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகின்றது.) இதுவும் செய்வதற்கு கஷ்டமாயிருக்குமானால் 12 பிராமணர்களுக்கு சாப்பாடுபோட்டால் போதும். (இதுவும் மேற்படி அத்தியாயம்)

இன்னும் இதுபோலவே மகாபாதகம் என்று சொல்லும் படியான “குருபத்தினியைப் புணர்ந்தவன் ஒரு பசுவை வயும் எருதையும் பிராமண னுக்குக் கொடுத்தால் சுத்தனாகிறான்” (ஷை காண்டம் ஷை அ. சு. 13)

இன்னும் இதைவிட மகாபாதகமான அனேக காரியங் களுக்கும் ஒரு வேளை இரண்டு வேளை பட்டினி கிடப்பதும் பிராமணனுக்குக் கொடுப்பதுமே பிராயச்சித்தமாய்ச் சொல்லப் படுகிறது. அதிலும் பிராமணன் சூத்திரன் என்பதாகப் பிரித்து அதற்குத் தகுந்தபடி பிராயச்சித்தம் சொல்லப்பட்டி ருக்கின்றது. அதாவது “ஒரு வேதம் ஓதின ஒரு பிராமணன் ஒரு பசுவைப் புணர்ந்தால் ஒரு பசுவை பிராமணனுக்கு கொடுத்தால் சுத்தனா கிறான். இதே காரியத்தை ஒரு சூத்திரன் செய்தால் 4 பசுவையும், 4 எருதையும் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தால் சுத்தனாகிறான்” என்று சொல்லுகிறது. (ஷை அத்தியாயம் 14வது சுலோகம்)

எனவே இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவு சுலபமாக பிராயச்சித்தம் சொல்லி இருக்கும்போது ஒரு பெண்ணை 12 வயது ஆண் பிறந்து கலியாணம் செய்வதால் ஏற்படும் பாபத்திற்கு மிகவும் சுலபமான பிராயச்சித்தம் தானே இருக்கக்கூடும். ஆதலால் பராசர் மிருதியை கடவுள் வாக்கு என்றே நம்புகின்றவர்களுக்குக் கூட குழந்தை விவாகத்தடுப்பு மசோதாவில் பிரமாதமான கெடுதி ஒன்றும் வந்துவிடாது என்றே சொல்லுவோம். அதிகமான தண்டனை விதித்திருந் தாலும் அது ‘பாலும் பழமும் மாத்திரம் சாப்பிட்டுக் கொண்டு ஒரு வேளை பட்டினி கிடக்க வேண்டும்’ என்றுதான் இருக்கக் கூடும். ஆதலால் உண்மையானதும் அவசியமானதுமான சீர்திருத்தங்களை விரும்புகிறவர்கள் மதம், சமயம், சா திரம், சாமி என்கின்ற பூச்சாண்டிகளுக்கு ஒரு சிறிதும் பயப்படக் கூடாது என்பதற்காகவே இதை எழுதுகிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 21.10.1928

சம்மத வயது விசாரணையின் அதிசயம்

ஆண் பெண் மக்களின் கல்யாண வயதைப் பற்றியும், கலவி வயதைப் பற்றியும் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு நிபந்தனை ஏற்படுத்த வேண்டி பொது மக்களின் கருத்தை அறிவதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அது பல மாகாணங்களில் விசாரணை செய்து விட்டு இப்போது நமது மாகாணத்தில் விசாரணை நடைபெறுகின்றது.

இவ்விசாரணையின் மூலம் முடிவில் ஏற்படப் போகும் நன்மையைவிட விசாரணை நடுவில் வெளிப்படும் பல அதிசயங்கள் மக்களின் பொது அறிவிற்கு மிகவும் பயன்படு மென்று கருதுகின்றோம். விசாரணை துவக்கத்திலிருந்து நாம் மேல் வாரியாகத்தான் கவனிக்க முடிந்தது. அநேக சாக்ஷிகள் வாக்குமூலத்தை நாம் படிக்கவே இல்லை. என்றாலும் சில விஷயங்கள் வெளியானது நமது தகவலுக்கு வந்தது. அவைகளில் மிகவும் கவனிக்கத்தக்கவை என்னவெனில், பெண்கள் பக்குவமடைந்த பிறகு வீட்டில் வைத்திருந்தால் அவர்களது கற்புக்கு இடையூறு ஏற்படும் என்றும் பூப்பு அடைந்தவுடன் பெண்களுக்கு கலவி இச்சை ஏற்பட்டு விடுகின்றது என்றும், அதற்கு உடனே பரிகாரம் செய்யாவிட்டால் மோசம் வந்துவிடும் என்றும் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் வருணா சிரம பார்ப்பனர்கள். அதாவது திரு. டி.ஆர். ராமச்சந்திர அய்யரும், திரு. எம்.கே. ஆச்சாரியாரும் மற்றும் இவர்கள் போன்றவர்களுமாவார்கள். ஆனால் இவர்களால் சொல்லப்பட்ட இந்த விஷயங்கள் ஒரு சமயம் தப்பாயிருக்கலாம் என்பதாக அவர்களாலேயே ஒப்புக் கொள்ளச் செய்தாலும் கூட மற்றொரு விஷயத்தைப் பொருத்து பெண்களுக்கு கட்டாயம் பூப்புக்கு முன்புதான் விவாகம் செய்தாக வேண்டும் என்று வாதிக்க வேறு காரணங் களையும் கொண்டவர்கள். அதாவது இந்துமத சம்பிரதாயப்படி ஏற்பட்ட வேத சா திர மிருதிகளின் படிதான் நடந்தாக வேண்டுமே

ஒழிய வேறு எந்த புது மார்க்கத்துக்கும் அது எவ்வளவு மேன்மை தரத்தக்கதானாலும் அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்கின்ற கொள்கைகளாகும். மற்றும் பெண்கள் விஷயத்தில் ஆண்களைப் பொறுத்த விஷயமாக மாத்திரம் அல்லாமல் பெண்கள் ஆண்களைப் போல் சொத்து உடையவர்களா யிருப்பதும், கல்வி உடையவர்களாயிருப்பதும், வாழ்க்கையில் சுதந்திரம் உடையவர்களாயிருப்பதும் ஆகிய அநேக விஷயங் களிலும் மாறுபட்ட அபிப்ராயமுடையவர்கள் - இம்மாறு பாடான அபிப்பிராயத்தையும் மேல் கண்ட மதம், வேதம், சா திர மிருதி ஆகியவைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டே வற்புறுத்துகின்றவர்கள்.

எனவே இந்த நிலைமையில் நமது கடமை என்ன என்று பார்ப்போமானால் இப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் அதாவது மதம், சா திரம், மிருதி என்னும் விஷயத்தில் உண்மையான வி வாசம் கொண்டு அவைகளை பக்திபூர்வமாய் அனுசரித்து வருகின்றவர்கள் விஷயத்தில் நாம் நிர்ப்பந்தப் படுவதைப் பற்றி சற்று நிதானிக்க வேண்டியது தான். அதுவும் அந்த விஷயத்தின் தன்மையைப் பொறுத்ததேயாகும். ஆனால் இந்த கனவான்கள் திருவாளர்கள் டி. ஆர். ராமச்சந்திர அய்யர், எம்.கே. ஆச்சாரியார் போன்றவர் கள் எவ்வளவு தூரம் மதம், வேதம், சா திரம் மிருதி ஆகியவைகளில் விசுவாசம் உடையவர்கள் பக்தி உடையவர்கள் என்பதை வாசகர்கள்தான் உணர வேண்டும். திரு.டி.ஆர்.ராமச்சந்திரய்யர் ஒரு வக்கீல். வக்கீலுக்கு எவ்வளவு தூரம் வேதம், மதம், சா திரம் மிருதிகட்கு கட்டுப்பட்டு யோக்கியமாய் நடந்து கொள்ள சௌகரியம் உண்டு என்பதைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அன்றியும் அவர் தன்னை ஒரு வருணாசிரம பார்ப்பனர் என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர். பிராமணன் என்பவனுக்கு அவர் குறிப்பிடும் வேத சா திர மிருதிகள் எவ்வளவு நிபந்தனைகள் விதித்திருக்கின்றனவோ அவைகளை திரு ராமச்சந்திர அய்யர் எவ்வளவு தூரம் அனுசரிக்கின்றார் என்பதையும் வாசகர் களுக்கே விட்டுவிடுகின்றோம். அது போலவே திரு. எம். கே. ஆச்சாரியாருடைய பார்ப்பனத் தன்மையையும் நாணயத்தையும் யோக்கியப் பொறுப்பையும் நாம் வாசகர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை. சுருக்கமாய்ச் சொன்னால் திரு. ஆச்சாரியார் யோக்கியமாகவோ நாணயமாகவோ நடந்து கொண்ட சமயத்தைப் பார்க்கும் பாக்கியமே நமக்கு வாய்க்கவில்லை.

எனவே வேத சா திர மிருதிகளில் தாங்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி கவலை ஒரு சிறிதும் இல்லாமல் மற்றவர் தங்களிடத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டிய நிபந்தனையை மாத்திரம் வலியுறுத்தலுக்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டுமா? அல்லது அவர்களின் யோக்கியப் பொறுப்பில் மற்றவர்கள் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டுமா? என்று கேட்கின் றோம், நமது நாட்டில் வேதப்பிராமணர்கள், தெய்வ பிராமணர்கள் என்கின்ற பாத்தியதை கொண்டாடும் பார்ப்பனர்களிடத்தில் இல்லாத எந்த அக்கிரமமாவது வேறு ஒருவரிடம் தனியாகக் காணக்கூடியது ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்கின்றோம்.

ஆதலால் எந்தப் பார்ப்பனர்களானாலும் சரி, வேதம், மதம், சா திரம், மிருதி என்பதாக சொல்லிக் கொண்டு நம்மிடம் வந்தோ அல்லது அதைக் கொண்டு வந்து நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாகப் போட்டுவிட்டோ நிற்பார் களானால், அவர்களை லக்ஷியம் செய்யாமல் உதறித் தள்ளி விட்டு லக்ஷியம் நாம் செய்யவேண்டியவைகளை செய்து கொண்டு போக வேண்டியது என்பது தான் நமது யோசனை யாகும். பெண்களுக்கு சொத்தும் உரிமையும் பருவம் வந்தபிறகு தன்னிஷ்டப்படி காரியங்களை தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமையும் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி பெண்களைக் கேட்டால் நியாயம் தெரியமுடியுமா அல்லது அவர்களை அடிமையாக்கி வைத்திருப்பவர் களிடமும் அவர்களை தங்கள் சுயநலத்திற்காக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றவர் களிடமும் கேட்டால் நியாயம் தெரிய முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள். எனவே அவர்களின் சொத்துரிமையை பற்றியும் கணவனை தெரிந்தெடுப்பதைப் பற்றியும் இப்பொழுது இந்த வியாசத்தில் விவரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதி இதை விட்டு விட்டு மற்ற விஷயங்களை ஆராய்வோம்.

“ஒரு பெண்பூப்பு நிகழ்ந்த உடன் புருஷ இச்சை அடைகிறாள்” என்றும் “பூப்பு நிகழ்ந்த பிறகு புருஷனில்லா விட்டால் கற்பு இழக்கின்றாள்” என்றும் சொல்லுவதானால் பூப்பு நிகழ்ந்து 2,3,4,5 வருஷமாக கல்யாணம் இல்லாமல் இருக்கும் பெண்கள் எல்லாம் கற்பு இழந்திருப்பவர்கள் என்று தானே கொள்ளவேண்டும்.

அப்படியானால் கல்யாணம் ஆகி பூப்பு நிகழும் முன்போ பூப்பு நிகழ்ந்து புருஷனுடன் கொஞ்சகாலமோ அதிக காலமோ வாழ்ந்த பிறகோ புருஷனை இழந்த பெண்கள் விஷயத்தில் என்ன நினைப்பது என்பதற்கு இவர்கள் என்ன சமாதானம் சொல்லு வார்கள் என்றுதான் கேட்கின்றோம். ஒரு சமயம் மேல் குறிப்பிட்ட விதவைகள் என்பவர்களை இவர்கள் கற்பு இழக்க முடியாமல் பந்தோப தாக வைத்திருப்பதாக சொல்லுவார் களானால் அந்தப்படியே இந்த இளங் குழந்தைகளையும் பந்தோப தாக வைத்திருப்பதில் என்ன கஷ்டம்? விதவைகளை பந்தோப தாக வைப்பதை விட குழந்தைகளை பந்தோப தாக வைப்பது வெகு சுலபம் என்றே சொல்லுவோம், ஏனெனில் ‘கற்பைக் கெடுத்துக் கொள்ள’ விதவைகளுக்கு இருக்கும் சவுகரியம் குழந்தைகளுக்கு இல்லை. அன்றியும் அவர்களை பந்தோப தாக வைத்திருக்க வேண்டிய அத்தனை காலம் அதாவது அவர்கள் சாகும்வரை வைத்திருப்பதை விட குழந்தை களை 2, 3 வருஷம் மாத்திரம் வைத்திருந்தால் போதுமல்லவா? அப்படிக்கில்லாமல் ஒருசமயம் விதவைகள் விஷயத்தில் எப்படியோ போனால் போகட்டும் என்று விட்டு விட்டு இருக்கின்றோம் என்பார்களானால் இவர்களுக்கு இந்த குழந்தைகள் விஷயத்தில் அந்த நியாயம் ஏன் பாதிக்குமோ தெரியவில்லை.

விதவைகள் என்பவர்களும் குழந்தைகள் சகோதரிகள் என்கின்ற முறையுள்ளவர்கள் தானே? இவைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுவது மிகுதியும் ஆபாசமான விஷயங்கள் என்றாலும் நம் நாட்டில் பார்ப்பனர்கள் என்பவர்கள் எவ்வளவு தூரம் மனிதத்தன்மைக்கும் முற்போக்குக்கும் இடையூறான கொள்கைகள் கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றார்கள் என்பதை தெரிவிக்க வேண்டியே இவற்றை குறிப்பிட்டுத் தீரவேண்டி யிருக்கிறது. இவர்கள் தங்கள் நடவடிக்கை களைப் பற்றி கவனம் செலுத்தாமல் பெண்கள் விஷயத்தில் மாத்திரம் இப்படி அநியாயமான நிர்ப்பந்தங்கள் சுமத்தப்படுவதைப் பார்க்கும் போதும் பெண்களை அடிமைப்படுத்திக் கொடுமைப் படுத்த மாத்திரம் வேதமும் சா திரமும் கையாளப்படுவதை பார்க்கும் போதும் இதற்கு சமாதானமாக நியாயங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது வீண் கால தாமதமும் உபயோகமற்ற வேலையும் ஆகும் என்பதுதான் நமது முடிவான அபிப்பி ராயம். ஏனெனில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இக்கூட்டத்தாரைத் திருத்த முடியவே முடியாது. ஏன் என்றால் எல்லாம் தெரிந்தே

வேண்டுமென்றே செய்பவர்கள். மற்றபடி ஏதாவது செய்ய வேண்டுமானால் எதேச்சாதிகாரத்துடன் சட்டம் செய்யும் சக்தி உள்ள ஒரு அரசாங்கத்தைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும். அப்படி செய்யமுடியாவிட்டால் எல்லாவிதக் கட்டுப்பாட்டையும் அடியோடு உடைத்தெறிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் அப்படிக்கில்லாமல் செய்யும் முயற்சிகள் எல்லாம் வீண் "கொக்கு பிடிக்கும்" முயற்சியேயாகும்.

கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு பெண்கள் விடுதலையைக் குறிக்கொண்டு சித்திரபுத்திரனால் "கற்பு" என்னும் ஒரு வியாசமும், "பெண் விடுதலை வேண்டுமானால் ஆண்மை அழிய வேண்டும்" என்று ஒரு வியாசமும் எழுதப்பட்டதை வாசகர்கள் படித்திருக்கலாம். அதைப் பற்றி பல நண்பர்கள் தங்கள் கசப்பையும் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அதில் கண்ட ஒரு அபிப்பிராயத்தையே இப்போது சர். பி. சிவசாமி அய்யர் என்கின்ற ஒரு பார்ப்பனர் ஒருவாறு தெரிவிக்கின்றார். அதாவது "பெண்கள் பிள்ளை பெறுவதை மட்டுப்படுத்த வேண்டும்"-என்பதைப்பற்றி இவர் சமீபத்தில் பெங்களூரில் சர், வி வே வரய்யாவின் தலைமையில் பல பெரியோர்கள் முன்னிலையில் செய்த ஒரு உபன்யாசத்தில் பேசியிருக்கின்றார். ஆனால் பெண்கள் பிள்ளை பெறுவதை கட்டுப்படுத்துவதற்கு அவர் சொல்லியிருக்கும் சாதனம் என்ன வென்றால் கலவியில் பெண்களை ஒருவித கருவியை உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளும்படி யோசனை சொல்லியிருக்கின்றார். நாம் சொல்லும் விஷயங்கள் சிற்சில சமயங்களில் சிலருக்கு அதிசய மாகவோ அல்லது வேறு பொறுப்பற்றதாகவோ காணப்படுவதை நாம் ஒருவாறு உணருகின்றோம் . ஆனாலும் அப்பேர்ப்பட்ட வர்கள் கண்களுக்கு நாம் ஒருவர் மாத்திரம் தனியாய் தோன்றிக் கொண்டிருக்கும்படி இல்லாமல் அவர்களாலேயே மதிக்கத்தக்க வேறு சிலரும் நம்மோடு சேர்ந்து தோன்றி விடுகின்றார்கள் என்பது நமக்கு சில சமயங்களில் ஆறுதலை உண்டாக்கி விடுகின்றது.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 25.11.1928

தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம்

கோயில்களில் பெண்களை பொட்டுக்கட்டுவதைத் தடுக்க சட்டம் செய்யவேணுமாய் திரு. முத்துலக்ஷிமி அம்மாள் அவர்களால் சட்டசபைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தை சர்க்கார் நமக்கு அனுப்பி அதன் மீது நமது அபிப்பிராயம் கேட்டிருக்கின்றார்கள்.

இதற்காக சர்க்கார் பொதுஜனங்களின் அபிப்பிராயம் கேட்பது என்பது கோமாளித்தனம் என்பதே நமது அபிப்பிராயம். ஏனெனில் கோவில்களில் கடவுள்கள் பேரால் பெண்களுக்கு பொட்டுக்கட்டி அவர்களையே பொது மகளீர்களாக்கி நாட்டில் விவசாரித்தனத்திற்கு செல்வாக்கும் மதிப்பும், சமய சமூக முக்கிய தானங்களில் தாராளமாய் இடமும் அளித்து வரும் ஒரு கெட்ட வழக்கம் நமது நாட்டில் வெகுகாலமாய் இருந்து வருகின்றது. அன்றியும் நாளா வட்டத்தில் இது ஒரு வகுப்புக்கே உரியது என்பதாகி, இயற்கையு டன் கலந்த ஒரு தள்ளமுடியாத கெடுதியாய் இந்த நாட்டில் நிலைபெற்றும் விட்டது. ஒரு நாட்டில் நாகரீகமுள்ள அரசாங்க மாகவாவது அல்லது நாட்டின் சுயமரியாதையையோ, பிரஜை களுடைய ஒழுக்கத்தையோ, நலத்தையோ, கோரின அரசாங்க மாகவாவது ஒன்று இருந்தால் இந்த இழிவான கெட்ட பழக்கம் கடவுள் பேராலும் மதத்தின் பேராலும் சமூகத்தின் பேராலும் தேசிய வழக்கத்தின் பேராலும், இருந்து வர ஒரு க்ஷண நேரமும் விட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கா தென்றே சொல்லுவோம்.

ஆனால் நமது இந்தியாவில் வெள்ளைக்கார ஆட்சி குடி புகவும் நிலைபெறவும், நம் நாட்டுச் சுயநலப் பார்ப்பனர்கள் உளவாளிகளாகவும் உதவியாகவும் இருந்து வந்ததால் அப் பார்ப்பனர்களுக்கு அனுகூலமாக வெள்ளைக்காரர்களும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருந்ததால் அந்தப் பார்ப்பனர்கள் சொல்லுகின்றபடியே நடந்து (வெள்ளைக் காரர்கள்) தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ள வேண்டிய

அவசியத்தில் பட்டு விட்டார்கள். இந்தக் காரணங்களால் அவர்கள் பார்ப்பனர்களுக்கு விரோதமாய் சீர்திருத்தத் துறை யிலாவது, மனிதத்தன்மைத் துறையிலாவது இதுவரை ஒருவித முற்போக்கான காரியமும் செய்யாமலே இருக்க வேண்டியவர் களாகி விட்டார்கள். ஆனால் இப்போது கொஞ்ச காலமாய் அப்பார்ப்பனர்களின் தந்திரத்தையும் சூழ்ச்சியையும் கண்டு பிடித்து அவர்களது யோக்கியதைகளை அடியோடு வெளியாக்கி சீர்திருத்தங்களை உத்தேசித்து நாமும் வெள்ளைக் காரர்களை மிரட்டக்கூடிய சமயம் மிரட்டியும், ஆதரிக்கக் கூடிய சமயம் ஆதரித்தும் பார்ப்பனர்களின் செல்வாக்கை ஒழித்து நமது சத்தியத்தையும் தீவிர ஆசையையும் காட்ட ஆரம்பித்து விட்ட தால், இப்போது ஏதோ சிறிது அளவுக்காவது சர்க்காரார் சீர்திருத்தத் துறையில் நமது இஷ்டத்திற்கும் இணங்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த நிலைமையின் பலனேதான் இப்போது நமது கொள்கைகள் சிலது நாட்டில் பிரசாரம் செய்யவும் செல்வாக்குப் பெறவும் இடம் ஏற்பட்டதும்; சட்டசபையில் இது சமயம் ஒரு முடிவை பெற்று தீரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு வர நேர்ந்ததுமாகும்.

நிற்க, இப்போது திருமதி டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மாள் அவர்களால் சென்னை சட்டசபைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கும், "பொட்டுக் கட்டுவதை ஒழிக்கும்" இந்த மசோதாவானது வெகு காலமாகவே ஜனப் பிரதிநிதிகள் என்பவர்களால் பொதுக் கூட்டங்களிலும் பொதுமகாநாடுகளிலும் கண்டித்துப் பேசப் பட்டிருப்பதுடன் இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய சட்டசபைக் கூட்டங்களிலும் அடிக்கடி பிர தாபிக் கப்பட்டும் வந்திருக்கின்றது. இது சம்மந்தமாக, திருமதி டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மாள் அவர்கள் ஒரு துண்டு பிரசுரம் வெளியிட்டு இருக்கிறார். அதன் சுருக்கமாவது.

தேவதாசி மசோதா

இந்த சமூகக் கொடுமையை ஒழிக்க ஆரம்பித்த கிளர்ச்சி யானது 1868 வருஷ முதல் நடைபெற்று வருகிறது.1906,1907 வருஷம் உலக தேசீய மகாநாட்டில், இந்தக் கொடிய கெட்ட வழக்கத்தை ஒழிப்பதற்காகப் பல மாகாண சர்க்கார் அபிப்பிராயங்களையும் அறிந்து தம்மால் கூடியவரை ஒழிப்பதென முடிவு செய்ததினின்று,

இந்தியா கவர்ன்மெண்டும், இந்த தேவதாசி மசோதாவில் அதிக சிரத்தைக் காட்டி வந்தது.

1912 வருஷம் பழய இம்பீரியல் சட்ட நிருபண சபையில் மூன்று இந்திய அங்கத்தினர்கள், கனம் மாணிக்ஜிதாதாபாய், முதோல்கர், மேட்கித் ஆகியவர்கள், இந்த கொடிய பழக்கத்தை ஒழிப்பதற்கு இதே எண்ணத்தோடு வேறே மூன்று மசோதாக்கள் கொண்டு வந்தனர். இந்திய சர்க்கார் உள்நாட்டு சர்க்காருக்கு இந்த மசோதாவை அனுப்பி, அவர்களது அபிப்பிராயம் தந்த உடன் 1913 வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் தாங்களாகவே ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள். மீண்டும் அம்மசோதா ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களது ரிப்போர்ட் டையும் 1914 வருஷம் மார்ச்சு மாதம் பெற்றார்கள். அந்த ரிப்போர்ட் மறுபடியும் இப்போதைப் போலவே பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கு விடப்பட்டது.

இம்மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் எல்லோருக்கும் பூரண எண்ணமிருந்த போதிலும், அத்தகைய பெண்களை எவ்வாறு காப்பாற்றுவது என்பது போன்ற சில சில்லரை விவாதங்கள் கிளப்பிவிடப்பட்டதால் அம்மசோதா தானாகவே அது சமயம் மறைந்து விட்டது. அதன் பின்னர் மகாயுத்தக் கிளர்ச்சியினால் அது கவனிக்கப்பட முடியாமல் போயிற்று. பிறகு 1922 வருஷம் டாக்டர் கோர் மீண்டும் அதை இந்திய சட்ட சபையில் கொண்டு வந்தார். அந்தத் தீர்மானத்தின் மேல் விவாதம் நிகழ்ந்து கடைசியாக அது மறுபடியும் பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கு பிரசுரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற பிரரேபனை அதிகப்படியான ஓட்டுகளால் தோற்கடிக்கப் பட்டது. பிறகு மேல்படி 1922 -ம் வருஷத்திய தீர்மானத்தின் மீது 1924 -ம் வருஷம் அதை சட்டமாக்கப் பட்டதோடு, அதை அனுசரித்து இந்தியன் பினல்கோடு 372, 373 செக்ஷன்கள் திருத்தப்பட்டன. அதன் சட்டம் 1925 -ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் முதல் தேதியன்று அமுலுக்கு வந்தது.

ஆதியில் 14 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்குப் பொட்டுக் கட்டுதல் கூடாதென்றே சா திரத்தால் தடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் பொட்டுக் கட்டப்பட வேண்டிய பெண் சா திரப் படி கன்னிகையாயிருக்க வேண்டுமாதலால் 14 வயதிற்குள் தான் இந்த சடங்கு செய்வது வழக்கமாக இருந்து வந்தது. அதாவது

எந்தப் பெண்ணையும் 14 வயதிற்கு மேல் பொட்டுக்கட்ட எந்தக் கோயில் அதிகாரியும் அனுமதிப்ப தில்லை. ஆனால் இப்பொழுது மேற்படி சட்டம் வந்தபிறகு 16 வயதிற்குக் கீழ்ப் பட்ட பெண்களுக்கு பொட்டுக்கட்டப் பட்டால் கோயிலதிகாரிகள் குற்றவாளிகள் ஆவதோடு அந்த விதமாக அனேக கே கள் நடந்து அந்த 25வது சட்டப்படி தண்டனை யும் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே வைதீகர்களது அபிப்பிராயப்படி பார்த்தாலும் கூட, சா திரப்படி 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கு கோவில்களில் பொட்டுக்கட்ட மத அனுமதியில்லையென்று தெரிகிறது. இந்தியன் பினல்கோடுபடி ஒரு மைனர் பெண்ணைப் பொட்டுக் கட்டுவது குற்றமென்றாலும், பேராசையுள்ள பெற்றோர்கள் சிலர் தங்கள் பெண்களுக்குப் பொட்டுக் கட்ட கோவிலினிடமிருந்து உத்திரவு பெற்று விடுகிறார்கள். இது விபசாரத்துக்கு அனுமதி கொடுத்ததாகு மேயன்றி வேறில்லை. பொதுஜன அபிப்ராயம் இதை சட்டமாக்க அனுகூலமாயே யிருக்கிறது. பத்திரிகைகளில் இதை ஆதரித்து எழுதியும் பொதுக் கூட்டங்களில் ஆதரித்துத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியும், சுமார் 13 வருஷத்துக்கு மேற்பட்ட ஆண் பெண் சங்கங்களில் அதை ஆதரித்து தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியும் இந்தக் கொடிய பழக்கத்தினால் அல்லலுறும் சமூகத்தினரே இதை சட்டமாக்க வற்புறுத்தி எழுதியும் இருக் கின்றனர். டி டிரிக்டு போர்டு முனிசிபாலிட்டிகளிலும் தங்களது ஆதரவைத் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

இவ்வாறெல்லாமிருக்க இச்சட்டத்திற்குப் பொது ஜன அபிப்ராயத்தை அறிய விரும்புவானேன்? என்பது விளங்க வில்லை. இந்த நாள்பட்ட கொடிய சமூகக் கொடுமையை ஒழிக்க யாருக்கும் ஆட்சேபனையோ எதிர் அபிப்பிராயமோ இருக்கவே முடியாது. இந்தியத் தலைவர்கள் கூறியிருப்பது போல் தேவதாசி என்று ஒரு வகுப்பு இருப்பது இந்து சமுதாயத்திற்கே இழிவானது மல்லாமல் இந்து மதத்திற்கே பெரும் பழியுமாகும். ஒரு தனிப்பட்ட பெண்ணுக்கு ஏற்படும் இழிவு, பெண்ணுலகிற்கே ஏற்பட்ட தாகுமாகையால் இவ்வழக்கம் பெண்களின் அந்த தையும் கௌரவத்தையும் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. அன்றியும் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியையோ, சமூகத்தையோ விபசாரத்திற்கு அனுமதி கொடுப்பதும், பின்னர் அவர்களை இழிந்த சமூகமாகக் கருதுவதும் பெரும் சமூகக்கொடுமையாகும். சிறு குழந்தை களிலிருந்தே இத்தகைய துராசார வழிகளில் பயிற்றுவிப்பது

ஜனசமூக விதிகளையே மீறியதாகும். எனவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இனி இதைப்பற்றி பொது ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிய வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

தவிர இதுவிஷயத்தில் சா திர சம்மந்தமான வைதீகர் களின் ஆட்சேபணைக்கும் இடமில்லை. ஏனெனில் சா திரத்தில் 14 வயதுக்கு முன் கன்னிப் பெண்ணாய் இருக்கும் போதுதான் பொட்டுக் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. இந்தியன் பினல்கோட் 372, 373 செக்ஷன்களின்படியோ 18 வயதுக்குள் பொட்டுக் கட்டக்கூடாது என்றும், கட்டினால் ஒரு வருஷக் கடினக் காவல் தண்டனையும் அபராதமும் என்றும் இருக்கின்றது. ஆகவே இது விஷயத்தில் வைதீகமும் இந்து மதமும் 1924 வருஷத்திலேயே ஒழிந்துவிட்டது. இந்நிலையில் இப்போதைய வைதீகர்கள் என்பவர்கள் இதை ஆட்சேபிப்ப தானால் ஒன்று அவர்களது சா திரம் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்க வேண்டும்; அல்லது தாசிகள் மூலம் தங்கள் வகுப்பார்களில் சிலர் வயிறுவளர்ப்பது கெட்டுப் போகுமே என்கின்ற ஜாதி அபிமான மாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தாப்போல் பொது ஜனங்கள் எந்த விதத்திலாவது இந்தச் சட்டத்தை ஆட்சேபிப்பார்களா என்று எண்ணுவதும் ஒன்று முட்டாள்தன மாகவோ அல்லது யோக்கியப் பொறுப் பற்றத் தன்மையாகவோதான் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இந்து சமூகத்தில் கடவுள் பேரால் மதத்தின் பேரால் விவசாரி களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எந்த சமூகத்தாரோ, தேசத் தாரோ கருதுவார்களானால், அவர்களைப் போல் காட்டு மிராண்டிகளோ கெட்டவர்களோ இருக்கவே முடியாது. மற்றபடி எந்த சமூகமாவது இம்மாதிரியான தொழில் தங்கள் வகுப்புக்கு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்பார்களேயானால் அவர்களைப் போல் சுயமரியாதையற்றவர்களும் இழிகுல மக்களும் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. எந்தப் பெண்களாவது இந்தத் தொழிலில் ஜீவிக்கலாம் என்று கருதி அதற்காக சுவாமியையும் மதத்தையும் உதவிக்கு உப யோகப்படுத்த நினைத்தால் அவர்களைப் போல் ஈனப்பெண்கள் வேறு எங்கும் இருக்கவே முடியாது. ஆகவே இந்தச் சட்டம் சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்திலேயே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டியது மிக்க அவசியமும் யோக்கியமுமான காரியமுமாகும். ஆனால் அந்தப் படி நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்க சட்ட மெம்பர் ஆட்சேபணை

களைக் கிளப்பி இதைப் பொது ஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்புவது என்னும் பேரால் தடைப்படுத்தி விட்டது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். அதற்கு அனுகூலமாய் ஜ டி கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஓட்டுக் கொடுத்தது அவர்களுக்கு மிகுதியும் மானக்கேடான காரியமாகும். அக்கட்சியார்கள் இந்த காரியத்தைகூட செய்ய முடியவில்லை யானால் பின் என்ன வேலை செய்யத்தான் அந்த சட்ட சபையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது நமக்குப் புலனாகவில்லை. “காங்கிர காரர்கள் சட்டசபையில் இல்லாததால் இச்சட்டம் நிறைவேற்றாமல் போயிற்று” என்று திருமதி டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மாள் நமக்கு எழுதி இருப்பதைப் பார்க்க நமக்குத் தாங்க முடியாத அவமானமாகவே இருந்தது.

எப்படியானாலும் அடுத்த சட்ட சபைக் கூட்டத்திலாவது இச்சட்டம் நிறைவேறாமல் போகுமேயானால் சர்க்காரின் யோக்கியத்திலும் ஜ டி கட்சியாரின் சுயமரியாதையிலும் தெருவில் போகின்றவனுக்குக் கூட மதிப்பும் நம்பிக்கையும் இருக்காதென்றே சொல்லுவோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 23.03.1930

சாரதா சட்டம்

சாரதா சட்டம் இந்தியசட்டசபையில் திருத்தப்படும் என்றும் ஏப்ரல் முதல் அமுலுக்கு வருவது ஒத்திவைக்கப்படும் என்றும் ஒரு வதந்தி கிளப்பி விடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் சென்னை சர்க்கார் அச்சட்டத்தின் பிரதிகளை பொது ஜனங்களுக்கு வினியோகித்திருப்பதுடன் பத்திரிகை களிலும் வெளியிட்டி ருக்கிறார்கள். எனினும் எப்படி நடக்கும் என்று சொல்வது முடியாத காரியமாயிருந்தாலும் இவ் விஷயத்தில் சர்க்கார் ஏதாவது பின் வாங்கினார்களேயானால் அதன் பலனை கண்டிப்பாய் அடைவார்கள் என்பதை மாத்திரம் நாம் உறுதியாய் நம்பி இருக்கிறோம்.

குடி அரசு - செய்தி விளக்கம் - 23.03.1930

பொட்டுக்கட்டு நிறுத்தும் சட்டம்
டாக்டர் முத்து லட்சுமி ரெட்டி மசோதா

டாக்டர். முத்து லட்சுமி ரெட்டியின் பொட்டறுப்பு மசோதா விஷயமாக அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று சென்னை சர்க்கார் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க திரு. ஈ. வெ. ராமசாமியார் சென்னை சட்ட சபை காரியதரி சிக்கு அனுப்பி இருக்கும் ஒரு கடிதத்தில் அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது

1. ஹிந்துப் பெண்களை ஹிந்து ஆலயங்களில் பொட்டுக் கட்டுவதினால் அவர்கள் விபச்சாரம் செய்யும்படி தூண்டப்படு கிறார்கள்.

2. பண ஆசையினால் தேவதாசிகள் விபசாரம் செய்வதினால் அவர்களது வாழ்க்கை இயற்கைக்கு விரோத மாகவும், ஆபாசமாகவும் இருக்கிறது. இந்த விபச்சாரிகளால் மேக வியாதிகள் பரப்பப்படுவதினால் அந்நோய் அந்நியர் களுக்குப் பரவாமல் தடுக்க வேண்டியதும் முக்கிய மானதாகும்.

3. டாக்டர். முத்துலட்சுமி மசோதாவின் நோக்கம் விபச்சாரத்தை அடியோடு ஒழிப்பதல்லவானாலும்விபச்சாரம் விருத்தியாவதற்குள்ள ஒரு முக்கியமான வழியை அடைப்பது தான் அதன் நோக்கம். விபச்சாரத்தை அடியோடு ஒழிக்கத்தக்க வாறு இந்திய சமூகம் இன்னும் முன்னேற்றமடைய வில்லை. வெளிநாட்டு நிலைமையும் இவ்வாறே இருந்து வருகிறது. பணத்துக்காகப் பெண்கள் விபச்சாரம் செய்வதைத் தடுக்க சட்டம் இயற்றும் காலம் இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் சமயத்தின் பேரால் மதக் கடமையாகப் பெண்கள் விபச்சாரம் செய்வதைத் தடுக்க நாம் முன்னாடியே சட்டம் இயற்றி இருக்க வேண்டும். தற்காலச் சட்டப்படி 18 வயதிற்குப் பிறகு பொட்டுக் கட்டப்படும் பெண்களுக்கும் கூட இள வயது முதலே பெற்றோராலும் வளர்ப் போராலும் விபச்சாரம் செய்யத் தூண்டப்பட்டும் தயார் செய்யப்பட்டும் வருகிறார்கள். பொட்டுக் கட்டி விபச்சாரம்

செய்வது மோட்ச சாதனமான தென்றும், பணம் சம்பாதிக்க நல்ல வழி என்றும், சிறு வயது முதலே அப்பெண்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது. பெண்களை விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத் தாமல் சட்டம் ஏற்படும் வரை பெற்றோரும் வளர்ப்போரும் அவர்களை விபச்சாரம் செய்யப் பழக்கிப் பணம் சம்பாதிக்கத் தான் செய்வார்கள்.

4. மைனர் பெண்களுக்குப் பொட்டுக் கட்டக் கூடாதென்று ஏற்கனவே சட்டம் ஏற்படுத்தி மதவிதிகள் அப்போதே மீறப்பட்டு விட்டது. எனவே இம்மசோதா விஷயத்தில் மதத்துக்கு ஆபத்து என்னும் வாதத்தைக் கிளப்ப இடமே இல்லை. பருவமடைந்த பெண்களுக்குப் பொட்டுக்கட்ட சா திரங் களில் அனுமதி இல்லை. ஆதலால், சா திரங்களுக்குப் பயந்து பருவ மடைந்த பெண்கள் பொட்டுக் கட்டைத் தடுக்க சட்டமியற்ற சர்க்கார் பயப் படத் தேவையில்லை. டாக்டர். முத்து லட்சுமி மசோதா விரும்பும் சீர்திருத்தம் இந்து சமூக சுயமரியாதையை உத்தேசித்து எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்னாடியே அமுலில் வந்திருக்க வேண்டும். எனவே அம்மசோதாவை நான் பூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன்.

குடி அரசு - கடித அறிக்கை - 30.03.1930

சம்மத வயது கமிட்டி

மதமும் சீர்திருத்தமும்

இளங்குழந்தைகளின் கலியாணங்களைத் தடுப்பதற்காக நமது நாட்டில் வெகு காலமாகவே முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வந்தாலும் அவை பயன்படாதிருக்க எதிர்முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு காலம் கடத்திவரும் விஷயம் தமிழ் மக்கள் அறிந்ததாகும். ஆனால் சமீபகாலத்தில் மற்ற மேல் நாடுகளின் முற்போக்கைப் பார்த்த சிலர் இப்போது இதுவிஷயமாய் தீவிர கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்ததன் பலனாகவும், தேக தத்துவ சா திரத்தின் முறைப்படியும், வைத்திய சா திர முறைப்படியும், குழந்தை மணங்களினுடையவும், குழந்தைச் சேர்க்கைகளினு டையவும், குற்றங்களை மக்கள் அறியத் தொடங்கியதன் பயனாகவும், பாமர மக்களுக்குச் சற்று கல்வியும் உலக அறிவும் எட்டுவதற்கு இடமேற்பட்டதன் பலனாகவும், குழந்தைகள் விவாகத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்கின்ற முயற்சியோடு குழந்தை களின் சேர்க்கையையும் அதாவது சரியான பருவம் அடைவதற்கு முன் ஆண் பெண் சேர்க்கை கூடாது என்பதாகவும் கருத இட மேற்பட்டு, அவற்றைத் தடுக்க சட்டங்கள் செய்யவும் முற்பட்டு, சட்டசபைகளில் மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

நமது அரசாங்கத்தார் என்பவர்கள் நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரை நமது நாட்டுப் பார்ப்பனர்களைப் போலவே சுயநலக்காரரும் பொறுப்பற்றவர்களுமாய் இருக்க வேண்டியவர் களாய் விட்டதால் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் மனிதத் தன்மையுடன் நடந்து சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரும்படி செய்யாமல் பொறுப்பற்ற தன்மையில் இவ் விஷயங் களில் பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பவர் கள்போல வேடம் போட்டு இதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அக்கமிட்டியை பொதுஜனங்களை விசாரித்து அறிக்கைச் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்கள். அக் கமிட்டியும் மாதக்கணக்காக பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு

செய்து பொதுஜனங்கள் என்பவர்களை விசாரணை செய்து ஏகோபித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து கலியாணம் செய்ய பெண் களுக்கு 14 வயதாக வேண்டுமென்றும் உடல் சேர்க்கை வைத்துக் கொள்ள கலியாணமான பெண்களுக்கு 15 வயதாக வேண்டு மென்றும் கலியாணமாகாத பெண்கள் விஷயத்தில் உடல்சேர்க் கைக்கு 18 வயதாக வேண்டுமென்றும் அறிக்கைச் செய்திருக் கின்றார்கள். இவ்வறிக்கையில் உடல் சேர்க்கை விஷயமாய் செய்திருக்கும் வயது கிரமமானது கலியாணமான பெண்ணுக்கு ஒருவிதமாகவும், கலியாணமாகாத பெண்ணுக்கு ஒரு விதமாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது சிறிது விவாதத்திற் கிடமானதா யிருந்தாலும் கலியாண வயது 14 என்று குறிப்பிட்டிருப்பதும் அவ்வளவு போதுமானதா இல்லாததாய் இருந்தாலும், ஒரு அளவுக்கு நாம் இந்த அறிக்கையை வரவேற்கின்றோம்.

முதலாவதாக, கலியாணமான பெண்ணுக்கும் ஆகாத பெண்ணுக்கும் உடல் சேர்க்கை விஷயத்தில் வித்தியாசம் கற்பிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதே நமது அபிப் பிராயம். ஆனால் பார்ப்பனர்கள் அந்தக் கமிட்டி முன் சாட்சியம் கொடுத்ததில் அநேகர் தங்கள் சமூகப் பெண்கள் பக்குவமாய் விட்டால் பரிசுத்தமாய் இருக்க முடியாதென்றும், அவர்களுக்குக் கலவி உணர்ச்சி சிறு வயதிலேயே ஏற்பட்டு விடுகின்ற தென்றும் அவர்களைக் காவல் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு தங்கள் தலையில் விழுந்து விடுமென்றும் ஏதாவது சிறிதளவாவது பேர் கெட்டுவிட்டால் பிறகு அதன் வாழ்க்கை கஷ்டமாகிவிடு மென்றும் சொல்லியிருப்பதால் அவர்களின் குறைகளைத் திருப்தி செய்ய வேண்டி கலியாணமாகாத பெண்களை 18 வயதுக்கு முன் யாராவது கூடினால் கூடின ஆண்களுக்குத் தண்டனை விதிப்ப தற்காக இம்மாதிரி விதித்திருக்கின்றதாக நாம் கருதுகின்றோம். ஆனால் இம்மாதிரி நடவடிக்கைக்குக் கட்டுப்பட்ட பெண் களுக்குத் தண்டனை ஒன்றுமில்லை. தவிரவும், பெண்கள் மீது வேறு எவ்வித அபவாதமும் ஏற்படாமலிருக்கவும் இந்த விதி உபயோகப்படலாமென்று கருதியிருக்கக் கூடுமென்றும் நினைக் கின்றோம்.

தவிர 14-ல் கலியாணம் செய்து கொண்டு 15 வயது வரையில் அதாவது ஒரு வருடம் வரை காத்திருக்க முடியுமா? என்றும், ஏன் கலியாண வயதையே 15- ஆக தீர்மானித்திருக்கக் கூடாதென்றும் சிலர் கேட்கலாம். ஏகோபித்த அபிப்பிராயமாக இந்த அறிக்கை

இருக்க வேண்டு மென்பதை உத்தேசித்து ஒரு கட்சியார் இதில் ஒரு வருடம் விட்டு கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதாகக் கருதுகின்றோம். அதாவது கலியாண வயதை பிரவிடை யாவதற்கு முன்னாகவே கலியாணம் செய்யத்தக்கதாய் இருக்கும் படி செய்ய மெஜாரிட்டிகள் விரும்பியிருப்பதாகத் தெரிய வருகின்றது. அம்மாதிரி செய்துவிடும் பட்சத்தில் சேர்க்கை வயது இன்னும் குறைந்தாலுங் குறையும். ஆனால் தங்கள் முக்கிய கொள்கைக்கு விரோதமில்லாமல் ஒரு ஏகோபித்த அறிக்கை அனுப்ப இடங்கிடைத்தால் தனிக்குறிப்பெழுத வேண்டிய அவசியம் வேண்டியதில்லை என்பதை உத்தேசித்தே மெஜாரிட்டி யாரும் இதற்குச் சம்மதித்திருக் கின்றார்கள் போல் காணப் படுகின்றது.

அதாவது நமக்கு முக்கியமானது கலியாண வயதே யொழிய சேர்க்கை வயதல்ல. ஏனெனில் 8 வயதிலும் 10 வயதிலும் கலியாணம் செய்து கொள்ள அனுமதித்து விட்டு ஒருவருக்கொருவர் சேரக் கூடாது என்று சட்டம் செய்து ஒருவரையொருவர் சேராமல் காவல் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது சுத்தப் பைத்தியக்காரத்தனம் என்பதும், சாத்தியப்படாதது என்பதும், இயற்கைக்கு விரோத மென்பதுமே நமது அபிப்பிராயம். ஆதலால் நமக்குக் கலியாண வயதே பிரதானம் என்கிறோம். அதில் கமிட்டியார் 14 வயது என்று தீர்மானித்தது ஒரு சமயம் சிலர் போதாது என்று கருதினாலும் நாம் அதுவே போதுமென்று சொல்லுவோம் ஏனெனில் கலியாண வயது 10 என்றாலும், 13 என்றாலும் ஒன்றே தான் என்பதுபோல் 14 என்றாலும் 18 என்றாலும் ஒன்று தான் என்பது நமதபிப்பிராயம். எனவே இங்குள்ள முக்கிய விஷய மென்ன வென்றால் பெண்கள் பிரவிடையாகும் முன்புதான் கலியாணம் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மதத்திற்கு விரோதம், பாவம், நரகம் சம்பவிக்கும் என்கின்ற பூச்சாண்டிகள் கொல்லப் பட்டுவிட்டார்கள். ஆதலால் இந்தக் கமிட்டி அறிக்கையில் மதச் சம்பந்தமான நிர்ப்பந்தமும் கட்டுப்பாடும் ஒழிக்கப்பட்டிருப்பது பெருத்த அனுகூலமாகும்.

பக்குவமானபின் கலியாணம் செய்வதாயிருந்தால் பெண் விஷயத்தில் யாரும் அவசரப்பட்டுக் கொண்டு கலியாணம் செய்துவிட மாட்டார்கள். சௌகரியப்படி எதிர்ப்பார்ப்பார்கள். பெண்களும் தாராளமாய் படிக்கவும், உலகத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும் சந்தர்ப்பமேற்படும். பிறகு தகப்பன் சொன்ன புருஷனைத்தான் கட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்கின்ற

நிர்ப்பந்தமுமிருக்காது. தனக்கும் புருஷனைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தக்க யோக்கியதை உண்டாய் விடும். பிறகு நாள் போகப் போக சுயம்வரமும் காதல் மணமும் ஏற்பட இடமேற்பட்டுவிடும். எனவே 14 வயதுக்கு மேற்பட்டுத்தான் கலியாணம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று செய்த அறிக்கையைப் பெண்கள் விஷயத்தில் கவலையுள்ளவர்களும், சீர்திருத்தத்தில் கவலையுள்ளவர் களும் வரவேற்பார்கள் என்றே எண்ணுகின்றோம்.

தவிரவும், இந்த ஒரு விஷயத்தில் மத நிர்ப்பந்தம் நீங்கினால் மற்ற விஷயங்களிலும் மனித சமூகத்தின் இயற்கைக்கும் அறிவிற்கும் விரோதமான காரியங்களிலுமுள்ள மத நிர்ப்பந்தங்கள் விலகவும் சற்று அனுகூலமாயிருக்குமாதலால் அந்த அளவுக்கு நாம் இதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியவர்களா யிருக்கின்றோம்.

உடன்கட்டை ஏறும் விஷயமும் நீக்கப்பட்டபோது, அது மதக்கட்டுப்பாட்டிற்கு விரோதமென்றுதான் சொல்லிக் கொள்ளப்பட்டதானாலும் தைரியமாய் சட்டம் செய்த பிறகு முன் புருஷனுடன் கட்டையில் வைத்து எரிக்கப்பட வேண்டிய பெண்கள் இப்போது புருஷன் இறந்தபிறகு மறுமணம் செய்து கொள்ள அருகதையுடையவர்களாகச் செய்து கொண்டும் வாழுகின்றார்கள். அதுபோலவே இப்பொழுது இந்த அளவுக்குச் சட்டம் செய்துவிட்டால் நாளைக்கு உண்மை யிலேயே 18 வயது வரையில் கூட கலியாணத்திற்கு காத்திருக்கும் நிலைமை தாராளமாய் ஏற்படும். அன்றியும் பெண்கள் பலர் தங்களுக்கு கலியாணமே வேண்டாம் என்றுகூட சொல்லிக் கொண்டு பெண் பிரமச்சாரிகளும், மடாதிபதிகளும், சந்நியாசி களும், சுவாமிகளும் ஆகவும் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆகையால் இப்போது சீர்திருத்தக்காரர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலை என்ன வென்றால் அறிக்கையைப் பற்றி குணதோஷம் பேசாமல் அவ்வறிக்கை அப்படியே இந்தியா சட்டசபையில் நிறை வேறும்படி செய்ய வேண்டியதே முக்கிய கடமையாகும்.

இவ்வறிக்கை சர்க்கார் முறையில் வெளியாவதற்கு முன்பே பார்ப்பனர்கள் இவ்வறிக்கைக்கு விரோதமாய் மதத்தின் பேராலும், வருணாசிரம தருமத்தின் பேராலும் எதிர்ப்பிரசாரம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். சாதாரணமாக இந்த அறிக்கையின் கருத்து வெளியான இந்த 20, 25 நாள்களுக் குள்ளாக தமிழ் நாட்டிலும், ஆந்திர நாட்டிலும் தினம் ஒன்று இரண்டு இடங்களில் கூட்டம் போடப்பட்டதாக ஏற்பாடு

செய்து அவ்வறிக் கையைச் சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளப்படா தென்றும், சட்டசபை பிரதிநிதிகள் ஓட்டு கொடுக்கப்படாது என்றும் தீர்மானங்கள் செய்ததாக பேர் செய்து தீர்மானங் களைப் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி வருகின்றார்கள்.

நமது நாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் ஒவ்வொரு சீர்திருத்தத்தின் போதும் இப்படியே கூச்சல் போடுவது வழக்கமானதால் நாம் இவற்றிற்குப் பயப்படாமல் தெரியப்பட்ட ஒவ்வொரு இடத்திலும் எதிர்க்கூட்டங்கள் போட்டு அறிக்கையை ஆதரித்து தீர்மானங்கள் செய்து தீர்மானங்களை சர்க்காருக் கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் தகவல் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

தேவ தான சட்டத்தின் போதும் இந்தப் பார்ப்பனர்கள் இம்மாதிரி தான் கூச்சல் போட்டார்கள். ஆனாலும் சட்டம் நிறைவேறி விட்டது. ஆனால், அந்தச் சட்டத்தினால் யாருக்கும் ஒருவித பலனும் இதுவரை ஏற்பட்டதாக சொல்வதற்கில்லாம லிருக்கின்றது. வீணாக கமிட்டிகளும் உத்தியோகங்களும் ஏற்பட்டதுதான் மீதியே ஒழிய மற்றபடி வீணாய் செலவாகும் பணம் ஒரு காசு கூட மீதியாவதற்கு இல்லாமலும், வேறு நல்ல வழியில் செலவிடுவதற்கு இல்லாமலும் இருப்பதுடன் முன் சாப்பிட்டவர்கள், சாப்பிட்டுக் கொண்டும், முன் கோயிலின் பேரால் இழிவுபடுத்தப்பட்டவர்களும், தாழ்ந்த சாதி ஆக்கப் பட்டவர்களும் அதே நிலையில் தான் இருந்து வருகின்றார்கள்.

ஓட்டு மூலமும் சட்டசபை மூலமும் நிர்வாகம் செய்யும் அரசாங்கம் நமது நிலைக்குச் சிறிதுகூட பொருத்தமற்றதென்றே சொல்ல வேண்டி இருக்கின் றது. இதுசமயம் நமக்கு கமால் பாட்சாவுடையது போன்ற ஒரு வீர எதேச்சை அரசாங்கமே வேண்டி இருக்கின்றது. ஏனெனில், மேல் பதவியிலும் முன்னிலையிலும் குறைவற்ற தன்மையிலும் இருக்கின்றவர்களே அநேகமாய் ஓட்டர்களாகவும் பிரதிநிதிகளாகவும் இருக்கின் றார்கள். இவர்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே அரசாட்சி ஓட்டென்னும் தந்திரத்தாலும் பிரதிநிதித்துவம் என்னும் சூழ்ச்சியாலும் அரசாளப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிலையிலுள்ள ராஜ்யபாரத்தில் கஷ்டப்படுகின்ற ஓட்டுரிமை இல்லாத மக்களுக்கு நன்மை கிடைப்பதென்றால் சிறிதும் எதிர்பார்க்கக் கூடியதல்ல என்றாலும், ஒரு பெரிய ஆற்றைக் கடப்பது போன்ற

இந்த அறிக்கையை ஒருவாறு சட்டமாக்கிக் கொண்டால் பின்னால் வேலை செய்பவர்களுக்குச் சற்று அனுகூல மேற்படு மாதலால் ஆங்காங்குள்ள மக்களைத் தயவு செய்து பொதுக் கூட்டம் கூட்டி விஷயங்களை விளக்கி அறிக்கையை ஆதரிப் பதாகத் தீர்மானங்களைச் செய்தனுப்பும்படியாக மறுபடியும் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 21.07.1929

பார்ப்பனரின் தேசீயம்

குழந்தை விவாகத்தை தடைப்படுத்தும் சாரதா மசோதா இந்திய சட்டசபைக்கு வந்தது முதல் அது நிறைவேறும் வரை நமது பார்ப்பனர்கள் செய்த தடைகளும் சூழ்ச்சிகளும் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல என்பது யாவரும் அறிந்ததாகும். இவ்வளவு தடைகளையும் சமாளித்து சர்க்கார் தயவினாலேயே அது நிறைவேற்றப்பட்டு ராஜப் பிரதிநிதி அனுமதியும் பெற்று சட்டமான பிறகு மறுபடியும் நமது பார்ப்பனர்கள் ஊர் ஊராய் கூட்டங் கூடி அச்சட்டத்தைக் கண்டித்து கூட்டம் போட்டு பேசி வருகின்றார்கள். நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பார்ப்பனர்களுக்கு இனிமேல் தாங்கள் இவ்விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பது தெரிந்திருந்தும் கூட அடுத்த தேர்தலில் பார்ப்பனர்கள் ஒன்று சேர்வதற்கும் தேர்தல் கிளர்ச்சிக்கு ஒரு வழிகண்டுபிடிப்பதற்கும் இதை உபயோகித்துக் கொள்ளலாமா என்கின்ற சூழ்ச்சியின் பேரிலேயே இந்த சாரதா மசோதா கண்டனம் என்னும் செத்த பாம்பை ஆட்டி வருகின்றார்கள். தங்க ளுக்கு உதவியாக மகமதியர்களையும் கிளப்பிவிட்டு அடுத்த தேர்தலுக்கு அவர்களை தங்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளலாமா என்றும் சூழ்ச்சி செய்கின் றார்கள். இதுகடைசியாக கிலாபத்து கமிட்டியினால் பார்ப்பனர்கள் எவ்வளவு லாபம் அடைந்தார்களோ. அதுபோலவும், அது கிலாபத்திற்கு எவ்வளவு பயனளித்ததோ அதுபோலவும் தான் முடியுமே ஒழிய, ஜாக்கிரதையும் முன் யோசனையும் உள்ள மகமதிய மக்கள் இதினாலெல்லாம் ஏமாந்து போக மாட்டார்கள். இவர்களாகவே வேண்டுமானால் கூட்டங்கள் கூடி வானமளாவப் பேசியதாகவும், அபிப்பிராயங்கள் கொடுத்ததாகவும், சத்தியாக்கிரங்கள் செய்வதாக தீர்மானித்ததாகவும் பத்திரிகையில் எழுதிக் கொள்ளலாமே தவிர, மற்றப்படி இவர்களுக்கு காரியத்தில் ஒரு காரியமும் செய்ய யோக்கியதை இல்லை என்பது நமக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

ஏனென்றால், இந்தக் கூட்டத்தார்களும் திரு. சத்திய மூர்த்தி முதலிய சா திரிகளும் மூன்று வருடத்திற்கு முன் இந்து தேவ தான சட்டம் செய்யப்படும்பொழுது "மதத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது" "மதத்தில் சர்க்கார் பிரவேசித்து விட்டார்கள்" "இந்த சர்க்காரை ஒழித்துவிட வேண்டும்" ஆதலால் "எங்களுக்கு ஓட்டுக் கொடுங்கள்" என்று கூக்குரல் போட்டு, அந்த சட்டத்திற்கு விரோதமாக பாமர மக்களின் கையெ ழுத்து வாங்கி அனுப்பும்படி அச்சுப் பாரங்களை பார்ப்பனப் பத்திரிகைகள் மூலம் ஊர் ஊராய் அனுப்பி, பொய்க் கையெழுத்துகள் லட்சக்கணக்காய் போட்டு வைசிராயிக் கனுப்பி மடாதிபதிகள் பணத்தையும் லட்சக்கணக்காய் கொள்ளையடித்து வயிறு வெடிக்கத் தின்றுவிட்டு மேடை மீது ஏறி எவ்வளவோ வீரம் பேசிய கூட்டத்தார், இப்போது அந்த சட்டத்திற்கும் அந்த இலாக்காவுக்கும் குலாம்களாய் இருப்ப தோடு சிறிதும் மான வெட்கமில்லாமல் நேற்றைய சட்டசபை கூட்டத்தில் திரு.சத்தியமூர்த்தி சா திரியாரே 'தேவ தானக் கமிட்டிக்கு ஏன் பார்ப்பனர்களை நியமிக்கவில்லை" என்று அந்த இலாக்கா மந்திரியை கேள்வி கேட்டு, தகுந்த யோக்கியதையுடைய பார்ப்பனர்கள் கிடைக்கவில்லை என்று மந்திரி பதிலும் சொல்லி, இந்தக் கேள்வி வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவ தத்துவத்தைக் கொண்டு கேட்கப்படுகின்றதா? என்று கேட்டதற்கும் பதில் சொல்லாமல் மந்திரியைக் கொண்டு ஆம் என்று சொல்லச் செய்த வீரராகிய திரு.சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் மறுபடியும் சாரதா மசோதாவைப் பற்றி சென்னையில் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது நாளைக்கு இவரே ஏன் அது சம்பந்தமான உத்தியோகங்கள் தங்கள் கூட்டத்தாருக்கு கொடுபடவில்லை என்று கேட்பதில் சந்தேகப்பட இட முண்டா? என்று கேட்கின்றோம். எனவே, இப்பொழுது இவர் என்ன பேசியிருந்த போதிலும் இந்த சத்தியமூர்த்தி கூட்டத்தாரே ஆண், பெண் அடங்கலும் நாளைக்கு இந்த சட்டத்தை அமுலில் கொண்டுவரும் உத்தியோகங்களுக்கு பல்லைக் கெஞ்சப் போகிறார்கள் என்பதிலும் இவர்களே சட்டத்தை சரிவர நடத்திவைக்கப் போகிறார்கள் என்பதிலும் நமக்கு சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

நிற்க. திரு.சத்தியமூர்த்தி சாரதா மசோதா விஷயமாகப் பேசியிருப்பவைகளை கவனிப்போம்.

அதாவது. சர்க்கார் சமூக சம்பந்தமான சட்டம் செய்யக் கூடாதென்றும், பார்ப்பனர்களின் ஒத்துழைப்பை சர்க்கார் இழந்துவிடக்கூடும் என்றும், பார்ப்பனர் கள் இச்சட்டத்திற்கு பணிந்து விடாமல் மீறி சத்தியாக்கிரகம் செய்யவேண்டும் என்றும் பேசி இருக்கின்றார். இந்தப் பேச்சுக்கு தலைமை வகித்தவர் சென்னை மாகாண வருணாசிரம கமிட்டி தலைவர் திரு.டி ஆர். ராமச்சந்திர அய்யர் ஆவார். திரு.சத்தியமூர்த்தியோ பூரண சுயேச்சைக்கட்சி காரியதரிசியாவர். எனவே, பூரண சுயேச்சைக்கும் வருணாசிரம தருமத்திற்குமுள்ள இரகசிய சம்பந்தமும் சூழ்ச்சியும் இந்தக் கூட்டுறவால் நன்கு விளங்கும். தவிரவும் திரு. சத்தியமூர்த்தி பேசும்பொழுது அதுவும் ஒரு கட்டிடத்திற்குள் பேசும்பொழுது கூட்டத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டு போலீசுக்கு சொல்லி அனுப்பி இரண்டு போலீ சேவகர்களைத் தருவித்து வைத்துக்கொண்டு பேசி இருக்கிறார். இதிலிருந்து இவருடைய சமூக சீர்த்திருத் தமும் தேசியமும் சுயராச்சியமும் வெள்ளைக்காரர் நீங்கிய சுயேச்சையும் எவ்வளவு வீரமுள்ளது என்பதை வாசகர்களே உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

மிருகப் புணர்ச்சியைவிட மிகக் கேவலமான குழந்தை புணர்ச்சியைத் தடுக்க இவர்களாலும், இவர்கள் மதத்தாலும், இவர்கள் காங்கிரசாலும் தேசியத்தாலும், பூரண சுயேச்சைப் பிரசாரத்தாலும், ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக செய்துவரும் சீர்திருத்தத்தாலும், முடியாத ஒரு காரியத்தை சர்க்கார் செய்தால், சர்க்கார் செய்யக் கூடாதென்றும், அதற்கு மக்கள் கீழ்ப்படியக் கூடாதென்றும், அந்தச் சட்டத்தை மீற வேண்டும் என்றும், சர்க்காரோடு பார்ப்பனர்கள் ஒத்துழைக்கக் கூடாதென்றும் சொல்லும் இவரின் ஒத்துழையாமையும் தேசியமும் என்ன கருத்துக் கொண்டது என்பதை வாசகர்களையே யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

இந்தக் கூட்டத்தாரின் தேசியத்தின் கீழும் காங்கிரசின் கீழும் இந்திய மக்கள் என்றைக்காவது மனிதத் தன்மையை அடைய முடியுமா என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கும்படி வேண்டுகிறோம்.

தேவ தான மசோதா மத விரோதம், தேவதாசிகளை ஒழிக்கும் மசோதா மதவிரோதம், விபசாரிகளை ஒழிக்கும் மசோதா மதவிரோதம், பச்சைக் குழந்தைகளைப் புணரும் கொடுமையை ஒழிக்கும் மசோதா மத விரோதம் என்பதானால்

அப்படிப்பட்ட அயோக்கிய ஒழுக்க ஈனமான இழிவான மதங் களை இந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் தயவில்லாமல் அழிக்கவோ ஒழிக்கவோ முடியுமா என்றுதான் தேசீய வீரர்களையும், காங்கிர பக்தர்களையும், ஒத்துழையாமை தியாகிகளையும், சீர்திருத்த மகாத்மாக்களையும் கேட்கின்றோம்.

உலகம் போய் கொண்டிருக்கின்ற வேகத்தில் அதாவது ஆகாயத்தில் பறப்பதற்கு சட்டமும், தண்ணீருக்குள் பறப்பதற்கு சட்டமும் செய்து கொண்டி ருக்கின்ற காலத்தில், மனிதனையும் குதிரைகளையும் யந்திரத்தினால் செய்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில், ஒரு அவுன்சு எடை சூரணத்தினாலும் ஒரு அவுன்சு எடை திராவகத்தினாலும் பதினாயிரக்கணக்கான மக்களை கொல்ல வழி கண்டு பிடித்திருக்கின்ற காலத்தில், பதினான் காயிரம் மைலுக்கு அப்பால் இருந்து மத்தியில் கம்பி இல்லாமல் பேசவும் கம்பியில்லாமல் விளக்கு எரிய வைக்கவும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில், ஆணை பெண்ணாக்கி, பெண்ணை ஆணாக்கி பரீக்ஷை பார்க்கின்ற காலத்தில், நமது நாட்டில் குழந்தைகளை புணரக்கூடாது என்று சட்டம் செய்யும் வேலையில் ஒரு கூட்டம் ஈடுபடவும், அதை மீறி நடக்க ஒரு கூட்டம் வீரர்கள் அதுவும் "தேசீய வீரர்கள்" ஒத்துழையாமைக்குத் தயாராகவும் இருந்தால் நமது நாட்டின் பெருமையை என்ன என்று சொல்லுவது? என்பது நமக்கே விளங்கவில்லை! இந்த வீரர்களை எப்படி மதிப்பது? எப்படி பின்பற்றுவது என்பதும் நமக்கு விளங்கவில்லை. நம்மைப் பொறுத்தவரை இந்த மாதிரி வீரர்களைப் பற்றி கவலை இல்லையானாலும் "சுயமரியாதை இயக்கத்தின் எல்லாக் கொள்கைகளையும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் சர்க்காரோடு ஒத்துழைப்பதாக மாத்திரம் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை" என்று சொல்லும் ஒத்துழையாமை தியாகிகளு டையவும்,

"சுயமரியாதை இயக்கக் கொள்கையெல்லாம் சரிதான் ; ஆனால் அதில் தேசியமில்லை' என்கின்ற தேசீய வீரர்களுடையவும்,

"சுயமரியாதை இயக்கம் நாட்டுக்கு நல்லதுதான்; ஆனால், அது மதத்தை எதிர்க்கின்றது" என்கின்ற மதப் பக்தர்களுடையவும்,

"சுயமரியாதை இயக்கம் வேண்டியதுதான்; ஆனால் அது தனது கொள்கையை நிறைவேற்ற சர்க்கார் தயவை எதிர்ப்பார்க் கின்றது" என்கின்ற தேசீய சீர்த்திருத்த மகான்களையும் உடைய

அறிவையும் யோக்கியதையையும் எண்ணத்தையும் நினைக்கும் போது தான் நமது நாட்டின் அயோக்கியத்தனமும் வெளியாவ தோடு, இந்த மாதிரியான கூட்டத்தாரை விட திருவாளர்கள் சத்தியமூர்த்தி, எம்.கே.ஆச்சாரி, ஏ.ரங்கசாமி அய்யங்கார். சி.இராஜகோபாலாச் சாரி, டி.ஆர். ராமச்சந்திரய்யர் முதலியவர்கள் யோக்கியர்கள் என்றே தோன்று கின்றது. ஏனெனில் சர்க்கார் இல்லாமல் சட்டம் செய்ய முடியுமா? சட்டமில்லா மல் காரியம் நடக்குமா? காரியம் நடக்கும்போது மதங்களையும் மனுதர்ம சா திரங்களையும் பராசர மிருதிகளையும் கொண்டு வந்து குறுக்கே போட்டால் எடுத்து எறியாமல் சும்மா இருந்தால் அனுபவத்தில் நடத்த முடியுமா என்று கேட்கின்றோம். அது மாத்திரம் அல்லாமல் திரு.சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் இந்த சட்டம் கொண்டு வந்த சாரதா அவர்களை கடவுள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பேசி இருக்கிறார். எனவே திரு.சாரதா அவர்கள் திரு.சத்திய மூர்த்தியின் கடவுளுக்கு பயந்து இருந்தால் இந்த சட்டம் முடிந்து இருக்குமா என்றும் கேட்கின்றோம். நிற்க,

இது விஷயத்தில் "பச்சை தேசிய" பத்திரிகையாகிய அதாவது சர்க் காரை கண்ணால் பார்த்தால் கண்ணை லோஷன் போட்டு கழுவ வேண்டும் என்றும், சர்க்காரைப் பற்றி காதில் கேட்டால் காதில் புருஷை விட்டுத் துடைக்க வேண்டும் என்றும் மனதில் நினைத்தால் மனதை விளக்குமாற்றால் தேய்த்து கழுவ வேண்டும் என்றும் கருதிக் கொண்டு இருக்கும் தேசீய பத்திரிகையாகிய தமிழ்நாடு பத்திரிகை திரு.சத்தியமூர்த்தியின் இந்த தேசீயப் பிரசங்கத்தை பற்றி எழுதுவதாவது:-

"சமூகங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கொடுமைகளை நீக்க சர்க்கார் சட்டமும் சவுக்கடியும் இல்லாமல் முடியாது."

"புத்தபகவான் சர்வத் தியாகங்கள் செய்து நாடெங்கும் சுற்றிப் பிரசாரம் செய்தும் முடியாமல் போன அநேக காரியங்கள் சர்க்கார் சட்டத்தினாலேயே நடத்த முடிந்து இருக்கிறது."

"விதவைகளை உயிருடன் நெருப்பிலிட்டுக் கொளுத்தியதும், உயிர் இருக்கும்போதே கங்கையில் தூக்கிப் போட்டதும், குழந்தைகளையும், கர்ப்பிணிகளையும் கோயிலில் நரபலி யிட்டதும், கீழ் ஜாதியாரை மேல் ஜாதியார் கொன்றாலும்

கேள்வியில்லை என்று இருந்த சா திர நீதியும் பிராமணனைத் தவிர மற்றவன் படித்தால் பாபம் என்று இருந்த தடையும் சர்க்கார் சட்டம் செய்த பிறகே நீங்கின".

"வழக்கங்களிலும் மதக் கொள்கைகளிலும் சர்க்கார் தலையிடக் கூடாது என்று வைதீகர்கள் வாதிப்பது முற்றிலும் தவறாகும்."

"இந்தியா சுயராஜ்ஜியம் அடைய வேண்டும் என்பதில் முன்னிலையில் இருக்கும் சத்தியமூர்த்தி சமூக தர்மத்தை தடுக்க அடிக்கடி கிளம்பிவிடுவது ஆச்சர்யமாயிருக்கின்றது"

என்பதாக எழுதி இருக்கின்றது. இனி மற்ற தேசீய வீரர்களுக்கும் தேசாபி மானிகளுக்கும் ஒத்துழையாமை தியாகிகளுக்கும் என்று இந்த மாதிரி புத்திவருமோ தெரிய வில்லை. முடிவாக நாம் ஒன்று சொல்லுகின்றோம். அநேகமாக இந்த பிரச்சினையையே ஒரு சமயம் அடுத்த தேர்தல் பிரச்சினை யாகக் கொண்டு வரலாமா என்று நமது பார்ப்பனர்கள் கருதிக்கொண்டு இருப்ப தாக தெரிகின்றது. ஏனெனில், இது சமயம் அவர் கைவசம் எவ்வித திட்டமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. அதாவது கதர் சங்கதியும், தீண்டாமை சங்கதியும், மதுவிலக்கு சங்கதியும் வெறுத்துப் போய்விட்டது. சர்க்காரை எதிர்ப்பதும் உத்தியோகம் ஏற்றுக்கொள்ளாததும் முட்டுக்கட்டை போடுவதுமான சங்கதி களும் போன தேர்தல் முடிவில் அதாவது மந்திரிகளை நியமித்ததில் வெளியாய் விட்டது.

சைமன் கமிஷன் பகிஷ்காரமும், திருவாளர்கள் காந்தியும், நேருவும், எல்லோரையும் சட்டசபையை விட்டு வெளியேறும் படி கேட்டும் எல்லா இந்திய காங்கிர கமிட்டி தீர்மானித்தும் யாரும் வெளியேறாததினாலும் சென்னையில் தேசீய பூசை நடந்ததினாலும், அதற்கும் யோக்கியதை இல்லாமல் போய் விட்டது. மற்றப்படி வகுப்புவாதத்தைப் பற்றிச் சொல்வதற்கும் யோக்கியதை இல்லாமல் போய்விட்டது. ஏனெனில், பார்ப்பனர்களே வகுப்புவாதம் பேச வேண்டி வந்துவிட்டதால் அதுவும் போய்விட்டது. கடைசியாக சுயமரியாதை இயக்கம், நா திக இயக்கம், மத துரோக இயக்கம், சா திர மறுப்பு இயக்கம் என்று சொல்லி வெளியில் புறப்படலாம் என்று கூலி கொடுத்து ஆ திக சங்கம் ஏற்படுத்தி காங்கிர பணம் இரண்டு

மூன்று ரூபாயும் கொடுத்து பிரசாரம் செய்து பார்த்து, அதுவும் நரிதின்ற கோழி கூப்பிடுவது போல் ஆகிவிட்டது.

இனி அவர்களுக்கு இதைத் தவிர வேறு ஒரு கதியும் இல்லை. ஆகையால் பொது ஜனங்கள் ஜாக்கிரதையாய் தேர்தலில் இந்த கூப்பாடு பலிக்காமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமாய் எச்சரிக்கை செய்கின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 20.10.1929

விதவா விவாகம்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!! உலகமானது இப்போது எம்மாதிரியான முன்னேற்றத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கின்ற தென்பதை நாம் பார்த்து வருகின்றோம். மனிதனது புத்திக்குப் படாத அற்புத சக்திகளெல்லாம் மனிதனிடமிருந்து வெளியாகிக் கொண்டு வருகின்றது. சையன் அதாவது வ து தத்துவ சா திர ஆராய்ச்சியின் பயனாக மகா அதிசயங்களையெல்லாம் மனிதன் செய்கின்றான். சமீப முயற்சி என்னவென்றால், சந்திர மண்டலத்திற்குப் போக முயற்சிக்கத் தொடங்கி செவ்வாய் மண்டலத்திலிருந்து சமாச்சாரப் போக்கு வரத்துகள் நடத்தப்பட்டு விட்டன. மற்றும் அடுத்த 500 வருடத்தில் மனிதன் அடையக்கூடிய முற்போக்கை இப்போதே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. எனவே, நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகம் இந்நிலையிலிருக்க நாமோ நமது ஆராய்ச்சிக்காரர்களால் 3000 வருஷத்திற்கு முன்னால் நாம் இருந்த நிலையை அடைய வேண்டுமென்று தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு பெருமைப் படுகின்றோம். அப்படிப்பட்ட தொல்காப்பியம் 2000 வருஷத்திற்கு முந்தியதா 3000 வருஷத்திற்கு முந்தியதா என்கின்ற ஆராய்ச்சி இன்னமும் நமக்குள் முடியவில்லை. ஆராய்ச்சிக் காரர்கள் யோக்கியதை இப்படி என்றால், நமது பண்டிதர் களுடைய யோக்கியதையோ சமணர்கள் கழுவேறப்பட்டார் களா அல்லது தானாக கழுவேறினார்களா என்பதற்கு சமயம் போல் பேச ஆதாரம் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவர் களில் தேசீயப் பண்டிதர்களின் யோக்கியதையோ தேசீய மேடையில் ஏறி தாயைப் புணர்ந்தும் தகப்பனைக் கொன்றும் மோட்சத்திற்குப் போன புராணத்தையும் பெண்ஜாதியைக் கூட்டிக் கொடுத்து மோட்சத்திற்குப் போன புராணத்தையும் படித்தால் சுயராச்சியம் வந்து விடுமென்று தேசியப் பிரசாரம் செய்கின்றார்கள்.

இவ்வளவும் போதாமல் இந்த 20வது நூற்றாண்டின் இன்றைய தினத்தில் நாம் கூட்டம் கூடி விதவைகள் கலியாணம் செய்து கொள்ளலாமா, வேண்டாமா என்கின்றதற்கு உள்ள மதத்தின் தடைக்கும் சா திரத்தின் ஆட்சேபத்திற்கும் பதில் சொல்ல இங்கு உட்கார்ந்திருக்கின்றோம்.

சகோதரர்களே! நமது நாட்டு நிலையைக் குறிக்க நமக்கு இதைவிட வேறு யோக்கியதை என்னவேண்டும்.

நமது ஆராய்ச்சியும், அறிவும், ஊக்கமும், முயற்சியும் நமது காலமெல்லாம் இந்த மாதிரி காரியங்களுக்கே உபயோகித்துக் கொண்டிருந் தோமானால் நாம் என்றுதான் மனிதர்களாவது?

விதவைகளுக்கு விவாகம் செய்யலாமா என்பதற்கும் சா திரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்பது எனக்கு விளங்க வில்லை. ஒரு சமயம் விவாகம் எந்த மாதிரி செய்வது என்பதைப் பற்றி யோசிப்பது என்றாலும் சமாதானம் சொல்லலாம். அப்படிக்கின்றி விவாகம் செய்யலாமா? வேண்டாமா? என்பதற்கே சமாதானம் சொல்லுவதென்றால் அது சுத்த முட்டாள்தனமென்று தோன்றவில்லையா?

என்னைக் கேட்டால் இந்தக்கொடிய நாட்டில் விதவைகளுக்கு துன்பத்தை இழைத்தவர் நமது ராஜாராம் மோகன்ராய் அவர்கள் என்பதே எனது அபிப்பிராயம். ஏனெனில், அவரால்தான் நமது விதவைகள் இருக்கவும் கஷ்டப்படவும் ஏற்பட்டுவிட்டது. எப்படியென்றால், ராய் மோகன் அவர்கள் உடன்கட்டை ஏற்றும் வழக்கத்தை நிறுத்தாதிருந்திருப்பாரானால் ஒவ்வொரு பெண்டும் புருஷன் இறந்த உடனே அவனோடு கூடவே அவன் பக்கத்தில் “மாங்கல்ய திரீ”யாகவே உயிருடன் கட்டையில் வைத்து சுடப்பட்டு “கற்பு லோகத்தை” அடைந்து “மோட்சத்தி”லிருந் திருப்பாள். கற்பு லோகமும் மோட்சமும் எவ்வளவு புரட்டா யிருந்தாலும் ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயம். அதாவது உயிருடன் சுடப்பட்ட பெண்ணுக்கு ஒரு மணி நேரந்தான் கஷ்டமிருந்திருக் கக்கூடும். ஆனால் அந்தப்படி சுடாமல் காப்பாற்றப்பட்ட பெண்ணுக்கு அதன் ஆயுள் கால முழுவதும் அங்குல அங்குலமாக சித்திரவதை செய்வது போன்ற கஷ்டத்தை வினாடிதோறும் அனுபவித்து வர நேரிடுகின்றதா இல்லையா என்றுதான் கேட்கின்றேன்.

இப்பொழுதும் விதவைகளுக்கு உடனே மணம் செய்ய வேண்டும். மணமில்லாத பெண் இருக்கக்கூடாது என்ற நிர்ப்பந்தம் கொஞ்சகாலத்திற்காவது இருக்க வேண்டும். இல்லையானால் உண்மையான ஜீவகாருண்யத்தை உத்தேசித்து பழைய உடன்கட்டை ஏற்றும் வழக்கத்தை யாவது புதுப்பிக்கவேண்டும் என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். ஏனெனில், விதவைத் தன்மையை நினைத்தால் வயிறு பற்றி எரிகிறது; நெஞ்சம் கொதிக்கிறது. மனிதனுக்கு தன் பெண்ஜாதி சமீபத்தில் இல்லாத காலங்களில் போக இச்சை ஏற்பட்டால் உடனே போக மாதர்களை கொண்டு அவ்விச்சை தணிக்க வேண்டியதும், மிருகங்களுக்கு ஏற்படும் தினவை தீர்த்துக் கொள்ள மைதான வெளியில் சொரி கல் நட்டு வைக்க வேண்டியதும், 32 தர்மங்களில் இரண்டு தர்மமாகக் கொண்டு கோயில்களில் தாசிகளை வைத்தும் கிராமங்கள் தோறும் நத்தங்களில் சொரி கல் நட்டு வைத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பேர்ப்பட்ட ஜீவகாருண்ய அறிவு நமது பெண் மக்களிடம் மாத்திரம் ஏன் காட்டமுடியாமல் போய்விட்டது? என்பதை நினைக்கும்போது ஜிவகாருண்ய புரட்டும் 32 தர்மங்களின் புரட்டும் நன்றாய் விளங்கும்.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் அம்மாதிரி ஜீவகாருண்யம் கூடாது என்பதற்கு சா திரம் இருப்பதாயும், அந்த சா திரம் கடவுளால் சொல்லப்பட்ட தாகவும் மனிதர்கள் என்பவர்கள் சொல்ல வருவார்களானால் அப்படிப்பட்ட சா திரத்தையும் கடவுளையும் மனிதர்களையும் என்ன செய்வது என்பதை நீங்கள்தான் யோசித்து முடிவு கட்டவேண்டும்.

ஒரு பெண்ஜாதியை இழந்த ஆண், கலியாணம் செய்து கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி எந்தப் பெண்ணாவது அபிப்பிராயம் சொல்ல வருகிறார்களா? அப்படிக்கிருக்க புருஷனை இழந்தவள் கலியாணம் செய்து கொள்ளலாமா? வேண்டாமா? என்பதைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்ல புருஷனுக்கு என்ன பாத்தியம்? என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. நாட்டில் சிறப்பாக, நமது சமூகத்தில் விதவைகள் கர்ப்பமடைந்து கர்ப்பத்தை அழிப்பதும், பிள்ளைகளைப்பெற்று கொலை செய்வதும், வீடுகளைவிட்டு பெற்றோர் அறியாமல் நினைத்த புருடர்களுடன் ஓடுவதும், பிறகு பொது விபசாரிகளாகி குச்சுகள் மாறுவதும் முதலான

காரியங்களை தினமும் கண்ணால் பார்த்தும் தாங்களாகவே துன்பங்கள் அடைந்தும் வரும்போது விதவா விவாகம் சா திர சம்பந்தமா? ஜாதி வழக்கமா? என்று பார்க்கும் மூடர்கள் மனித வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களா என்று கேட்கின்றேன். சா திரத்தில் இடம் இருந்தால் என்ன? இல்லாவிட்டால் என்ன? ஜாதியில் வழக்கம் இருந்தால் என்ன? இல்லாவிட்டால் என்ன? அதைப்பற்றி கவனிப்பதில் பலன் என்ன? புருஷனிழந்த பெண்ணுக்கு புருஷ இச்சை இருக்குமா? இருக்காதா? அவளுக்கு புருஷன் வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பதைத் தானே கவனித்து முடிவு கட்ட வேண்டும். அமாவாசையில் பிறந்த பிள்ளை திருடும் என்று ஜோசியத்திலிருந்து விட்டால் அந்த பிள்ளை திருடின திருட்டையெல்லாம் ஜோசியம் நம்புகிறவன் சும்மாவிட்டு விடுவானா? என்று கேட்கின்றேன்.

தினம் புருஷனுடன் வாழ்ந்து கொண்டு புருஷன் என்பதாக தனக்கு ஒரு எஜமான் இருக்கிறான் என்று நினைத்துக்கொண்டு அடிமைத்தனத்தில் இருந்து குழந்தை குட்டிகளைப் பெற்று கொண்டு இருக்கும் மாங்கலியப் பெண்களின் போக உணர்ச்சியைவிட மேல்கண்ட கவலையில்லாத பெண்களின் உணர்ச்சி எத்தனை மடங்கு அதிகமாயிருக்கும் என்பதை நீங்களே நினைத்துப் பாருங்கள்! ஒரு ஜீவனை பட்டினியாகப் போட்டு கொல்லுவதிலும், ஒரு பெண்ணை விதவையாக வைத்து சாகாமல் காப்பாற்றுவது கொடுமை அல்லவா? என்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்! ஒரு பெண் எதற்காக விதவையாய் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இதுவரை யாராவது காரணம் சொன்னார்களா? அல்லது எந்த மதமாவது, எந்த ஜாதியாவது காரணம் சொல்லியிருக்கின்றதா? காரண மில்லாமல் இவ்விதக் கொடுமையான ஜீவஹிம்சையை செய்து கொண்டிருக்கும் சமூகம் வடிகட்டின முட்டாள்தனமுடையது என்பதற்கு என்ன ஆட்சேபனைகள் சொல்லப் போகின்றீர்கள்.

விதவைகளாயிருப்பது கடவுள் கட்டளை என்று கருதுவீர்களானால் விதவைகளுக்குப் போக உணர்ச்சியும், அதனால் ஏற்படும் கவலையும், சில சமயங்களில் கர்ப்ப முண்டாக்கப்படுவதும், அது அழிக்கப்படுவதும், பெற்ற குழந்தையை கழுத்தைத் திருகுவதுமான காரியங்கள் நடைபெறமுடியுமா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

விதவைத் தன்மை நாட்டில் இருப்பதாலேயே சா திரங் களும் கடவுள் செயல் என்பவைகளும், சோதிடம் என்பவைகளும் பொய் என்பதாக உங்களுக்கு விளங்குகின்றதா? இல்லையா? ஏனெனில், நம்மில் ஒவ்வொரு வனும் கலியாணம் செய்வது கடவுளை பூ வைத்தோ, கருட தரிசனமோ, குறியோ கேட்டுத் திருப்தி அடைந்தும், ஜோசியம் பொருத்தம் பார்த்து திருப்தி அடைந்தும் சா திர விதிப்படியும் செய்கிறான். அப்படியிருக்க இந்த கதி நேர்ந்தால் மேற்கண்டவைகள் நிஜமாயிருக்க முடியுமா? இந்த அ திவாரப் புரட்டை நாம் நம்பி மதம், ஜாதி, வழக்கம் என்று சொல்லுகின்றோமே? நமக்கு வெட்க மில்லையா? அல்லது புத்தியில்லையா? என்று கேட்கின்றேன்.

பெரும்பாலும் மதப்படியும் ஜாதி வழக்கப்படியும் நடக்காதவர்களேதான் மதம் என்றும், சா திரமென்றும், ஜாதி வழக்கம் என்றும் தொல்லைபடுத்துகிறார்கள்.

தங்களைப் பொறுத்தவரை தாங்கள் நம்பும் மதக் கொள்கைப்படியும் சா திரப்படியும் நடக்க முடியாதவர்களே தான் நாம் செய்யும் காரியத்திற்கு இடையூறாக மதத்தையும் சா திரத்தையும் வழக்கத்தையும் கொண்டு வந்து போடு கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களால் தங்களுக்காக கொண்டு வந்து போடப்படும் மதத்திற்கும் சா திரத்திற்கும் கடுகளவு புத்தியுள்ள எந்த மனிதனாவது மதிப்பு கொடுக்க முடியுமா? என்று பாருங்கள்.

உதாரணமாக, சாரதா மசோதாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பெண்கள் பருவமடைந்ததற்குப் பின்னால் கல்யாணம் செய்தால் சா திரம் விரோதமாம்! பாவமாம்! நரகம் கிடைக்குமாம்! இதற்காக சத்தியாக்கிரகம் செய்து உயிர்விட வேண்டுமாம்! நீங்கள் இந்த வீரர்களை உண்மையானவர்கள் என்று நம்புகிறீர்களா?

இந்த வீரர்களின் ஆண் பெண் கடவுள்களுக்கும் அவர்களது சொந்த காரருக்கும் எப்போது கலியாணம் நடந்தது? கல்யாணம் நடந்ததை இவர்கள் பார்க்காவிட்டாலும் எப்போது நடந்ததாக இவர்கள் சா திரம் கூறுகின்றது என்பதை சற்று நினைத்துப் பாருங்கள்.

சீதைக்கும், ருக்குமணிக்கும், சத்தியபாமைக்கும், பார்வதிக்கும் வள்ளியம்மாளுக்கும், தெய்வயானைக்கும், மீனாட்சிக்கும், ஆண்டாளுக்கும், நாச்சியாருக்கும், திரௌபதைக்கும் எப்போது கல்யாணம் நடந்தது? இவர்கள் பருவமடைந்த பிறகா? அதற்கு முந்தியா? என்று கேட்கின்றேன். பழைய ராஜாக்கள் என்பவர்கள் காலத்திலும் மதசம்பந்தமான புராணங்களிலும் எங்காவது மைனர் பெண்களையோ பத்து வயதுக்குட்பட்ட பெண்களையோ கலியாணம் செய்து கொடுத்ததாக இவர்கள் சொல்லக்கூடுமா? என்று கேட்கின்றேன். தவிரவும், மேற்கண்ட ஆண்பெண் கடவுள்கள் தாங்களாகவே கலியாணம் செய்து கொண்டார்களா அல்லது அவர்களின் தாய் தகப்பன்மார் கட்டு சாத மூட்டையை தோளில் சுமந்து திரிந்து மாப்பிள்ளை தேடி சகுணம், குறி, சோதிடம், பொருத்தம் முதலியவை பார்த்து கலியாணம் செய்து கொடுத்தார்களா என்று யோசித்துப்பாருங்கள்.

இந்து சா திரத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் "சா திரத்தில் பருவமடைந்த பிறகு கலியாணம் செய்வதற்கு இடமில்லை" என்று சொல்ல வருவார்களானால் அதிலும் அதற்காக இவர்கள் சத்தியாக்கிரகம் செய்வே னென்று சொல்வார்களானால், இவர்கள் நம்மை எவ்வளவு முட்டாள்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். எனவே, சகோதரர்களே! உங்களுக்கு ஒரு காரியம் சரி என்று பட்டால் அது சா திர சம்மதமா? விரோதமா என்று எதிர்ப்பார்ப்பது அறியாமையும் அடிமைத்தன முமாகும். இந்த லோகத்திற்கு அவசியமான காரியம், மேல் லோகத்தில் என்ன பலனைத் தரும் என்பது மற்றொரு அடிமைத்தனமாகும்.

இவ்வளவும் தவிர இப்படிச் செய்தால் அவர்கள் என்ன பேசுவார்கள் இவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள் என்று நினைப்பது எல்லாவற்றையும் விட சுய அறிவும் சுய உணர்ச்சியும் அற்ற அடிமைத்தனமாகும்.

சகோதரர்களே! கடைசியாக உங்களுக்கு ஒன்று சொல்லுகின்றேன். அதாவது எந்தக் காலத்திலோ எங்கிருந்தோ யாராலோ எதற்காகவோ யாருக்கோ எழுதிய ஒரு பு தகத்தை இந்தக் காலத்திற்கு இந்த இடத்திற்கு நமது நன்மைக் காக நமது

நன்மையில் கவலை கொண்டவர்களால் எழுதப்பட்டதென்றும், அதன்படி நடந்து தீர வேண்டுமென்றும் கருதுகின்றவன் மனிதனல்ல என்பது தான் எனது மாற்ற முடியாத உறுதியான அபிப்பிராயமாகும்.

குறிப்பு : விதவா விவாக சகாய சபையின் ஆதரவில் சென்னை பிரம்ம சமாஜ கட்டடத்தில் 19.10.1929ல் நடந்த கூட்டத்தில் ஆற்றிய தலைமைச் சொற்பொழிவு

குடி அரசு - சொற்பொழிவு - *27.10.1929*

சுயநல வெறியர்கள் மகாநாடு

சென்னை ஒற்றைவாடை நாடகக் கொட்டகையில் சென்ற மாதம் 30-ந் தேதியன்று சனாதன தர்மிகள் மகாநாடு என்பதாக சுயநல வெறியர்கள் மகாநாடு ஒன்று கூட்டப்பட்ட விஷயத்தை யாவரும் தெரிந்திருக்கலாம். அதில் முக்கியமாய் மனு தர்ம சா திரத்தை நிலைநாட்டுவதையே கவலையாகக் கொண்டு அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு அதை அனுசரித்த பல தீர்மானங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நினைக்கும் போது இன்றைய தினம் நாம் வெள்ளைக்காரர்களுடைய அரசாட்சியிலும் அவர்களுடைய ராணுவக் காப்பிலும் இருப்பதற்கு நம்மை நாமே பாராட்டிக் கொள்ள கடமைப் பட்டவர்கள் ஆவோம். இந்தப்படி நாம் சொல்லுவதைப் பற்றி பொறுப்பும் கவலையுமற்ற சிலர் நம்மீது ஆத்திரப்பட்டாலும் படுவார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே துணிந்தவர்கள் யாரோ சில பொறுப்பற்றவர்களுடைய ஆத்திரத்துக்குப் பயப்படுவார் களேயானால் அது முன்னுக்குப் பின் முரணாகத் தான் முடியும். ஆகையால், அதைப் பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. நிற்க; மேற்படி மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த கல்கத்தாவிலுள்ள ஒரு "தேசியவாதி" யாகிய திருசியாம்சந்திர சக்கரவர்த்தி என்னும் ஒரு வங்காளத்துப் பார்ப்பனர் செய்திருக்கும் அக்கிராசனப் பிரசங்கத்தைப் பார்த்தால் இந்தியப் பார்ப்பனர்களுடைய யோக்கியதையும், அவர்களது மதபக்தி தேசியம் என்பதான சுயநல வெறியும் தாராளமாய் விளங்கிவிடும். ஆதலால் அவற்றை முதலில் சுருக்கமாக எழுதி பிறகு தீர்மான சுருக்கத்தையும் எழுதி பிறகு அதைப் பற்றிக் கவனிப்போம்.

அக்கிராசனர் உபந்நியாசமாவது

"மதம் கெட்டுப்போய்விட்டது! நமது பழைய சனாதன தர்மத்தை மறுபடியும் நிலை நிறுத்த வேண்டும். ஒரு உண்மையான ஹிந்து என்பவனுக்கு அடையாளம் சனாதன தர்மத்தை நம்புவதேயாகும்.

வேதத்தை நம்பி அதன்படி நடப்பதுதான் ஆ திகனுக்கு அறிகுறியாகும். நமக்கு வேதமே ஆதாரமானது.

வேதத்தின் தத்துவமும், உள்பொருளுமே மனுதர்ம சா திரமாகும். மனுதர்ம சா திரம் பகவானால் சொல்லப் பட்டதாகும்.

கடவுள் உண்டாக்கிய சட்டம்தான் மனுதர்ம சா திரமென்பது.

விஞ்ஞான சா திரமும் இயந்திர சக்திகளும் மனித சமூகத்திற்கு மிகவும் கேடானது. மேல்நாட்டு கொள்கை நமக்கு உதவாது.

சாரதா சட்டம் சோதனை காலமாகும். அதை ஒழித்தாக வேண்டும்.

சிறுவயதில் கல்யாணம் செய்தால் தான் பெண்கள் ஆண்களுக்கு வணங்கிக் கட்டுப்பட்டிருப்பார்கள்.

அதனால்தான் சா திரங்களில் பாலிய விவாகம் வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. பெண்கள் பூப்பு ஆனபிறகு அவர்கள் உடனே கருத்தரிப்பதை தடுத்தால் அது சிசுக் கொலைக்கு சமானமாகும்" என்று பேசி இருக்கிறார்.

தீர்மானங்கள்

1. சாரதா சட்டத்தை ஒழித்துவிட வேண்டும்.

2. அதற்காக சத்தியாக்கிரகம் செய்யவேண்டும்.

3. சனாதான தர்மத்திற்காக ஒரு பத்திரிகை நடத்த வேண்டும்.

4. மதத்தில் அரசாங்கமாவது அரசியல் தாபனங்களாவது பிரவேசிக்கக் கூடாது.

5. சட்டசபையில் வர்ணாச்சிரம தர்மத்திற்கு விரோத மாகவும் எவ்வித சட்டமும் செய்யக் கூடாது.

6.மனுதர்மத்தைக் காப்பாற்றுகிறதாக வாக்களிப்பவர் களுக்கே சட்ட சபைக்கு ஓட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

7. கலப்பு விவாக சட்டத்தையும் சம்மத வயது சட்டத்தையும் கண்டிப்ப தோடு சட்டங்களையும் மாற்றிவிட வேண்டும்.

8. விவாகங்களை ரத்து செய்யக் கூடாது.

என்பவை போன்ற தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இந்த மகாநாட்டில் இருந்தவர்கள் திருவாளர்கள் எ .சத்திய மூர்த்தி, கோவை சி.வி.வெங் கட்டரமணய்யங்கார், டி. ஆர். ராமசந்திர அய்யர், வி.வி. ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் முதலிய "தேசிய வாதி"களாவார்கள்.

இந்த இருபதாவது நூற்றாண்டில் இந்திய தேசத்தில் மாத்திரம் இந்திய ஜனத் தொகையில் 100-க்கு 3வீதம் ஜனத் தொகையுள்ள ஒரு சிறு கூட்டத்தாரர்கள் இவ்வளவு தைரிய மாக சுமார் 2000 - வருடத்திற்கு முன் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் கொள்கைகளை இன்றைய தினம் புதுப்பித்து மக்களின் மீது சுமத்தி ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்று நினைப்பார்களேயானால் அவர்களது மூடத்தனத்திற்கும் பேராசைக்கும் வெட்கம் கெட்டதனத்திற்கும் எதை உதாரண மாய்ச் சொல்லுவது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. மேல்கண்ட நூற்றுக்கு மூன்று பேர் கொண்ட பார்ப்பனர்கள் தங்கள் சமூகத்திற்கு மாத்திரம் எந்த விதமான கொள்கை களையோ சாத்திரங்களையோ மதங்களையோ வைத்துக் கொள்ளுவ தானால் நமக்கு அதைப்பற்றி சிறிதும் கவலை இல்லை, அப்படிக்கில்லாமல் எங்கோ நாடோடிகளாகவும், மிலேச்சர் களாகவும் காட்டு மிராண்டிகளாகவும் மலைச் சார்பில் வரன் முறை இல்லாமல், லம்பாடிகள் போல் திரிந்து கொண்டிருந்த ஒரு சிறு கூட்டத்தார்கள் வயிறு வளர்ப்பதற்காக நமது நாட்டிற்குள் வந்து குடியேறி இந்நாட்டு மக்களை ஏமாற்றி மதம் என்றும், வேதம் என்றும், சா திரம் என்றும், தர்மம் என்றும், தங்கள் ஆதிக்கத்திற்கும் சோம்பேறி வயிற்றுப் பிழைப்புக்கும் ஏற்றபடி என்ன என்னமோ ஏற்பாடுகளை செய்து கொண்டு அவைகளுக் கெல்லாம் தாங்களே அதிகாரிகள் என்றும், தங்களுக்குத்தான் அவ்வித யோக்கியதை உண்டென்றும், ஆதலால் தாங்கள் மேன்மையான ஜாதியார்கள் என்றும், மற்றவர்கள் இழிவான ஜாதியார்கள் என்றும், தங்களுடைய வாழ்வுக் காகவே உலகத்தில் மற்றவர்கள் அடிமைகளாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றார் களென்றும், இவை அனைத்தும் கடவுள் கட்டளை, கடவுள் செயல் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்ததல்லாமல், இனியும் அந்தப்படியே இருக்க வேண்டு மென்பதாகவும் முயற்சி செய்வதென்றால், கடுகளவு சுயமரியாதையோ, அறிவோ உள்ள மக்கள் இதை சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியுமாவென்று கேட்கின்றோம்.

முதலாவது, மதம் என்பதில் இந்து மதம் என்றால் என்ன என்கின்ற கேள்விக்கு ஒரு சனாதன தர்மியாவது, சா தி ரியாவது பதில் சொன்னவர்களே அல்ல எனவே, அ திவாரத்தி லேயே அடியோடு வெறுமையாய் இருக்கின்ற மதத்தைச் சொல்லி ஏமாற்றுவதல்லாமல் அந்த மதத்திற்கு ஆதாரம் வேதம் என்று ஒரு ஆபாசக் களஞ்சியத்தை சொல்லிக் கொண்டு அதை அவர்களை (அந்தப் பார்ப்பனர்களை) தவிர மற்றவர்கள் பார்க்கவோ, படிக்கவோ, கேட்கவோ கூடாதென்று சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதுடன் அதை எவன் நம்புகின்றானோ எவன் ஒப்புக் கொள்கின்றானோ அவன்தான் இந்துவென்றும், அப்படிப்பட்ட இந்துவுக்கு ஏற்பட்ட கொள்கைகளே சனாதன தர்மமென்றும், அச்சனாதன தர்மமே மனுதர்ம சா திர மென்றும், அம்மனுதர்ம சா திரமே வேதத்தின் தத்துவமும் உள் பொருளுமாகு மென்றும் சொல்லி அதற்கு 20 கோடி மக்களை கட்டுப் படுத்தி அதில் 6 கோடி மக்களை கண்ணில் காணக்கூடாதவர்கள், தெருவில் நடக்கக் கூடாதவர்கள், தீண்டாதவர்கள் என்கின்ற கொடுமைக்கு உள்ளாக்கி மீதி 14 கோடியில் 13 கோடி மக்களை சூத்திரர்கள் என்று அதாவது, பார்ப்பானின் தாசி மகன், பரம்பரை அடிமை, படிக்கக் கூடாதவன், சொத்து வைத்திருக்க கூடாதவன். பார்ப்பனர்களின் எச்சிலை சாப்பிட்டுக் கொண்டு அவன் கிழித்து கழித்த கந்தலை கட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டியவன் என்பதாக இழிவு படுத்தி வைத்துக் கொண்டு இருப்பதுடன் இந்தக் கொள்கையை நிலை நிறுத்த இன்றையதினம் மகாநாடு கூட்டி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதென்றால் இந்த நாட்டில் கடுகளவு சுயமரியாதை உடையவர்கள் கூட ஒருவரும் இல்லையென்று தானே பொருளாகின்றது. இவ்வளவு கொடுமையுள்ள மக்கள் ருஷியா போன்ற நாட்டில் இருப்பார்களேயானால் சாலை மரங்களில் கழுத்துக்கு சுருக்கு போட்டு தொங்கவிட்டு உயிருடன் கழுகுகளும் காக்கைகளும் கொத்தி, கொத்தி தின்னும் படியாக அல்லவா செய்யப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதில் சிறிதாவது சந்தேகம் கொள்ள முடியுமா? என்று கேட்கின்றோம்.

மனுதர்ம சா திரம்தான் வேதம் என்றும், வேதம் தான் இந்து மதத்திற்கு ஆதாரம் என்றும், இப்போது இந்துக்கள் என்று சொல்லப்படும் 20 கோடி மக்களில் தங்களைத் தவிர பாக்கி 19 கோடி மக்களும் மனுதர்ம சா திரப்படிக்கு தான் நடக்க வேண்டும் என்றும் இந்த படிக்கே சட்டமும் ஆட்சியும்

இருக்க வேண்டுமென்றும் கோரு கின்ற ஒரு கூட்டத்தார் களைவிட உலகில் அயோக்கியர்களும் கொள்ளைக் கூட்டத் தார்களும் கொலைபாதகர்களும் வேறு யாராவது இருக்க முடியுமா என்பதை யோசித்தால் சனாதன மகாநாட்டின் யோக்கியதை இன்னதென்று தெளிவாய் விளங்கும். இந்து மதத்தின் அயோக்கியத்தனமான கொள்கைகள் இப்பார்ப்பனர் களால் இந்நாட்டில் அமுல்படுத்தாமல் இருந்திருக்குமானால் இந்துக்களில் பார்ப்பனர்களில் மாத்திரம் 100க்கு $22\ ^{1}/_{4}$ பேர்கள் ஆங்கில பாஷை கற்றவர்களாகவும், பார்ப்பனரல்லாதவர்களில் 100க்கு $^{3}/_{4}$ பேர்கள் மாத்திரம் ஆங்கிலம் கற்றவர்களுமாக இருக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க விரும்புகின்றோம்.

அதுபோலவே இந்து மதம் இந்தியாவில் உள்ள பார்ப்பனரல்லாதார்களை எவ்வளவு இழிவுத் தன்மையிலும் ஈன திதியிலும் வைத்திருக்கின்றது என்பதை மற்ற இந்நாட்டு பொது மக்களுடன் நம்மை ஒப்பிட்டு பார்த்தால் விளங்காமல் போகாது. சனாதன தர்மம் அழிவுப்பட்டதற்கு காரணம் விஞ்ஞான அறிவும் (அதாவது, சைன் அறிவும்) இயந்திர சக்தி தொழிலுமே காரணம் என்றும் அவைகளை வளரச் செய்யக் கூடாதென்றும், தலைவர் சொல்லுவதென்றால் அக் கூட்டத்தின் வஞ்சக தனத்திற்கும் கெடுதல் புத்திக்கும் நாம் வேறு எதை ஒப்பிடுவது என்பது நமக்கு விளங்கவில்லை. விஞ்ஞான சா திரமும் இயந்திர சக்தி தொழில்முறையும் உள்ள அமெரிக்கா தேசத்தி லுள்ள ஜனங்கள் சராசரி நபர் ஒன்றுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு 2000 ரூபாய் வீதம் வரும்படி சம்பாதிக் கின்றார்கள். அதாவது, நபர் ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 166 ரூபாய் வீதம் சம்பாதிக்கின்றார்கள். சனாதன தர்மம் தோன்றிய இந்த நாட்டில் வருஷம் ஒன்றுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு சராசரி 72 ரூபாய் அதாவது மாதம் ஒன்றுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் வீதம்தான் சம்பாதிக்கின்றார்கள். மற்றும் உயர்ந்த தத்துவங் களும் பகவானால் வேத கட்டளைகளும் மனுதர்ம சா திரங் களும் உண்டான இந்த நாட்டில் 100-க்கு 7 பேர்களே படித்திருக் கின்றார்கள். ஆனால் "நீச்ச நாடாகிய" மேல் நாட்டில் நூற்றுக்கு நூறுபேரும் படித்து நமது நாட்டிலும் சிலர் படிக்க மேல் நாட்டார்ப் பணமும் முயற்சியும் மதமும் வேலை செய்கின் றது. அன்றியும், அங்கு மக்களின் சராசரி ஜீவிய வயது 52ஆக இருக்கின்றது. பகவான் தர்மத்தை நேரில் வந்து உபதேசித்த இந்த நாட்டில் சராசரி ஜீவிய வயது 25 ஆக இருந்து வருகின்றது.

எனவே, பகவானின் சனாதன தர்மம் உள்ள இந்திய நாட்டிற்கும் அதில்லாத மேல் நாட்டிற்கும் கல்வியிலும் செல்வத்திலும் ஜீவவாழ்விலும் மாத்திரம் இவ்வளவு வித்தியாசமிருக்குமானால் மற்றவை களைப் பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டுமா என்று கேட்கின்றோம். ஆகவே, இவ்வித வித்தியாசத்திற்கு இச்சனாதன தர்மிகள் என்ன காரணம் சொல்லுகின்றார்கள் என்பதே நமது முக்கிய கேள்வியாகும்.

ஒரு பகவானும் ஒரு மதமும் ஒரு தர்மமும் அப் பகவானையும் தர்மத்தையும் மதத்தையும் சேர்ந்த எல்லா மக்களுக்கும் ஒன்று போன்ற கொள்கையையோ, நீதியையோ, பலனையோ கொடுக்கவில்லையானால், அப்பகவானும் மதமும் தர்மமும் யோக்கியமானதா அல்லது அயோக்கிய மானதா என்பதைப் பற்றி வாசகர்களே அறிந்து கொள்ளவிட்டு விடுகின்றோம். அன்றியும் அப்பகவானையும், மதத்தையும், தர்மத்தையும் அடியோடு அழிக்க வேண்டியதா அல்லது ஒருசிறு வேளையாவது விட்டுவைக்க வேண்டியதா என்பதையும் முடிவு செய்யும் பொறுப்பையும் வாசகர்களுக்கே விட்டுவிடு கின்றோம்.

இனி அம்மகா நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை பற்றி சிறிது கவனிப்போம்.

முதலாவதாக சாரதா சட்டம் ஒழிக்கப்படவேண்டுமாம். அதாவது பெண்கள் புருஷர்களுக்கு அடங்கி நடப்பதற்காகவே சிறுவயதில் குழந்தைப் பருவத்திலேயே கல்யாணம் செய்யும் வழக்கத்தை பெரியோர்கள் ஏற்படுத்தி னார்களாம். ஏனெனில், பெரிய பெண்களான பிறகு கல்யாணம் செய்தால் புருஷர் களுக்கு அடங்கி நடக்க மாட்டார்களாம். ஆகவே பெண்களை ஆண்கள் அடிமை கொள்ளவே இம்மாதிரியான சா திரங் களை எழுதி வைத்துக் கொண்டு அவைகளை "பகவான் சொன்னார்" "ரிஷிகள் கேட்டுக் கொண்டிருந் தார்கள்" "பாராசர் பரப்பினார்" என்று சொல்லி இதுவரை மக்களை ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது இப்போதாவது மக்களுக்கு விளங்கி இருக்கும். இந்த சூதை எப்படியோ தன்னை அறியாமல் தலைவர் கக்கிவிட்டார் என்றாலும் பாலியவிவாகம் கூடாது என்பதற்கு காரணமாக தவிர பெண்கள் பக்குவமான வுடன் புணர்ச்சிக்கு அனுமதிக்காவிட்டால் அதனால் அநேக குழந்தைகள் உற்பத்தி யாவது தடுக்கப்பட்டு சிசுக் கொலையாகிவிடுமாம். ஒரு பெண் 14

வயதில் பூப்பு எய்தி 45 வது வயதில் சாந்தி முகூர்த்தமாவதற்குள் குழந்தை பிறப்பது தடைப்படுவதால் சிசுக் கொலை ஏற்படுமானால் 10 வயது முதல் 50 வயது வரை உள்ள விதவைகள் என்னும் பேரால் பத்து லட்சக்கணக்கான பெண்களை கர்ப்பமுண்டாகாமல் தடுப்பதாலும் தப்பித் தவறி தெரியாமல் கர்ப்பமுண்டாகி விட்டால் ஒரு மாதம் முதல் பத்து மாதம் வரை அக்கர்ப்பங் களை அப்பெண்களும் தாய் தகப்பன்மார்களும் அழிப்பதாலும் பெற்ற குழந்தைகளை கழுத்தை திருகுவதினாலும் எத்தனை சிசுக் கொலை ஏற்படுகின்றது என்பதை உலகம் அறியாதா? என்று கேட்கின்றோம்.

தவிர, சனாதன தர்மத்திற்கு சத்தியாக்கிரகம் செய்ய வேண்டும் என்றும், பத்திரிகை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்திருக்கின்றார்கள். இவ்விரண்டையும் நாம் மேள தாளத்துடன் வரவேற்கின்றோம். ஏனெனில், நாம் இதைதான் சொல்லி வந்திருக்கின்றோம். அதாவது, பெண்களுக்கு உண்மையான விடுதலை ஏற்பட வேண்டுமானால் பாலிய விவாகம் கூடாது என்பதும். பெண்ணுக்கும் ஆணுக் கும் அதிக வயது வித்தியாசம் கூடாது என்பதுமேயாகும். சனாதன தர்மத்தை நாம் பத்து வருஷத்தில் ஒழிப்பதானால் பார்ப்பனர்கள் சத்தியாக்கிரகமும் பத்திரிகையும், நடத்துவதினால் சனாதன தர்மம் ஐந்து வருஷத்திலேயே ஒழிந்து போகும் என்கின்ற தைரியம் நமக்கு இருக்கின்றது. தவிர மனுதர்ம சா திரத்தை ஆதரிக்கின்றதாக வாக்குக்கொடுக்கின்றவர்களுக்கே சட்டசபை ஓட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்கின்ற தீர்மானமும் நமக்கு மகிழ்ச்சியையே கொடுக் கின்றது. ஏனெனில், சுயராஜ்யம் என்பதும் தேசியம் என்பதும் பார்ப்பன ராஜியம் தான் என்றும், அதுவும் மனுதர்ம ராஜியம்தான் என்றும் நாம் சொல்லி வந்ததின் உண்மை இந்த சனாதன மகாநாட்டின் இந்த தீர்மானத்தால் வெளியானதற்கு யாரால்தான் மகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்க முடியும்? அன்றியும் தீவிர தேசிய வாதியும் பூரண சுயேச்சைவாதியும் "சுயராஜ்ஜியம் எனது பிறப்புரிமை" என்ற கொள்கையுடையவருமான திரு.சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் சுயராஜ்ஜியமும் தேசியமும் பூரண சுயேச்சையும் பிறப்புரிமையும் இன்னதுதான் என்றும், அவரை சட்டசபைக்கு தெரிந் தெடுத்தனுப்பும் யோக்கியர்களின் கருத்து இன்னதுதான் என்றும் நன்றாய் விளங்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிட்டது.

தவிரவும், மனுதர்மவாத தேசீயவாதிகளே சட்டசபைக்கு போகும் படியான ஒரு காலம் வருமானால் அந்த சந்தர்ப்பமானது ஒரு ஐந்து வருஷத்திற்குள் நம் நாட்டிற்கு பொது உடைமைக் கொள்கையும் அபேதவாதக் கொள்கையையும் சம சொத்துக் கொள்கையையும் கொண்டு வந்து விட்டு விடவோ, அல்லது இராணுவ ஆட்சியை கொண்டு வந்து விடவோதான் செய்யுமே ஒழிய, ஒருக்காலமும் நமது நாட்டில் மனுதர்ம ஆட்சி ஒரு ஐந்து நிமிடம் கூட இருக்க முடியாது என்று தைரியமாய் உறுதி கூறுவோம்.

கடைசியாக நமது நாட்டிற்கு சுயமரியாதை இயக்கம் எவ்வளவு அவசி யம் என்பதும் வேதங்களும், மனுதர்ம சா திரங்களும் அவைகளை மக்களுக் குக் கொடுத்த பகவான்களும் அழிந்து தீரவேண்டியது எவ்வளவு அவசிய மென்றும் பொதுமக்கள் உணர ஒரு அருமையான சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த சுயநல வெறியர்கள் மகாநாடான சனாதன தரும மகாநாட்டிற்கு நமது நன்றி யறிதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 08.12.1929

சாரதா சட்டத்தை ஒழிக்க சூழ்ச்சி

சாரதா சட்டத்தை ஒழிப்பதற்காக இப்போது தென்னாட்டுப் பார்ப்பனர்கள் முஸ்லீம்களை தங்களுடன் சேர்த்துக்கொண்டு சூட்சி செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் கூடும் சட்டசபைக்கு தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களின் பிரதிநிதியான திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் என்னும் பார்ப்பனர் திருத்தம் என்னும் பெயரால் ஒரு தீர்மானம் அனுப்பி இருக் கிறாராம். அதில் சாரதா சட்டத்தில் இருந்து முஸ்லீம்களையும், பார்ப்பனர் களையும் பிரித்து விட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றதாம். ஆகவே "சீர்திருத்தங்களுக்கு சர்க்காரார் முட்டுக்கட்டையாக இருக் கிறார்கள்" என்று சொல்லும் தேசியவாதிகள் இதற்கு என்ன பதில் சொல்லுவார்களோ தெரியவில்லை.

இது ஒரு புறமிருக்கட்டும். இத்திருத்தத்திற்கு சர்க்காரார் இணங்கினால்தான் அது நிறைவேறக்கூடுமென்று தெரிய வருவதால் சர்க்காரார் இதற்கு இணங்கமாட்டார்களென்ப தோடு நடுநிலைமையும் வகிக்காமல் எதிர்த்துத் தோற்கடிப்பார் களென்றே நம்புகின்றோம்.

ஏனெனில், இந்திய தேசீயவாதிகளால் மகாத்மா என்றும், சத்திய கீர்த்தி என்றும் சொல்லப்படும் லார்ட் இர்வினிடம் முஸ்லீம்களும், பார்ப்பனர்களும் இது விஷயமாய் தூது சென்ற காலத்தில் லார்ட் இர்வின் அவர்கள், "சாரதா சட்டம் என்பது மதப் பிரச்சினையிலோ வகுப்புப் பிரச்சினையிலோ பட்டதல்ல. அது பொதுவாகவே மக்கள் வைத்திய சம்பந்தமானதும், சுகாதார சம்பந்தமானதுமாகும். ஆதலால் சர்க்காரார் இதில் மதத்தையும், வகுப்பையும் கருதி ஒரு கூட்டத்திற்கு ஒரு மாதிரி மற்றொரு கூட்டத்திற்கு ஒரு மாதிரி என்பதாகச் செய்ய முடியாது"என்று அப்போதே சொல்லி இருக்கின்றார்.

ஆகவே, இப்போது சர்க்காரார் எந்த விதத்திலும் இதை மதவகுப்புப் பிரச்சினையாகக் கருதி பின் வாங்கமுடியாதென்றே

கருதுகின்றோம். தவிரவும் அந்தப்படி கருதி ஒரு மதத்தையோ ஒரு வகுப்பையோ அந்தச் சட்டத்தில் இருந்து விலக்குவதானால் பார்ப்பனர்களைப் போலவே சிறு குழந்தைகளை கல்யாணம் செய்யும் வேறு பல சமூகங்களின் கதி என்ன ஆவதென்று கேட்கின்றோம். சாதாரணமாக பார்ப்பனர்களைப் பார்த்து காப்பி அடிக்கும் கோமுட்டிகளென்றும்,ஆரிய வைசியர்களென்றும், செட்டிகளென்றும், விஸ்வப் பிராமணர்களென்றும் மற்றும் பல விதமாய்ச் சொல்லிக் கொள்ளக் கூடியவர்களான சிறு பெண் களைக் கல்யாணம் செய்யும் வகுப்பார்கள் கதி என்னாவதென்று கேட்கின்றோம். இந்த விஷயத்தில் சர்க்காரார் ஏதாவது கோழைத்தனமாகவாவது நாணயத் தவறுதலாக வாவது நடந்தால் சர்க்காருக்குப் புத்தி கற்பிக்க வேண்டியது சீர்திருத்த வாதிகளது முக்கியக் கடமையாகுமென்பதை நாம் அழுத்தமாகச் சொல்லுகின்றோம். தவிரவும், முஸ்லீம்கள் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பதென்பது சிறிதும் அறிவுடைமையாகாது என்பதுடன் அதுவும் மதத்தின் பேரால் எதிர்ப்பதென்பது தங்கள் மதம் பகுத்தறிவுக்கேற்றதென்று சொல்லக் கூடியவர்கள் வெட்கப்பட வேண்டியதுமாகுமென்றே சொல்லுவோம்.

வேறு காரணங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு அதற்காக மதத் தைக் கொண்டு பொறுப்பாக்குவதும் அதன் மறைவில் நிற்கப் பார்ப்பதும் மதத்தை இழிவுபடுத்துவதேயாகும். ஆகையால் சென்னை மாகாண முஸ்லீம் நண்பர்கள், வைசிராய் அவர்களுக்கு முஸ்லீம்கள் பேரால் சாரதா சட்டத் திருத்தப் பிரேரேபனையை எதிர்த்துத் தந்திகொடுப்பதுடன் ஆங்காங் குள்ள சீர்திருத்தவாதிகளும், தனிப்பட்ட முறையிலும், சமுதாய முறையிலும் திருத்தப் பிரேரேபனையைக் கண்டித்துத் தந்திகள் அனுப்ப வேண்டுமாய் விரும்புகின்றோம். திரு. ஆர்.கே. ஷண்முகம் அவர்கள் இத்திருத்தம் நிறைவேறாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது முக்கியக் கடமையாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

திருச்சி, தஞ்சை ஓட்டர்கள் திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரை இந்தியா சட்டசபைக்குத் தெரிந்தெடுத்ததிற்கு வெட்கப்பட்டு இனியாவது மானத்துடன் நடந்து கொள்வார்களென்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

குடி அரசு - கட்டுரை - 30.08.1931

வைதீகர்கள் கூக்குரல்

இந்திய நாட்டின்கண் வாழும் மக்களே! “வைதீகம்” செய்யும் கொடுமைகளை பிறந்த நாள் முதல் இறக்கும் வரை கண்கூடாகக் காணும் மானிடர்களே! நம்மை ஆதிக்கத்தில் ஆழ்த்தி வைத்திருக்கும் கொடுமை களை கண்ணுற்றும், போதாக்குறைக்குப் பிராமணர்கட்குத் தாசராய் அடிமை கொண்டு சுற்றித்திரியும் தலைவர்களே! காந்தியின் குட்டித்தலைவர் கள் என்று சொல்லி, ஊர் ஊராய் பிரசங்கம் செய்யும் ராஜகோபாலாச் சாரியின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றும் தலைவர்களே! அடியேன் கீழே கொடுக்கும் உறையை நன்றாய் கவனித்து சுயமரியாதைக்காரர்கள் சொல்வது உண்மையா-பொய்யா என்று ஆராய்ந்து அதன்பின் வசைப் புராணம் தொடங்குவதை ஆரம்பியுங்கள். கூலிக்கு உண்மையையும், மானத்தையும் விற்கும் பேர்வழிகளைக் கொண்டு, பத்திரிகை நிரப்ப வேண்டி, வியாசம் எழுதும் சாம்பராணிகளே! கவனியுங்கள்! மந்தப் புத்தியை அகற்றி சொந்தப் புத்தியை கொண்டு பார்த்தால் அடியேன் சொல்லுவது உண்மை என்பது நன்கு புலப்படும்; இனி நாம் எடுத்துக் கொண்ட விஷயத்தை ஆராய்வோம்.

தென்னிந்திய நாட்டிலே தஞ்சை, திருச்சினாபள்ளி ஜில்லாக்களின் இந்திய சட்டசபை அங்கத்தினரான திருவாளர் வைதீகம் கிருஷ்ணமாச்சாரி யார் இந்தியா சட்டசபையில் சாரதா மசோதாவிற்கு பங்கம் விளைவிக்க முயற்சி செய்து வருவதாகப் பத்திரிகைகள் மூலம் காணக்கிடக்கின்றது; ஐயோ! சிசுமணத்தால் பெண்மணிகள் அல்லற்படுவதை கண்ணாற் பார்த்தவர்கள் அறியக்கூடும். இக்கொடுமைகள் மேற்ஜாதி மக்களென்று பறை சாற்றும் பார்ப்பனர் ஜாதியில் கிடைப்பதைக் கிருஷ்ணமாச்சாரியார் பார்க்கவில்லை? “கண்ணிருந்தும் குருடனிடத்தில் படும் கஷ்டம் தெரிந்தும்,

அதனை மற்றவர்கள், அல்லற்படுவதை கண்டு தக்க வழி கண்டுபிடித்து வெகு ஆண்டுகளாய் அமுலில் கிடந்த மசோதாவை நன்னிலைமைக்குக் கொண்டு வந்த திரு.ஹரி விலாஸ சாரதா அவர்கள் செய்த சாரதா சட்டத்திற்கு அழிவு தேட புறப்பட்ட வைதீகப்பித்தரே! பார்ப்பனர் ஏஜண்டே! நமது ஆசாரப்படி செய்யாது, சட்டசபையில் மெம்பராக வீற்றிருக்கும் மமதை கொண்ட வைதீகரே! எமது ஆர்ப்பாட்டம் எத்தனை நாளைக்கு நடைபெறும், அதோடு நில்லாது, நமது கோஷ்டி களையும் தூண்டிவிட்டு, ஊர் ஊராகப் பிரசங்கம் புரியச் சொல்லி சாரதா சட்டத்தை அழிக்கப் பார்ப்பது உங்கட்குத் தருமமா? இதுதான் உயர் குலத்தில் உதித்தோமென்ற சொல்லிற்குப் பயனோ? என்னவிந்தை! என்ன கொடுமை!!! பார்ப்பனர்களே!! முப்பத்துமுக்கோடி இந்திய மக்களில் சிலராகிய தாங்கள் யாவரையும் அடக்கி ஆள எத்தனித்த காலம் மலையேறிப் போய் விட்டது. ஜெகசால புரட்டு மாய்ந்த தென்பதை அறியுங்கள். புத்துணர்ச்சி பெற்ற மக்களுண் டென்பதை நன்கு நிதானப் புத்தியுடனிருந்து யோஜித்து நாங்கள் சொல்வது உண்மை என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

நாங்கள்தான் தேசத்தலைவர்கள், சுயராஜ்யமின்றி வாழ்வது கூடா தென்று பறைசாற்றும் தொண்டர்களே, சாரதா சட்டம் குலைய கெடுக்கும் பார்ப்பனர்களை என்ன செய்தீர்கள், பத்திரிகைகளில் பாரத நாட்டிற்குப் பாடுபடுவதாக வரைந்து கொண்டு, அங்கு நடக்கும் கொடுமைகளை கவனஞ் செலுத்தாது-கூலிக்கு ஆசிரியராய் அமர்ந்து “பத்திராதிபர்” என்ற மமதையால் எழுதிவிட்டால் போதுமா? புத்தியின்றி வாழும் மானிடர்கள் போன்று போக்குஇடம் கொடுத்து, பார்ப்பனர்கள் செய்யும் சாரதா மசோதா விற்குத் தடை செய்யும் திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் கூட்டத்திற்குத் தக்க சவுக்கடி கொடுக்க வேண்டாமா? அப்படிக்கில்லாது நான்தான் காந்தியின் குட்டித் தலைவர், என் சொற்படிதான் நடக்க வேண்டும், தேசமே எமது ஆட்சி, ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டை விட்டு ஓடவேண்டும், சுயராஜ்யம் எங்கள் கையில் விரைவில் ஒப்படைக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் லண்டன் சென்று போராடுவோம் என்றெல்லாமோ சொல்லும் எந்தாய் நாட்டில் வாழும் தேச பக்தர்களே! காந்தியின் பேரைச் சொல்லிக் கொண்டு நகர் நகராய் பணஞ்சேகரித்து அதற்குத் தலைவர்

நாம்தானென்று சுற்றித் திரியும் மணிகளே! உலகமக்கட்கு அதாவது சிசுக்கட்கு உபசாரமாய் நடை முறையில் இருந்து வரும் மசோதாவிற்கு உலைவைக்கப் பார்க்கின் றார்களே இதற்கென்ன தேசத் தலைவர்கள் செய்கிறார்களென்பதே எமது கேள்வியன்றோ! இதற்கும் ஒன்றும் பரிகாரம் தேடாது மௌனஞ் சாதிப்பது தேசத் துரோகமில்லையா? பார்ப்பனர் அடிமைத்தனத்தில் சிக்கி வாழும் பார்ப்பனரல்லாத தேச பக்தர்களே! சுயமரியாதைக்காரனாகிய எம்மைக் கண்டு நீங்கள் ஆத்திரப் படலாம், பத்திரிகை முழுவதும் எழுதலாம், ஆனால், நாங்கள் உண்மையை உள்ளன்புடன் சொல்வோம். தக்கவிடை அளித்தாலும் பதிலுரை கொடுக்கவும் தயாரென்பதை சித்தத்துடன் தெரிவித்துள்ளேன்.

பார்ப்பனரல்லாத வாலிபர்களே! சுயமரியாதைத் தலைவர்களே! வாலிபர்களே! சட்டசபையில் கொண்டுபோகத் தயாராயிருக்கும் திரு. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரின் இளம் மணஞ்செய்து கொள்ளலாமென்று தக்க முகாந்திரத்துடன் சொல்லும் திட்டத்திற்குப் பயனளிக்காது பாடுபட முன் வாருங்கள், பார்ப்போம், பார்ப்போம், பார்ப்பனர்கள் அட்ட காசத்தைப் பார்ப்போம். பாரினில் தலை எடுக்காது ஆழ்த்தி வைப்போம். இனியும் விட்டுக் கொடுக்காது தலைகுனியும்படி செய்ய வேண்டுமாய் சுயமரியாதை வீரர்களை கேட்டுக் கொண்டு எனது கட்டுரையை முடித்துக் கொள்ளு கிறேன்.

வைதீகம் வீழ்க!

சாரதா சட்டம் நிலை பெறுக!

- **சுயமரியாதைத் தொண்டன்.**

குடி அரசு - கட்டுரை - 27.09.1931

சட்டசபையில் வைதீகர்

மதம், கடவுள், வேதம், சா திரம் முதலிய கற்பனைகளில் குருட்டு நம்பிக்கையுடைய பகுத்தறிவற்ற வைதீகர்களைக் காட்டிலும், தாம் பார்க்காத வைகளையும், அறியாதவை களையும், நம்பாத பகுத்தறிவுடைய நா திகர் களே உலகத்தில் நன்மையை, மக்களுடைய நலத்தைக் கவனிப்பவர்கள் என்பது ஒரு உண்மையான அபிப்பிராயமாகும் என்று நாம் தீர்மானமாக நினைக்கிறோம். வைதீகர்கள் எவ்வளவு தான் யோக்கிய பொறுப்புடையவர்களாயிருந்தாலும், இரக்கமன முடையவர் களாய் இருந்தாலும் கால நிலையையும் மக்களுடைய மனோ பாவத்தையும், பிறர் நலத்தையும் அறிந்து அதற்குத் தகுந்த வகையில் நடந்து கொள்ளுவதற்குரிய அறிவு, அவர்களிடம் உண்டாவ தில்லை. ஏனெனில், கொடுமைப்படுகிற மக்கள் கொஞ்சம் சுக மடையக்கூடிய சீர்திருத்த சம் மந்தமான விஷயங்கள் வருகிற பொழு தெல்லாம் அவர்கள் வேதங்களில் என்ன சொல்லப் படுகின்றது. புராணம் மிருதி முதலிய சா திரங்களில் என்ன சொல்லப்படுகின்றது என்று பார்த்து அதன்படியே நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைப் பார்களே ஒழிய தமது சொந்த புத்தியினால் ஆலோசித்துப் பார்க்க முன்வருவதே யில்லை. அவர்கள் சொந்த அறிவும் உபயோகப்படுவதேயில்லை. ஆனால் மதம், கடவுள், வேதம், சா திரம் முதலிய கற்பனைகளைக் கற்பனைகளாகவே அறிந்திருக்கின்ற 'நா திகர்' என்பவர்களோ எந்த விஷயங் களிலும் தமது சொந்த புத்தியை செலுத்தி யோசனை செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்கின் றார்கள். இவ்வாறு யோசனை செய்வதனால் பிறருடைய சுகதுக்கங்களையும் இலாப நஷ்டங் களையும் அறிந்து அவர்கள் பால் இரக்கங்கொண்டு உதவி செய்யக் கூடியவர்களாய் இருப்பார்கள் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

மேலே நாம் கூறியவைகளைப் பொய்யென்றோ, பொருத்த மற்ற தென்றோ யாரும் கூறமுடியாது. இது வரையிலும் உலகில் நடந்து இருக்கின்ற எந்தச் சரித்திரங்களைப் பார்த்தாலும் இவ்வுண்மை விளங்காமல் போகாது. புராணங்களில் ஆகட்டும்,

இதிகாசங்களிலாகட்டும், மற்றும் தேச சரித்திரங் களிலாகட்டும் மதம், வேதம், கடவுள், சா திரம் இவைகளை நம்பாத நா திகர்கள் ஜனசமூகத்திற்குத் தீங்கு செய்ததாகவோ அல்லது ஜன சமூகத்தை அடிமைப்படுத்தியதாகவோ, கொடுமைப் படுத்தியதாகவோ சொல்லப்படவில்லை. இதற்கு மாறாக மதம் என்னும் அபினையும், வேதம் என்னும் சாக்கடையையும், கடவுள் என்னும் பொய் மொழியையும், சா திரம் என்னும் குப்பையையும் கண்மூடித்தனமாக நம்பிய வைதீகர்களே ஜன சமூகத்தைக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கி வந்திருக்கின்றார்கள் என்று அறியலாம். ஒரே வகையான மக்களை வேறு வேறு சாதிகளாகப் பிரித்து வைத்ததும், கொள்கை காரணமாக அதாவது மதம் காரணமாக ஒருவரை ஒருவர் வெறுப் பதும், பழிப்பதும், அடிப்பதும், குத்துவதும், கொல்லுவதும், கழுவேற்று வதுமான கொடுமைகளைச் செய்யும் படி வைத்ததும் குருட்டு நம்பிக்கை யுள்ள வைதீகர்களே ஆவார்கள். ஆகையால் எந்தக் காலத்திலும் வைதீகர் களால் ஜனசமூகம் விடுதலையோ, சுதந்திரமோ, சுகமோ அடைய முடியாது என்ற உண்மையான நிச்சயத்தோடுதான் நாம் வைதீகத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமெனக் கூறிவருகிறோம்.

ஜனசமூகத்தில் சரிபகுதியாக விருக்கும் பெண் மக்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகக்கட்டுண்டு கிடந்த தமது அடிமைத் தளையை அறுத்தெறிந்து சுதந்தரத்தோடு வாழ உலகமெங்கும் கிளர்ச்சி செய்து வருகின்றனர் என்பதும் அவருடைய கிளர்ச்சி நியாயமானதும், உண்மையானதும், அவசியமானதும் ஆகும் என்பதும், குடி அரசு வாசகர்களுக்குத் தெரியாத புதிய செய்தி அல்ல. பெண்மக்கள் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரையிலும் அடிமையாகவே இருந்து துன்பப்பட்டு வாழக்கூடிய நிலையை அகற்றி, அவர்களும் ஆண் மக்களைப் போலவே சுதந்தரத்துடன் வாழச் செய்ய வேண்டுமென்றும் நமது இயக்கம் தோன்றிய நாள் முதல் நாம் இடைவிடாது பிரசாரம் பண்ணிக் கொண்டு வருகிறோம். மதம், வேதம், கடவுள், சா திரம் இவைகளின் பேரால் ஆண் களுக்கு ஒரு நீதி, பெண்களுக்கு ஒரு நீதி ஏற்பட்டிருக்கும் கொடுந்தன்மை யான - அக்கிரமமான - அநீதி ஒழிய வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறோம்.

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதற்காகச் செய்து கொள்ளும் ஒரு ஒப்பந்தமாகிய ‘விவாகம்’ அதாவது மணம்

என்ற விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டு கொஞ்சம் யோசனை செய்து பாருங்கள்! இவ்விஷயத்தில் ஆண் களுக்குக் கொடுத்துள்ள உரிமைகளையும், பெண்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள அநீதிகளையும் பாருங்கள் ! இந்து சமூகத்தில் ஆண்கள் எத்தனை மனைவி களை வேண்டுமானாலும் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளலாம்; உயிரோடிருக் கும் மனைவி பிடிக்காவிட்டால் அவளை நீக்கி விட்டு வேறு பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக் கொள்ளலாம். மனைவி இறந்து விட்டாலும் வேறு மணம் புரிந்து கொள்ளலாம் என்பதற்கு மதம், வேதம், சா திரம் ஆகிய இவைகள் இடந்தருகின்றன. ஆனால் பெண்கள் பல கணவர்களை மணம் புரிந்து கொள்ளவும், உயிரோடிருக்கும் கணவன் பிடிக்காவிட்டால் அவனை நீக்கி விட்டு வேறு ஒருவனை மணம் புரிந்து கொள்ளவும், கணவன் இறந்து விட்டால் வேறு மணம் செய்து கொள்ளவும், அந்த மதமும், வேதமும், சா திரங்களும் தடைசெய்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட வித்தியாசமும் கொடுமையும் இல்லாமல் பெண்களும் ஆண் மக்களைப் போலத் தங்கள் விருப்பப்படியே மணம் புரிந்து கொள்ளச் சுதந்தரமுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறவர்களையும், இதற்காக சட்டஞ் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்பவர்களையும், சட்டம் ஆக்குவதற்காக மசோதாக்கள் கொண்டு வருபவர்களையும், அதை ஆதரிப் பவர்களையும் வைதீகர்கள் நா திகர்கள் என்றும் மதத் துரோகிகள் என்றும் தூற்ற வாரம்பித்து விடுகின்றனர். “மண விஷயத்தில் ஆண்களுக்கு இருக்கும் உரிமை பெண்களுக்கும் இருந்தால் மணம் என்பதன் தெய்வீகத் தன்மை போய் விடும்; பெண்களின் கற்புத்தன்மை போய் விடும்; இந்திய மக்களின் கட்டுப்பாடான சமூகத்தன்மை அழிந்து விடும்”, என்று வைதீகர்கள் கூச்சலிட்டு எதிர்க்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் ஆண் மக்கள் விஷயத்தில் மாத்திரம் இக்கட்டுப்பாட்டைப் பிரயோகிக்கச் சம்மதிப்பதில்லை; ஆண் மக்கள் மாத்திரம் பல மனைவிகளை மணந்து கொள்ளுவதனாலும், ஒரு மனைவியை நீக்கிவிட்டு வேறு மனைவியை விவாகம் புரிந்து கொள்ளு வதனாலும் மனைவி இறந்தபின் வேறு மணம் புரிந்து கொள்ளுவதனாலும். ‘மணம்’ என்பதன் தெய்வீகத் தன்மை அழியவில்லையா? கற்புத் தன்மை அழியவில்லையா? இந்திய மக்களின் கட்டுப்பாடான சமூகத்தன்மை அழியவில்லையா? என்று தான் கேட்கிறோம்.

பொதுவாகப் பெண்மக்களுக்குச் சுதந்தரம் வழங்கும் விஷயத்தில் நமது நாட்டு வைதீகர்களுக்கு இருந்து வரும் மனப்பான்மையை நாம் பல தடவைகளில் விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கின்றோம். அன்றியும் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமான மசோதாக்கள், பெண்கள் சுதந்தரம் சம்பந்தமான மசோதாக்கள் சட்ட சபைகளில் கொண்டு வரப்படும் காலங்களில், வைதீகர் கள் தாங்களாகவே முன்வந்து தங்கள் மனப்பான்மையை வெளியிட்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இவ்விஷயங்களை பாலிய விவாகத் தடை மசோதாவை இந்திய சட்டசபையில் திரு. சாரதா அவர்கள் நிறைவேற்றிய காலத்தில் அதை எதிர்த்த பண்டித மாளவியா, திரு. எம். கே. ஆச்சாரியார் போன்றவர்களின் பேச்சுகளிலிருந்து உணரலாம். அன்றியும் இந்த ஆண்டிலும் சென்ற ஜனவரி மாதத்திலும், பிப்ரவரி மாதத்திலும் இந்திய சட்டசபையில், "விதவைகளுக்குச் சொத்துரிமை வழங்க வேண்டும்" என்ற மசோதாவை திரு. சாரதா அவர்கள் கொண்டு வந்த காலத்திலும் "இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு விவா கரத்துச் செய்து கொள்ள உரிமை வேண்டும்" என்ற மசோதாவை திரு. அரி சிங்கவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த காலத்திலும், இவர்களை எதிர்த்து திரு. ராஜா பகதூர் கிருஷ்ணமாச்சாரியார் போன்ற வைதீகர்கள் வெளியிட்ட அபிப் பிராயங்களைக் கொண்டும் வைதீகர்களின் மனப்பான்மைகளை நன்றாய் உணரலாம். சென்ற வாரங்களில் "விதவைகளுக்குச் சொத்துரிமை" வழங்கும் மசோதாவைப் பற்றி எழுதியிருந்தோம். ஆதலால் இப்பொழுது "விவாக விடுதலை" மசோதாவைப் பற்றி மாத்திரம் கூறி முடிக்கின்றோம்.

சென்ற 13-2-32 இல் இந்திய சட்டசபையில் மீண்டும் விவாக விடுதலை மசோதா விவாதத்திற்கு வந்த போது வைதீகர்கள் நடந்து கொண்ட மாதி ரியைக் கவனித்தால் நமது நாட்டினரனைவரும் வெட்கமடைய வேண்டிய தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அன்று காலையில் மசோதாவைப் பற்றிய விவாதம் தொடங்கிய போது பண்டித சத்தியேந்திர நாத சென் என்பவர் மசோதாவை எதிர்த்தும், திரு. ஜோஷி, ஆர். எ. சர்மா போன்றவர்கள் மசோதாவை ஆதரித்தும், திரு. சீத்தாராம ராஜு, திரு. ஸி. எ. ரெங்கய்யர் போன்றவர்கள் மசோதாவின் கொள்கையை ஒப்புக் கொண்டும், ஆனால் அதைப் பிறகு நிறைவேற்றிக் கொள்ளலா மென்றும் விளக்கெண்ணையாகவும் பேசினார்கள். இவ்வாறு காலையில் விவாதம் நடந்து முடிந்தது. மீண்டும் இடைவேளை

போஜனத்திற்குப் பின் சட்டசபைக் கூடிய போது சபையில் 18 அங்கத்தினர்களே வீற்றிருந்திருந்தார்களாம், மற்ற அங்கத் தினர்கள், அதாவது இம்மசோதாவை எதிர்க்கும் மனப்பான்மை யுடைய வைதீக அங்கத் தினர்களும், ஆதரிக்கும் மனப்பான்மை யுடைய அங்கத்தினர்கள் சிலருங் கூடச் சட்டசபைக்குள் வராமல் வெளியிலேயே நின்று விட்டார்களாம் சட்ட சபையிலிருந்து இருந்து கொண்டு தங்களுடைய உண்மையான அபிப்பிராயத்தை வெளியிடத் துணிவில்லாத இவ்வங்கத்தினர்களால் நமது சமூகத்திற்கோ, அல்லது தேசத்திற்கோ என்ன நன்மை செய்ய முடியும் என்று கேட்கின்றோம். கடைசியில், சட்ட சபைத் தலைவர் சபையில் "குவாரம்" உண்டாவதற்கு எவ்வளவோ முயன்றும் கடைசி வரையிலும் 'குவாரம்' ஏற்படாததால் சபை ஒத்தி வைக்கப் பட்டது.

இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து " விவாக விடுதலை" விஷயத்தில் நமது வைதீகர்களின் மனப்பான்மை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இந்த வைதீகர்கள் "விவாக விடுதலை" உரிமையில்லாமையால் உண்டாகும் தீமைகளையும், நன்மைகளையும், விவாக விடுதலை உரிமை இருந்தால் அதனால் உண்டாகும் நன்மை தீமைகளையும் தங்கள் சொந்த அறிவைக் கொண்டு நன்றாய் ஆலோசித்துப் பார்த்தால் "விவாக விடுதலை" மசோதாவை எதிர்க்க முன் வருவார்களா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஒரு குடும்பத்திலுள்ள கணவன் மனைவிகளுக்குள் ஒற்றுமையில்லா விட்டால் எந்தக் காலத்திலும் ஒற்றுமை ஏற்பட முடியாத அதிருப்தி ஏற்பட்டு விட்டால், அல்லது வியாதி யுடையவர்களாய் இருந்தால் ஒருவருடைய நடத்தை மற்றவர் களுக்குப் பிடிக்காமல் இருந்தால், தாங்கள் கணவன் மனைவி களாக வாழ்வதில் சிறிதும் விருப்பமில்லாதவர்களா யிருந்தால் அவர்கள் தங்கள் மண ஒப்பந்தத்தை சட்ட மூலமாக நீக்கிக் கொள்ளுவதில் என்ன குற்றமிருக்கின்றது? மனவொற்றுமை யில்லாத இருவர்கள் சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்துவதில் ஏதாவது சௌகரியமோ சுகமோ அவர்களுக்கு இருக்க முடியுமா? ஆனால் ஆண் மகன் மாத்திரம் மணம் செய்து கொண்ட மனைவி பிடிக்கா விட்டால் யாதொரு தடையுமின்றி உடனே அவளை நீக்கிவிட்டு வேறொரு பெண்ணை மணஞ் செய்து கொள்ளுகின்றான். இது சட்டப்படி செல்லத்தக்கதாகவும்,

குற்றமற்றதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் கணவனால் நீக்கப்பட்ட பெண்கள், கணவன் உயிரோடு இருக்கும் வரையிலும் தனக்கு விருப்பமுள்ள வேறொரு புருஷனை மணந்து கொள்ளச் சட்டப்படி உரிமையில்லை. இந்தக் காரணத்தால் கணவனால் நீக்கப்பட்ட - வெறுக்கப்பட்ட - அநேக பெண்கள் திருட்டுத் தனமாகத் துன்மார்க்க வழியில் பிரவேசிக்கவும் சில சமயங் களில் மானம் பொருக்க மாட்டாமல் தற்கொலை செய்து கொள்ளவும், தனித்திருந்து விபசாரம் புரிந்து மானமற்ற வாழ்க்கை நடத்தவும் நேருகின்றது. பெரும்பாலும் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் பெண்களெல்லாம் மாமன், மாமி, புருஷன் முதலியவர்களின் கொடுமை சகிக்க முடியாமலும், வேறு ஒரு புருஷனை மணந்து வாழ வழியில்லாமலும்; தனித்திருந்து கௌரவமாக ஜீவிப்பதற்கு முடியாமலும், மனமுடைந்து தற்கொலை செய்து கொள்ளுகிறார்களே ஒழிய வேறு காரணம் இல்லை என்று சொல்லலாம். இது போலவே மாமன், மாமி, பெண்சாதி முதலியவர்களின் கொடுமைக்கு அஞ்சித், தற்கொலை செய்து கொண்ட ஆண்கள் எவரேனும் உண்டென்று கூறமுடியுமா?

ஆகையால் பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே உரிமைப் பெற்றவர்களாயிருந்தால் இத்தகைய கொடுமைகள் நடைபெற முடியுமா? என்று தான் கேட்கிறோம். கணவன் எவ்வளவு அயோக்கியனாயிருந்தாலும் வியாதிய தனாயிருந்தாலும், ஆண்மை அற்றவனாய் இருந்தாலும், கொடுமைப்படுத்துகின்ற வனாய் இருந்தாலும் அவனையே ஆயுள் வரையிலும் தெய்வ மாகக் கொண்டு அவனுக்கு அடிமையாக இருந்து வாழ்வது தான் ‘மணத்தின் தத்துவம்’ ‘விவாகத்தின் தெய்வீகத்தன்மை’ ‘ரிஷிகளின் புனிதமான சட்டம்’ பெண்கள் கடமையென்று விதிப்பது ஒரு மதமாகுமா? வேதமாகுமா? சா திரமாகுமா? நீதியாகுமா? அறிவுடைமை யாகுமா? என்று நன்றாய் யோசனை செய்து பாருங்கள்!

ஆகையால் இத்தகைய கஷ்டங்களில்லாமல் ஆண் பெண் இருவரும் சமவுரிமையடைய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத் துடனேயே திரு. அரி சிங்கவர் அவர்கள், ‘விவாக விடுதலை மசோதா’வைக் கொண்டு வந்தார். இத்தகைய ஒரு நல்ல சீர்திருத்த மசோதாவை வைதீகர்கள் ஆதரிக்க மனமில்லாமலும் அவ்விவாதத்தில் அதிகமாகக் கலந்து கொள்ள இஷ்டமில்லா

மலும் சட்ட சபைக்கு வெளியிலேயே நின்று விட்டார்கள். இவ்வாறு வெளியிலேயே நின்றவர்களுடன் அரசாங்க அங்கத்தினர் சிலரும் இருந்த னராம்! இதனால் அரசாங்கமும் வைதீகர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு இந்த மசோதாவை எதிர்த்ததாகத் தானே அர்த்தம்? இவ்வாறு எத்தனை நாளைக்கு அரசாங்கத்தார் வைதீகர்கள் வார்த்தைக்கு அஞ்சிச் சீர்திருத்தத் திற்கு விரோதி யாய் இருப்பார்களென்று கேட்கின்றோம். உண்மையிலேயே நாட்டின் நன்மையில் கருத்துடைய அரசாங்க மாய் இருந்தால் இது போன்ற சீர்திருத்த மசோதாக்களை ஆதரிக்க வேண்டியது கடமையாகும். அல்லது மத நடு நிலைமை வகிக்கக்கூடிய அரசாங்கமாய் இருந்தால் மசோதாவை எதிர்க்கா மல் நடுநிலைமை வகிக்க வேண்டும். இரண்டுமில்லாமல் மசோதாவுக்கு எதிராக உள்ள வைதீகர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு வெளியேறுவது ஒழுங் கான காரியமா என்று தான் கேட்கிறோம்.

வைதீகர்களும் அரசாங்க உறுப்பினர் சிலரும் “விவாக விடுதலை மசோதா”வைக் கெடுக்கும் பொருட்டு சபைக்குள் வராமலிருந்த காரணத்தால், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களின் மசோதாவுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நாளில் அரை நாள் வீண் போயிற்று. இனியும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களின் தீர்மானங்கள் விவாதத்திற்கு வரும் நாளில் இந்த மசோதாவும் வரத்தான் போகிறது. அப்பொழுதும் இம்மாதிரி சட்ட சபைக்குள் வராமல் வெளியி லேயே நின்று கொண்டு நாளை வீணாக்கப் போகிறார்களா? அல்லது மசோதாவை எதிர்த்துத் தோற்கச் செய்யப் போகிறார்களா? அல்லது வேறு என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம்.

இவ்வாறு வைதீகர்களும், அரசாங்கமும் சீர்திருத்தங்களை எதிர்ப்ப தனால் அவ்வுணர்ச்சியை அடக்கி விட முடியாது என்பது நிச்சயம் என்று மாத்திரம் எச்சரிக்கை செய்கிறோம். வரவர மக்களுடைய மனத்தில் சமூகச் சீர்திருத்த உணர்ச்சி மிகுந்து வருவதன் பலனாக சீர்திருத்தங்களுக்கு விரோதமாக இருக்கின்ற மதம், வேதம், சா திரம், வைதீகம் ஆகியவைகளின் ஆதிக் கம் வீழ்ச்சிடையும் காலம் தூரத்திலில்லை என்றே நாம் கூறி முடிக்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 21.02.1932

பூரண வெற்றி

சாரதா சட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. சாரதா சட்டம் என்பது:

14 வயதுக்குக் கீழ்பட்ட பெண்களுக்கும் 18 வயதுக்கு கீழ்பட்ட ஆண்களுக்கும் விவாகம் செய்யக் கூடாது. செய்தால் தண்டனை என்ற நிபந்தனையைக் கொண்டது. மற்றபடி இதைத் தவிர இந்த சட்டத்தில் வேறு எவ்வித ஆபத்தும் கிடையாது என்பது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. ஆனால் இந்தசட்டத்திற்கு இருந்துவரும் எதிர்ப்பு பெரிதாயிருந்தாலும், சிறிதாயிருந் தாலும் மதம் என்னும் பேரால் அல்லது வேறு எதையும் இது வரை யாரும் சொன்னதில்லை. மதத்தின் பேராலும் கூட ஆக்ஷேபணை சொல்லுகின்ற வர்களும் இருமதங்களின் பேராலேயே சொல்ல முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஒன்று மகமதிய மதம். மற்றொன்று இந்து மதம், மகமதிய மதத்தின் பேரால் ஆக்ஷேபம் சொல்லுகின்ற வர்கள் 14 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்ணை கலியாணம் செய்வது கூடாது என்றோ அல்லது அது மத விரோதம் என்றோ சொல்வ தில்லை. அன்றியும் 14 வயதுக்குக் கீழ்பட்ட பெண்ணைத்தான் கலியாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற மத நிர்பந்தமிருப்பதாகவும் அவர்கள் சொல்லுவதில்லை. ஆனால் "கலியாணத்திற்கு வயது நிர்ணயம் கூடாது" என்று மாத்திரம் தான் சொல்லுகின்றார்கள். இதற்கு மற்ற ஜனங்கள் எவ்வளவு மதிப்புக் கொடுப்பார்கள் என்பது விளங்கவில்லை. ஆதலால் இதைப்பற்றி நமக்கு லட்சியமில்லை. ஆனால் இந்து மதத்தின் பேரால் சொல்லுகின்றவர்கள் பெண்களுக்கு 12 வயதுக்குள் கலியாணம் செய்தாக வேண்டும் என்றும் பெரிய மனுஷியானப் பெண்ணை கலியாணம் செய்து கொள்ளக் கூடாது என்றும், இவைகளுக்கு விரோதமாய் செய்தால் மத விரோதமென்றும், பாவமென்றும், நரகம் கிடைக்குமென்றும் சொல்லு கின்றார்கள்.

இது சரீர சா திரக் கூற்றுப்படி எப்படி இருந்த போதிலும் பெண்களை அடிமை என்றும் பெண்களுக்கு எந்த நிலையிலும் சுதந்தரம் கொடுப்பது கூடாதென்றும் சொல்லு

கின்றவர்களுக்கும் அதை அனுமதிக்கும் மதத்திற்கும் வேண்டு மானால் சரியான நியாயமாய் இருக்கலாமே யொழிய, ஆனால் பெண்களுக்கு சுதந்தரம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அவர் களும் நம்மைப் போல் மனித ஜன்மம் தான் என்றும் கருதுகின்ற வர்களுக்கும் ஒரு சிறிதும் நியாயமாய் தோன்றாது? மக்களை நரகத்திற்காவது அனுப்பலாமே யொழிய, அடிமையாய் இருக்க விடக் கூடாது என்றுதான் தோன்றும். அன்றியும் இந்து மதத்தின் கல்யாண ஒழுங்கு முறை இந்த மார்ச் மீ 1 உ முதல் 31 தேதி வரை நடந்த கல்யாணங்களைப் பார்த்தால் அதிலிருந்தே தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். சாதாரணமாக நமது நாட்டில் மட்டும் ஒரு வருஷ வயதிற்கு கீழ்பட்ட பெண் குழந்தைகளுக்கு மாத்திரம் நூற்றுக்கணக்கான கல்யாணங்கள் நடந்திருக்கின்றன. மற்றும் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 வருஷங் களுக்கு உள்பட்ட கல்யாணங்கள் பல பல ஆயிரங்களாக இருக்கலாம். இவற்றுள் பி. ஏ. பி. எல்., எம். ஏ. எம். எல்,. பட்டம் பெற்றவர்களும் இங்கிலாந்து முதலிய மேல் நாடுகளுக்கு யாத்திரை சென்று வந்த சீர்திருத்தவாதிகளும், சரீரக் கூற்று அறிந்த டாக்டர்களும், மேடையில் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பேசு கின்றவர்களும் ஆகிய கூட்டத்தார்களின் வீட்டுக் கலியாணங்களே எண்ணிறந்தனவாயிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும் போது இந்த சட்டம் எவ்வளவு அவசியம் என்பது மக்களுக்கு இப்பொழுதாவது விளங்கி இருக்கும்.

இந்த மாதிரி நிலைமை நமது நாட்டில் வெகு காலமாய் இருந்து வந்தும், இந்த அக்கிரமங்களைக் கவனித்து இவ்விதமாக ஒரு சட்டம் செய்யப் படுவதற்கு இந்திய அரசியல்வாதிகளா லேயே சுமார் 25 வருஷ காலமாக தடை செய்யப்பட்டு வந்திருக்கும் விஷயம் இந்திய சட்ட சபை நடவடிக்கை களைக் கவனித்து வந்தவர்களுக்கு நன்றாய் விளங்கும். சிறிது காலமாக நமது நாட்டில் அரசியல் புரட்டுகள் வெளியாக்கி அரசியல் சீர்திருத்த இயல் ஆகிய இயக்கங்களை தங்களுக்கே சொந்த மாக்கிக் கொண்டிருந்த பார்ப்பனர்களின் யோக்கியதையும் சூட்சியையும் வெளியாக்கி இந்நாட்டுக்கு வேண்டியது அரசியலா? அல்லது மதப் புரட்டு பார்ப்பனப் புரட்டு ஆகியவைகள் ஒழிபட வேண்டிய சமூக சீர்திருத்த இயலா? என்பதை பாமர மக்களை நன்றாய் உணரச் செய்த பிறகே பாலிய விவாகத்தை ஒழிக்கும் சாரதா சட்டத்தின் அவசியமும், பொட்டுக் கட்டும் வழக்கத்தை ஒழிக்கும் டாக்டர். முத்து லட்சுமி அம்மாள் சட்டத்தின் அவசியமும் 'தீண்டாமை ஒழிக்கவும்' பெண்களுக்கு சொத்துரிமை கொடுக்கவும்,

விதவைகளுக்கு சொத்துரிமை கொடுக்கவும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் ஜெயகர் முதலியவர்கள் சட்டத்தின் அவசியமும் ஜனங்கள் உணரவும், அவை வெளி வரவும் செல்வாக்கு பெறவும் இடம் கிடைத்து வந்திருக்கின்றன.

ஆனாலும் இவைகளுக்கு பலமான எதிர்ப்புகள் இல்லாமலும் இல்லை. இருந்தாலும் சீர்திருத்தக்காரர்கள் ஒருவாறு பூரண வெற்றி பெற்று வருகின்றார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். எப்படி எனில் சீர்திருத்தக் காரர்கள் 100க்கு 10 விஷயத்தில் வெற்றி பெற்றால் அதுவே பூரண வெற்றி யான 100க்கு 100 பாகம் வெற்றி பெற்றதாகும்.

ஏனெனில் உண்மை சீர்திருத்தக்காரர்கள் எண்ணிக்கை நமது நாட்டில் 1000 -க்கு ஒன்று கூட இருக்க மாட்டார்கள். சீர்திருத்த விரோதிகள் எண் ணிக்கை பகுதிக்கு மேற்பட்டவர் களாகவே இருக்கின்றார்கள். மீதியுள்ள பாமர மக்களோ தனக்கும் தெரியாமல், பிறர் சொல்வதையும் அறிய சக்தியற்ற மூடர்களாக வைக்கப் பட்டிருப்பவர்கள். இந்த நிலையில் உள்ள ஒரு நாட்டில் ஒரு சிறு வெற்றி ஏற்பட்டாலும் அது முழு வெற்றி யேயாகும். உதாரணமாக, சீர்திருத்தங்களுக்கு விறோதமாய் இருந்து, சீர்திருத்தங்களை எதிர்த்து வெற்றி பெற்றவர்களைப் பற்றி வெற்றி மகிழ்ச்சி கூறுகின்ற உணர்ச்சியுள்ள மக்கள் அடியோடு மறைந்து வருகிறார்கள். ஆனால் சீர்திருத்தத்தில் ஒரு சிறு பாகம் வெற்றியானாலும் அதை புகழ்ந்து வெற்றி மகிழ்ச்சி அடைகின்றவர்கள் தாராளமாயும், வெளிப்படை யாயும் ஏற்பட்டுவிட்டார்கள்.

இந்த நிலை மிகவும் மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் அடையத் தக்க நிலையாகும். ஆதலால் சீர்திருத்தக்காரர்கள் தங்களது தோல்விக்கும் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் எதிர்ப்புகளுக்கும் சிறிதும் கவலைக் கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் வெற்றியில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைவதாய் இருந்தாலும் அதோடு திருப்தியும் அடைந்து விடக்கூடாது என்று சொல்லுவோம். பொட்டு கட்டு மசோதா சென்ற மாதம் சென்னை சட்ட சபையில் நிறைவேறி இருக்க வேண்டியதானது அனாவசியமாய் ஒத்திப் போட நேர்ந்ததானது விசனிக்கத்தக்க தாகும். ஆனாலும் அடுத்த கூட்டத்திலாவது அது நிறைவேறி விடக்கூடும் என்றே கருதி இருக்கின்றோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 06.04.1930

சாரதா சட்டம்

சாரதா சட்டம் பிறந்து அமுலுக்கு வந்து 3மீ ஆகி 4வது மீ முடிவதற்குள்ளாகவே அதற்குப் ஆபத்து வந்து விட்டது.

என்னவெனில் ராஜாங்க சபையில் அச் சட்டத்தின் ஜீவ நாடியை அறுத்தெரியும் மாதிரியில் அதாவது பெண்களுக்கு 14 வயதுக்குள்ளும், ஆண்களுக்கு 18 வயதிற்குள்ளும் விவாகம் செய்ய மனச்சாக்ஷியோ குடும்பநிலையோ அவசியப்பட்டால் அந்தபடி செய்ய சட்டத்தில் இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டு அதற்கு சர்க்கார் சலுகை காட்டி அம்மசோதாவை மாகாண கவர்மெண்டுகளு டையவும் பொதுஜனங்களுடையவும் அபிப்பிராயம் தெரிவதற் காக வெளியில் விநியோகிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காராரே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி வைத்திருக் கின்றார்கள்.

இந்த பிரேரேபனை சர்க்காரார் கொண்டு வந்ததால் அவர்கள் அதற்கு அனுகூலமாய் ஓட்டுக் கொடுத்து நிறை வேற்றிக் கொண்டதில் அதிசய மொன்றுமில்லை.

ஆனால் இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் சர்க்காருக்கு என்ன ஏற்பட்டது என்பதுதான் நாம் இப்போது யோசிக்க வேண்டியதாகும். ஏதோ ஒரு சாக்கைச் சொல்லி இந்த சந்தர்ப்பத் திலிருந்து தப்புவித்துக் கொள்ளலாம் என்பதே அவர்களது எண்ணமாய் இருந்திருக்க வேண்டும்.

சட்டத்திற்கு அனுகூலமாய் இருந்து திருத்த மசோதாவை தோற் கடிக்கச் செய்து விட்டால் இந்த ஒரு நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் வைதீகர்கள் (பார்ப்பனர்கள்) சட்ட மறுப்புக் காரர்களுடன் சேர்ந்து விடுவார்கள் என்றும், அப்படிக் கில்லாமல் ஒரு சமயம் திருத்த மசோதாவை நிறைவேற் றும்படி செய்துவிட்டால் சீர்திருத்தக்காரர்கள் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் சேர்ந்து விடுவார்கள் என்றும் கருதியே தந்திரமாக

நெருக்கடியை சமாளித்துக் கொள்ளவே இந்த தந்திரம் செய்திருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றோம். நிற்க. மனச்சாக்ஷியை உத்தேசித்து நடக்க ஒவ்வொருவருக்கும் இடம் கொடுக்கும்படி சட்டத்தை திருத்துவதானால் இந்தியன் பினல்கோடும் சிறைச்சாலைகளும் அழித்து பொசுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்லுவோம். திருடனுடைய மனச்சாக்ஷி திருடத்தான் சொல்லும். அயோக்கிய னுடைய மனச்சாக்ஷி அயோக்கியத்தனம் செய்யத்தான் சொல்லும். மூடனுடைய மனச்சாக்ஷி முட்டாள் தனமான காரியத்தைத் தான்செய்யச் சொல்லும். ஆகவே இவர்களுடைய இஷ்டப்படி எல்லாம் நடக்க இடம் கொடுப்பதனால் சட்ட மும் தண்டனையும் எதற்காக வேண்டும்? என்று கேள்க்கின்றோம். ஆகவே சர்க்கார் சாரதா சட்ட விஷயத்தில் ஏதாவது தளர்ச்சியைக் காட்டுவார் களானால் அது அவர்களது கேட்டிற்கே அறிகுறியாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 20.07.1930

வைதீக வெறி

இந்துப் பெண்மணிகள் பலவகையிலும் சுதந்திரம் இல்லாதவர்களாய் அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பதற்கு முதன்மை யான காரணம், அவர்கள் ஆண்களின் தயவைக் கொண்டு ஜீவனம் பண்ணக் கூடிய நிர்ப்பந்தமான நிலையிலிருப்பதே யாகும். இந்த வகையான நிர்ப்பந்த நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம் இந்தப் பாழும் இந்து மதமும், அதன் மூலம் செய்யப் பட்டிருக்கும் சட்டங்களுமே என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகையால் ஆண் மக்களுக்கு இருப்பது போன்ற எல்லா உரிமைகளும் பெண் மக்களுக்கும் சட்ட மூலமாக ஏற்பட்டால் தான் அவர்கள் சீர்திருத்தமடைய முடியுமென்று நாம் கூறி வருகிறோம். ஈரோடு, விருதுநகர், சென்னை முதலிய இடங்களில் கூடிய நமது இயக்கப் பெண்கள் மகாநாடுகளிலும் இது சம்பந்தமான தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட் டிருக்கின்றன. ஆனால் எந்த விதமான மாறுதலையும் விரும்பாமல் தங்கள் சுயநலம் ஒன்றையே விரும்புகின்ற வைதீகர்கள், பெண் மக்கள் உரிமைகளுக்கு எதிராகவே கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகின்றனர். பெண் மக்கள் கேட்கும் சுதந்தரங்களையெல்லாம்

மதத்திற்கு விரோதம், 'கடவுள்' கட்டளைக்கு விரோதம், சா திரங்களுக்கு விரோதம்; அவர்கள் விருப்பத்தின்படி சுதந்தரம் கொடுத்துவிட்டால் மதம் போய்விடும்; கடவுள்கள் போய்விடுவார்கள்; சா திரங்கள் அழிந்து விடும் என்றெல்லாம் வீண் கூச்சலிட்டுத் தடுத்துக் கொண்டிருக் கின்றனர்.

ஆனால் கல்வி யறிவும் உலக நாகரீக அறிவும் சுயமரியாதை உணர்ச்சியும், சுதந்தர தாகமும் உள்ள பெண்மக்கள் எல்லோரும் இந்த வைதீகர்களின் பூச்சாண்டிகளுக்குக் கொஞ்சமும் பயப்படாமல் தங்கள் அபிப் பிராயங்களை வெளியிட்டு வருகின்றனர். நாமும் இவர்களுடைய அபிப்பி ராயங்களை ஆதரித்து சட்டங்கள் செய்ய வேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறோம். இவ்வாறு பெண்மக்களும் சீர்திருத்தக் காரர்களும், சுயமரியாதை இயக்கமும் உழைத்ததன் பயனாகவே திவான்பகதூர் அரி விலாச சாரதா அவர்களால் இந்திய சட்டசபையில் இளமை மணத்தைத் தடுக்கும் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறை வேற்றப்பட்டது. ஆயினும் நமது நாட்டு வைதீக மூடர்களின் கிளர்ச்சியாலும், அரசியல் கிளர்ச்சிக்காரர்களின் ஆர்ப்பாட்டங்களாலும் அந்தச் சட்டம் சில மாதங்கள் சரியாக அநுஷ்டிக் கப்படாமல் இருந்தது. இப்பொழுதும் அச்சட்டம் அமுலிலிருப்பதாகத் தான் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இன்றும் வைதீகர்கள் அனைவரும் இச்சட்டத்தைக் கண்டித்து இதனால் மதம் போய்விட்டதென்றும், வருணாச்சிரம தருமம் போய் விட்டதென்றும், சனாதன தருமத்திற்கு அழிவு வந்துவிட்ட தென்றும், ஆகையால் இச்சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டு மென்றும் குலைத்துக் கொண்டு கிடக்கிறார்கள். இச்சட்டத்தை ஒழிப்பதற்கென்றே தஞ்சை திருச்சி ஜில்லாக்களின் பிரதிநிதி யாகத் திரு. ராஜா பகதூர் கிருஷ்ணமாச்சாரியார் இந்திய சட்டசபையில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு திருத்த மசோதாவும் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறார். அம் மசோதாவை ஆதரிக்கும் மனப் பான்மையுடைய வைதீகர்களும் சபையில் அங்கத்தினர்களாயிருக்கின்றனர்.

இதற்கிடையில் இளமை மணத்தடைச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த திவான் பகதூர் அரிவிலாச சாரதா அவர்களே மற்றொரு சிறந்த சீர்திருத்த மசோதாவைச் சென்ற 26-1- 32 இந்திய சட்டசபையில் கொண்டு வந்து அதைத் தனிக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று பிரேரேபித்தார். அந்த மசோதா வின்

நோக்கம் ‘பெண்களுக்குப் புருஷனுடைய சொத்தில் பாகம் இருக்க வேண்டும்’ என்பதேயாகும். நியாய புத்தியும் பகுத்தறிவும் மனிதத் தன்மையும் உள்ள எவரும் இம் மசோதாவை அப்படியே ஒப்புக் கொள்வது தான் ஒழுங்காகும்; ஜீவகாருண்யத் தன்மையும் சமரச நோக்கமும் உள்ள எந்த ஒரு மனிதனும் இம்மசோதாவை ஒப்புக் கொள்ளப் பின் வாங்க மாட்டான்.

இந்து மதப் பெண்கள் எவ்வளவு செல்வமுள்ள குடும்பத்தில் பிறந்தா லும், பிறந்த அகத்திலுள்ள சொத்திலும் அவர்களுக்குப் பாத்தியம் இல்லை. எந்த செல்வவானுடைய குடும்பத்தில் வாழ்க்கைப் பட்டாலும், புருஷன் இருக்கும் வரையில் கொஞ்சம் சுகமாக இருக்கலாமே யொழிய புருஷன் இறந்து விதவையாகிவிட்டால், சொத்துரிமையும், சுகமும் இல்லாமல் துன்பப் படக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றனர். இத்தகைய கொடுமையை இந்துமத பெண்கள்தான் பாழும் இந்து மதத்தில் பிறந்ததற்காக அனுபவிக்க வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கஷ்ட நிலை கிறி தவ, மு லீம் பெண்களுக்கு இல்லவே இல்லை. வேறு எந்த நாகரீகம் பெற்ற நாட்டிலும் இல்லை என்றே கூறலாம். இந்தப் பரிதாபகரமான நிலையை நீக்கிப் பெண் களைப் புருஷனுடைய சொத்துக்கு உரிமையுடையவராகச் செய்வதே திரு. சாரதா அவர்கள் மசோதாவின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

இத்தகைய அரிய மசோதாவைப் பிரரேரேபித்த போது அதை திரு. அமர்நாத் தத்தர், திரு. லால் சந்து நாவல்ராய் திரு. ராஜா பகதூர் கிருஷ்ண மாச்சாரியார் ஆகிய மூவரும் எதிர்த்தனர். அரசாங்கத்தின் சார்பாக சர். லா பெடட் கிரஹாம் அவர்களும் சபை அங்கத்தினர்களில் மூன்று பேர் எதிர்த்ததைக் காரணமாகக் கொண்டு மசோதாவை ஆதரிக்க மறுத்தார். ஆனால் மற்ற அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் இந்துக்கள், மு லீம்கள், கிறி துவர்கள் ஆகியவர்களும் இம்மசோதாவை வரவேற்று ஆதரிப்பதாக யூகிக்க இடமிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவுக்குச் சட்டசபையில் தாராளமான ஆதரவிருப்பது வெளிப்படையாகத் தெரிந்து விட்டது. இனி இம்மசோதாவை எதிர்த்த வைதீகர்களும் அரசாங்கத்தாரும் தாங்கள் அம்மசோதாவை எதிர்ப்பதற்கு கூறிய காரணங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் ஆராய்ந்து

பார்ப்போம். இம்மசோதாவை எதிர்த்த திரு. அமர்நாத் தத்தர் என்பவர் தாம் வருணாச்சிரம தருமத்தில் நம்பிக்கை உடையவர் என்றும் பண்டைக் கால மகான்களின் புனித சட்டங்களில் கை வைக்க ஒருவருக்கும் சுதந்தரம் கிடையாது என்றும் சொன்னார். இந்த வைதீக மனப்பான்மையுள்ள கனவான் பேச்சைச் சிறிது ஆராய்ந்து பாருங்கள். இவர் வருணாச்சிரம தருமத்தில் நம்பிக்கையுடையவராயிருந்தால், இவர் அதைப் பின்பற்றி நடக்கிறாரா? இவரால் நடக்கத் தான் முடியுமா? வெள்ளைக் கார அரசாங்கத் தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டசபையில் சட்டை, தலைப்பாகையோடு வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு பேச எந்தப் “பண்டைக்கால மகான்களின் புனித சட்டம்” போதிக்கிறது? “மிலேச்ச” பாஷையாகிய ஆங்கில பாஷையைப் படிக்கவும், உத்தியோகம் பெறவும், பேசவும் எந்த “பண்டைக்கால மகான் களின் புனித சட்டம் கூறுகிறது? என்று தான் கேட்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவை எதிர்த்த திரு. கிருஷ்ணமாச் சாரியார் இந்து விதவைகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அநீதியாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்னும் கதை மெய்ப்பிக்கப் படவில்லையென்றும், இம்மசோதா இந்து சமூகத்தின் வேரையும் தர்மத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தி விடும் என்றும், இந்து மதத்தின் அடிப்படையான அ திவாரங்களைப் பலமாய்த் தாக்குகிறது என்றும் பேசி இருக்கிறார். இவர் பேசியிருப்பதில் உண்மையாவது, அல்லது அறிவுக்குப் பொருத்தமான வாதமாவது இருக்கிறதா? என்று பாருங்கள்! உண்மையில் இவர், வருணாச்சிரம தருமத்தைப் பற்றி பேசவோ, அல்லது தன்னை ஒரு வருணாசிரம தரும இந்துவாகச் சொல்லிக் கொள்ளவோ எவ்வளவு தூரம் சுதந்திரம் உள்ளவர் என்று தான் நாம் கேட்கின்றோம். வேதங்களை மனப்பாடம் பண்ணித் தவளையைப் போல் கத்திக் கொண்டு காவிரிக் கரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஓமம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பதை விட்டு விட்டு இங்கிலீஷ் பாஷை பயிற்சியும், உயர்ந்த உத்தியோக தர்களாகிய இங்கிலீஷ்காரர்களின் கூட்டுறவும் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் இவர் வருணாச்சிரம தரும இந்து ஆவாரா? இனி இவர் பேசியதில் உள்ள விஷயங்களைக் கவனிப்போம்.

இந்து சமூக விதவைகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதும் அநீதியாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதும் மெய்ப்பிக்கப்பட வில்லையாம். இது முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பது

போன்ற பேச்சேயாகும். மற்ற சமூகத்தை விடத் திரு. ஆச்சாரியார் அவர்களின் பார்ப்பன சமூகத்திலேயே விதவைகள் அதிகம். அவர்கள் வீடுகளில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது வீடுகளில் விதவைகள் இல்லாமல் இல்லை. அவர்கள் படும் கஷ்டங்களுக்கு அளவில்லை. வேண்டுமானால் நாலு மொட்டை அம்மாள்களைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தால் உண்மை விளங்கும். இது போகட்டும். இந்த மசோதா இந்து சமூகத்தின் வேரையும், தர்மத்தையும் வெட்டி வீழ்த்தி விடுமாம்! இந்து சமூகத்தின் அடிப்படையான அ திவாரங்களைப் பலமாக தாக்குகிறதாம்! எவ்வளவு உண்மையான - சீவகாருண்யமான பேச்சு பாருங்கள்! பெண் மக்களை மிருகங்களிலும் கேடாகக் கொடுமைப் படுத்தி, பிள்ளை பெறும் யந்திரங்களாகவும் அடிமை வேலை செய்யும் கருவிகளாகவும் வைத்திருப்பது தானா இந்து மதம்? ஜன சமூகத்தில் பாதியாக இருக்கின்ற தாய்மாரைத் தவிக்க விடுவது தானா இந்து மதம்? இந்து மத தர்மம்? இந்து மதத்தின் அடிப்படையான அ திவாரம்? என்று தான் நாம் கேட்கின்றோம். இப்படிப் பட்ட சட்டங்களைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு மதம் மதமாகுமா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை உண்டாக்கியவர்கள் மகான்களா? அல்லது சுயநலவாதிகளா? ஜீவகாருண்ய முள்ளவர்களா? அல்லது வன் நெஞ்சர்களா? யோக்கியர்களா? அல்லது அயோக்கியர்களா? என்று நன்றாய் யோசனை செய்து பாருங்கள்!

ஆகையால் தான் நாம் இத்தகைய அயோக்கியத் தனங்கள் நிறைந்த இந்து மதத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். இந்த மதம் ஒழிந்தலான்றி பெண் மக்களுக்கோ, மற்ற ஜாதிக் கொடுமையால் கஷ்டப் படும் கூட்டத்தார்க்கோ சுதந்திரம் கிடைக்கப் போவதில்லை என்று உறுதியாகச் சொல்லுகிறோம். ஆண் பெண் வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லா மக்களையும் மக்களாகப் பாவித்து சுதந்தரம் வழங்கக் கூடியதாக ஒரு மதமோ அல்லது ஒரு கடவுளோ அல்லது ஒரு வேதமோ இருந்தால் அதை நாம் ஆட்சேபிக்க வில்லை. இப்படியில்லாமல் ஒரு கூட்டத்தாரை உயர்ந்த பதவியிலிருந்து எல்லாச் சுகங்களையும் அடையக் கூடியவராகவும், மற்றொருக் கூட்டத்தாரைப் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை அடிமையாயிருந்து எல்லாத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்கக் கூடியவராகவும் வைத்திருக்கக் கூடியவராகவும், வைத்திருக்கக் கூடியது மதமா

யிருந்தாலும் சரி அல்லது கடவுளாயிருந்தாலும் சரி அல்லது வேதங்களாயிருந்தாலும் சரி அவைகளை நெருப்பிலிட்டுக் கொளுத்தி அச்சாம்பல்களை 'அட்லாண்டிக் ஓஷன்' என்னும் கடலில் கொண்டுபோய் கொட்டவேண்டுமென்பதே நமது முடிவான தீர்மானமாகும்.

இனி அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தையும் கவனிப்போம். நமது பிரிட்டீஷ் அரசாங்கத்தார் "இந்துக்களின் மதத்தில் தலையிடுவதில்லை" என்று சொல்லிக்கொண்டு நமது சமூக சீர்திருத்தத்தில் சிறிதும் கவனமில்லாமலே தான் இது வரையிலும் இருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மை யிலேயே அரசாங்கமும் சமூக சீர்திருத்தம் பண்ணுவதில் கவனமுடையதாக இருந்திருக்குமானால் பிரிட்டீஷ் அரசாங்கம் ஏற்பட்ட இந்த நூற்றைம்பது வருஷ காலத்திற்குள் நமது இந்து சமூகம் எவ்வளவோ சீர்திருத்தமான நிலைமைக்கு வந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அரசாங்கத்தாரோ சீர்திருத்தத்தில் கொஞ்சமும் கவலை இல்லாமல் "நாங்கள் மதத்தில் தலையிட மாட்டோம்" என்னும் அந்தப் பழயப் பல்லவியையே வைதீக வெறியர்களின் மிரட்டு தலுக்குப் பயந்து இன்னும் பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதரவற்ற பெண் களுக்குச் சொத்துரிமை வழங்கும் பொருட்டுக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் சார்பாக "இந்த மசோதாவுக்குப் பலமான பொது ஜன ஆதரவிருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரிந்தால் ஒழிய நாங்கள் இதை ஆதரிக்க மாட்டோம்" என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

அரசாங்கத்தார் இம்மசோதாவை ஆதரிக்க முன்வராமல் இவ்வாறு எதிர்த்ததை நாம் பலமாகக் கண்டிக்கின்றோம். பெண்கள் சம்பந்தமாகக் கொண்டு வரும் இம்மசோதாவுக்குப் பொது ஜன ஆதரவு இருப்பதை எப்படி தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தாருக்கு ஞாபகப் படுத்த விரும்பு கின்றோம். உண்மையில் இந்தச் சாரதா மசோதாவுக்குப் பொது ஜன ஆதரவு இருக்கிறதா என்று அறிய வேண்டுமானால் சொத்துரிமை இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பெண் மக்களின் அபிப்பிராயங்களை அறிவது தான் ஒழுங்காகும். இம்மசோதாவைப் பற்றி வைதீக வெறி பிடித்த, சுயநலமுடைய ஆண் மக்கள் கூறும் அபிப்பிராயம் பொருத்த மற்றதாகும். ஏனென்றால் பெண்களை அடிமையாக வைத்திருப்பதுதான்

இந்து மதம். சிறு குழந்தைகளைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்வதுதான் இந்து மதம் -ஆண் மக்கள் சொத்து சுதந்தரத் தோடு சுகமடைவதும் பெண் மக்கள் அவையில்லாமல் துன்ப மடைவதுந்தான் இந்து மதம், இந்து மத தர்மம், இந்த மதத்தின் அ திவாரம் என்ற கொள்கையுடையவர்கள் எப்படி இம் மசோதாவை ஆதரிக்கக் கூடும்? ஆகையால் பெண் மக்களின் அபிப்பிராயத்தையே அனுசரித்து இம்மசோதாவுக்கு ஆதரவு கொடுப்பது தான் அரசாங்கத்தின் நியாயமான கடமையாகும். "இந்தியர்களைக் காப்பாற்றவே நாங்கள் இந்தியா வுக்கு ஊழியம் புரிகிறோம்" என்று வெள்ளைக்கார அரசாங்கம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது உண்மையானால் இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பெண் மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குவது தான் நேர்மையாகும் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறோம்.

கடைசியாகப் பொது ஜனங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடிக் கிறோம். சாரதா சட்டத்தைக் கண்டித்து வைதீக வெறியர்கள் கிளர்ச்சி செய்தது போல் இப்பொழுது அந்தக் கூட்டத்தார் கிளர்ச்சி செய்யப் போகின்றார்கள். ஆகையால் நாம் அவர்களுடைய விஷமப் பிரசாரத்திற்கு இடங்கொடாமல், இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் பொதுக் கூட்டங்களில் தீர்மானங்கள் நிறை வேற்றி அரசாங்கத்தார்க்கு அனுப்பி அவர்களையும் எச்சரிப்பது அவசியம் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

நாம் எதிர்பார்த்ததற்கு விரோதமாக பலத்த விவாதத் திற்குப் பின் மேற்படி மசோதா தோற்றுவிட்டதாக இன்றைய செய்தியறிய மிகவும் விசனிக்கிறோம். இதைப் பற்றி மறுமுறை எழுதுவோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 07.02.1932

இரண்டு மசோதாக்களின் கதி

இந்திய சட்ட சபையில் இம்மாதம் 4-ந்தேதி நடந்த நிகழ்ச்சிகள் நமது நாட்டுச் சீர்திருத்தவாதிகள் எல்லோராலும் கவனிக்கக் கூடிய தொன்றாகும். அன்று நமது நாட்டுப் பெண்மக்களுக்கு விடுதலையளிக்கக் கூடிய இரண்டு மசோதாக்கள் விவாதத்திற்கு வந்தன. அவைகளில் "விதவைகளுக்கு சொத் துரிமை" அளிக்கும் மசோதா ஒன்று. இம் மசோதா விவாதத்திற்கு வந்த காலத்தில், வைதீகர்கள் இதைப் பற்றி கூறிய அபிப்பிராயத் தையும் சென்றவாரம் எடுத்துக் காட்டி கண்டித்திருந்தோம். கடைசியாக இம்மசோதா தனிக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படாமல் தோற்றது. இரண்டாவது "விவாக விடுதலை மசோதா" ஒன்று விவாதத்திற்கு வந்தது. கடைசியில் இம்மசோதாவைப் பற்றிய விவாதமும் ஒத்திவைக்கப் பட்டது. இதுவும் "விதவை களுக்குச் சொத்துரிமை" வழங்கும் மசோதாவைப் போலவே தோற்றுப் போகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இவ்வாறு இந்தியப் பெண்மணிகளுக்குச் சுதந்திரம் அளிக்கும் மசோதாக்கள் தோற்றுப் போவதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்ப்போம். முதற்காரணம் வைதீகர்கள்; இரண்டாவது காரணம் அரசாங்கத்தார்கள்.

இவர்களில் வைதீகர்களைப் பற்றி நாம் குறை கூறுவதில் ஒன்றும் பயன் உண்டாகப் போவதில்லை. அவர்கள் எப்பொழுதுமே சீர்திருத்தங்க ளுக்கு முட்டுக்கட்டைகளாகவே இருந்து தீருவார்கள். பொருள் சம்பாதிப் பதிலும், பட்டம், பதவி பெறுவதிலும், சா திரம், மதம் முதலியவைகளைப் பார்க்காமல் எந்தக் காரியங்களையும் செய்யப் பின்வாங்கமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களைத் தவிர, மற்றவர்களுக்கு உண்டாகும் நன்மைகளை மாத்திரம் தடுக்க, முன் வராமல் இருக்க மாட்டார்கள். பிறருடைய சுதந்திரத் திற்கும், சமவுரிமைக்கும் தடை செய்வதற்காக மதத்தையும், சா திரங் களையும் கொண்டு வந்து நடுவில் போட்டு குழப்பம் பண்ணுவார்கள். இவ்வாறே தான்

எந்தச் சீர்திருத்தங்களுக்கு முயற்சி செய்கின்ற காலங்களிலும் வைதீகர்கள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்க ளுடைய நோக்கம் சுயநலத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் சீர்திருத்தம் புரிய விரும்புகிறவர்கள் வைதீகர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும், கூச்சல்களையும் பொருட்படுத்தாமல் தங்களுடைய காரியத்தை நிறைவேற்று வதில் நோக்கமுடைய வராயிருந்தால் தான் சீர்திருத்தம் பண்ண முடியும்.

அடுத்தபடியாக அரசாங்கத்தாரும் மசோதாக்களுக்கு ஆதரவளிக்காமல் எதிர்த்தார்கள். ஒரு நாட்டு மக்களைச் சீர்திருத்தி அவர்களுக்குச் சுதந்திரத் தன்மையும், சமத்துவத் தன்மையும் உண்டாகும்படி செய்வதற்கு அரசாங்கமே கடமைப் பட்டதாகும். அரசாங்கத்தின் ஆதரவில்லாமல் நாட்டில் எந்த விதமான சீர்திருத்தங்களையும் செய்ய முடியாது. ஒரு துருக்கி தேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த நாட்டில் இன்று நடை பெற்று வரும் சமுக சீர்திருத்தங்களெல்லாம் அரசாங்கத் தாராலேயே செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இது போலவே ருஷியா, பெயின் முதலிய நாடுகளிலும் நடை பெறுகின்றன. மற்றய இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, அமெரிக்கா, பிரான்சு, இட்டாலி முதலிய எல்லா தேசங்களிலும் அரசாங்கத்தாராலேயே சமூகச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் செய்யப்பட்டன என்பது அறிந்ததாகும். ஆனால் நமது நாட்டு அரசாங்கமோ “நாங்கள் மதத்தில் தலையிட மாட்டோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு வைதீர் களுக்குச் சாதகமாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இந்திய அரசாங்கம் இவ்வாறு வைதீகர்கள் கூச்சலைக் கண்டு அஞ்சுவதற்குக் காரணம், அவர்களைத் திருப்தி செய்து விட்டால் அரசியல் கிளர்ச்சி அதிகமாக நடைபெறாது என்று நினைத்திருக் கலாம். உண்மையில் அரசாங்கம் இவ்வாறு நினைத் திருக்குமாயின், அது மிகவும் தவறானதே யாகும். இதனால் அரசியல் கிளர்ச்சிக் காரர்கள் ராஜ விசுவாசிகளாக மாறிவிடப் போவதில்லை. அவர்கள் எப்பொழுதும் அந்தக் கிளர்ச்சியைச் செய்து கொண்டு தான் இருப்பார்கள். இந்தியாவுக்குச் சுயராஜ்யம் கொடுத்துவிட்டு வெள்ளைக்காரர்கள் நமது நாட்டைவிட்டுப் போய் விட்டாலும், அப்பொழுதும் அரசாங்கத்தாரை எதிர்த்துக் கொண்டு இருக்கும் ஒரு கூட்டம் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும். ஆகையினால் ஏதோ ஒன்றை நினைத்துக் கொண்டு வேறு ஒன்றைச் செய்வது ஒழுங்காகாது என்று சொல்லுகிறோம்.

அடுத்தபடியாக நமது நாட்டு அரசியல் வாதிகள் சீர்திருத்த வியஷங்களில் எந்தவிதமான அபிப்பிராயமுடையவர் களாயிருக் கின்றார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்களும் வைதீகர் களின் “வக்காலத்து”க் காரர்களாகத்தான் இருந்து வருகின் றார்கள் என்பது விளங்கும். சீர்திருத்த வாதிகளை ஏமாற்ற வாய்ப் பேச்சுக்காக மாத்திரம் சுயராஜ்யம் பெற்ற பின், எல்லா சீர்திருத்தங் களையும் செய்து கொள்ளலாம் என்று மாத்திரம் பேசுகின்றார்களே ஒழிய சாதாரணமாகச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றிப் பிரசாரங்கள் கூடச் செய்வதில்லை. இவர்கள் கேட்கும் சுயராஜ்யமோ ‘மத நடுநிலைமை’ வகிக்கக் கூடிய சுயராஜ்யமாக இருக்கிறது. இது மாத்திரமல்லாமல் ஒவ்வொரு மதத்திற்கும், மத நூல்களுக்கும், நாகரீகங்களுக்கும், பழக்கவழக்கங்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய சுயராஜ்யமாக இருக்க வேண்டு மென்றும் சொல்லுகிறார்கள். தற்போதுள்ள வெள்ளைக்காரர் அரசாங்கத்திலாவது ஜனப் பிரதிநிதிகளாகச் செல்லும் ‘மெஜாரிட்டி’யான சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சீர்திருத்த நோக்கமுடைய வர்களாயிருந்தால் எந்தச் சீர்திருத்தச் சட்டங் களையும் நிறைவேற்றக் கூடிய சௌகரியம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அரசியல் வாதிகள் கேட்கும் சுயராஜியத்தில் மதக் கொள்கைக்கு விரோதமான எந்த சீர்திருத்த மசோதாக் களையும் சட்ட சபையில் கொண்டுவரவே இடமில்லையே. ஆகையால் அரசியல் கிளர்ச்சிக் காரர்களையும் சமூக சீர்திருத்த விரோதிகளாகத்தான் நாம் தீர்மானமாகக் கருதுகின்றோம்.

இவ்வாறு வைதீகர்களும் அரசாங்கத்தாரும், அரசியல் வாதிகளும் சமூகச் சீர்திருத்தத்திற்கு விரோதிகளாயிருப்ப தனால் சீர்திருத்தக்காரர்கள் யாருடைய தயவையும் எதிர்பார்ப் பதில் பயனில்லை. தம்மைத் தாமே நம்பி ஜன சமூகத்தின் பழய மனப்பான்மைகளை மாற்ற முயற்சிப்பதைத் தவிர தற்காலத்தில் வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. மக்களுடைய மனத்தைச் சமூக சீர்திருத்தத்தில் மாற்றினால் சட்டசபைக்குச் செல்லும் பிரதிநிதி களும் சீர்திருத்த நோக்கமுடையவர்களாகவே இருக்கக் கூடும். அவர்களைக் கொண்டு எந்த விதமான சட்டங்களையும் நிறை வேற்றிக் கொள்ளலாம் என்பதே நமது அபிப்பிராயமாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 14.02.1932

சட்டசபையில் வைதீகர்

மதம், கடவுள், வேதம், சா திரம் முதலிய கற்பனைகளில் குருட்டு நம்பிக்கையுடைய பகுத்தறிவற்ற வைதீகர்களைக் காட்டிலும், தாம் பார்க்காத வைகளையும், அறியாதவைகளையும், நம்பாத பகுத்தறிவுடைய நா திகர் களே உலகத்தில் நன்மையை, மக்களுடைய நலத்தைக் கவனிப்பவர்கள் என்பது ஒரு உண்மையான அபிப்பிராயமாகும் என்று நாம் தீர்மானமாக நினைக்கிறோம். வைதீகர்கள் எவ்வளவு தான் யோக்கிய பொறுப்புடைய வர்களாயிருந்தாலும், இரக்கமன முடையவர்களாய் இருந்தாலும் கால நிலையையும் மக்களுடைய மனோபாவத்தையும், பிறர் நலத்தையும் அறிந்து அதற்குத் தகுந்த வகையில் நடந்து கொள்ளுவதற்குரிய அறிவு, அவர்களிடம் உண்டாவதில்லை. ஏனெனில், கொடுமைப்படுகிற மக்கள் கொஞ்சம் சுக மடையக்கூடிய சீர்திருத்த சம்மந்தமான விஷயங்கள் வருகிற பொழு தெல்லாம் அவர்கள் வேதங்களில் என்ன சொல்லப்படுகின்றது. புராணம் மிருதி முதலிய சா திரங்களில் என்ன சொல்லப்படுகின்றது என்று பார்த்து அதன்படியே நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைப்பார்களே ஒழிய தமது சொந்த புத்தியினால் ஆலோசித்துப் பார்க்க முன்வருவதேயில்லை. அவர்கள் சொந்த அறிவும் உபயோகப்படுவதேயில்லை. ஆனால் மதம், கடவுள், வேதம், சா திரம் முதலிய கற்பனைகளைக் கற்பனைகளாகவே அறிந்திருக்கின்ற 'நா திகர்' என்பவர்களோ எந்த விஷயங்களிலும் தமது சொந்த புத்தியை செலுத்தி யோசனை செய்யக் கூடியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு யோசனை செய்வதனால் பிறருடைய சுகதுக்கங்களையும் இலாப நஷ்டங்களையும் அறிந்து அவர்கள் பால் இரக்கங்கொண்டு உதவி செய்யக் கூடியவர்களாய் இருப்பார்கள் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

மேலே நாம் கூறியவைகளைப் பொய்யென்றோ, பொருத்த மற்ற தென்றோ யாரும் கூறமுடியாது. இது வரையிலும் உலகில்

நடந்து இருக்கின்ற எந்தச் சரித்திரங்களைப் பார்த்தாலும் இவ்வுண்மை விளங்காமல் போகாது. புராணங்களில் ஆகட்டும், இதிகாசங்களிலாகட்டும், மற்றும் தேச சரித்திரங் களிலாகட்டும் மதம், வேதம், கடவுள், சா திரம் இவைகளை நம்பாத நா திகர்கள் ஜனசமூகத்திற்குத் தீங்கு செய்ததாகவோ அல்லது ஜன சமூகத்தை அடிமைப்படுத்தியதாகவோ, கொடுமைப் படுத்தியதாகவோ சொல்லப்படவில்லை. இதற்கு மாறாக மதம் என்னும் அபினையும், வேதம் என்னும் சாக்கடையையும், கடவுள் என்னும் பொய் மொழியையும், சா திரம் என்னும் குப்பையையும் கண்மூடித்தனமாக நம்பிய வைதீகர்களே ஜன சமூகத்தைக் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கி வந்திருக்கின்றார்கள் என்று அறியலாம். ஒரே வகையான மக்களை வேறு வேறு சாதிகளாகப் பிரித்து வைத்ததும், கொள்கை காரணமாக அதாவது மதம் காரணமாக ஒருவரை ஒருவர் வெறுப் பதும், பழிப்பதும், அடிப்பதும், குத்துவதும், கொல்லுவதும், கழுவேற்று வதுமான கொடுமைகளைச் செய்யும் படி வைத்ததும் குருட்டு நம்பிக்கை யுள்ள வைதீகர்களே ஆவார்கள். ஆகையால் எந்தக் காலத்திலும் வைதீகர்களால் ஜனசமூகம் விடுதலையோ, சுதந்திரமோ, சுகமோ அடைய முடியாது என்ற உண்மையான நிச்சயத்தோடுதான் நாம் வைதீகத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டுமெனக் கூறிவருகிறோம்.

ஜனசமூகத்தில் சரிபகுதியாக விருக்கும் பெண் மக்கள் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகக்கட்டுண்டு கிடந்த தமது அடிமைத் தளையை அறுத்தெறிந்து சுதந்தரத்தோடு வாழ உலகமெங்கும் கிளர்ச்சி செய்து வருகின்றனர் என்பதும் அவருடைய கிளர்ச்சி நியாயமானதும், உண்மையானதும், அவசியமானதும் ஆகும் என்பதும், குடி அரசு வாசகர்களுக்குத் தெரியாத புதிய செய்தி அல்ல. பெண்மக்கள் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரையிலும் அடிமையாகவே இருந்து துன்பப்பட்டு வாழக்கூடிய நிலையை அகற்றி, அவர்களும் ஆண் மக்களைப் போலவே சுதந்தரத் துடன் வாழச் செய்ய வேண்டுமென்றும் நமது இயக்கம் தோன்றிய நாள் முதல் நாம் இடைவிடாது பிரசாரம் பண்ணிக் கொண்டு வருகிறோம். மதம், வேதம், கடவுள், சா திரம் இவைகளின் பேரால் ஆண் களுக்கு ஒரு நீதி, பெண்களுக்கு ஒரு நீதி ஏற்பட்டிருக்கும் கொடுந்தன்மை யான - அக்கிரமமான - அநீதி ஒழிய வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறோம்.

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து வாழ்வதற்காகச் செய்து கொள்ளும் ஒரு ஒப்பந்தமாகிய 'விவாகம்' அதாவது மணம் என்ற விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டு கொஞ்சம் யோசனை செய்து பாருங்கள்! இவ்விஷயத்தில் ஆண்களுக்குக் கொடுத் துள்ள உரிமைகளையும், பெண்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ள அநீதி களையும் பாருங்கள் ! இந்து சமூகத்தில் ஆண்கள் எத்தனை மனைவிகளை வேண்டுமானாலும் கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்ளலாம்; உயிரோடிருக் கும் மனைவி பிடிக்காவிட்டால் அவளை நீக்கி விட்டு வேறு பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக் கொள்ளலாம். மனைவி இறந்து விட்டாலும் வேறு மணம் புரிந்து கொள்ளலாம் என்பதற்கு மதம், வேதம், சா திரம் ஆகிய இவைகள் இடந்தருகின்றன. ஆனால் பெண்கள் பல கணவர்களை மணம் புரிந்து கொள்ளவும், உயிரோடிருக்கும் கணவன் பிடிக்காவிட்டால் அவனை நீக்கி விட்டு வேறு ஒருவனை மணம் புரிந்து கொள்ளவும், கணவன் இறந்து விட்டால் வேறு மணம் செய்து கொள்ளவும், அந்த மதமும், வேதமும், சா திரங்களும் தடைசெய்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட வித்தியாசமும் கொடுமையும் இல்லாமல் பெண்களும் ஆண் மக்களைப் போலத் தங்கள் விருப்பப்படியே மணம் புரிந்து கொள்ளச் சுதந்தரமுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறவர்களையும், இதற்காக சட்டஞ் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்பவர்களையும், சட்டம் ஆக்குவதற்காக மசோதாக்கள் கொண்டு வருபவர்களையும், அதை ஆதரிப் பவர் களையும் வைதீகர்கள் நா திகர்கள் என்றும் மதத் துரோகிகள் என்றும் தூற்ற வாரம்பித்து விடுகின்றனர். "மண விஷயத்தில் ஆண்களுக்கு இருக்கும் உரிமை பெண்களுக்கும் இருந்தால் மணம் என்பதன் தெய்வீகத் தன்மை போய் விடும்; பெண்களின் கற்புத்தன்மை போய் விடும்; இந்திய மக்களின் கட்டுப்பாடான சமூகத்தன்மை அழிந்து விடும்", என்று வைதீகர்கள் கூச்சலிட்டு எதிர்க்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் ஆண் மக்கள் விஷயத்தில் மாத்திரம் இக்கட்டுப்பாட்டைப் பிரயோகிக்கச் சம்மதிப்ப தில்லை; ஆண் மக்கள் மாத்திரம் பல மனைவிகளை மணந்து கொள்ளுவதனாலும், ஒரு மனைவியை நீக்கிவிட்டு வேறு மனைவியை விவாகம் புரிந்து கொள்ளுவதனாலும் மனைவி இறந்தபின் வேறு மணம் புரிந்து கொள்ளுவதனாலும். 'மணம்' என்பதன் தெய்வீகத் தன்மை அழியவில்லையா? கற்புத் தன்மை அழியவில்லையா? இந்திய மக்களின் கட்டுப்பாடான சமூகத் தன்மை அழியவில்லையா? என்று தான் கேட்கிறோம்.

பொதுவாகப் பெண்மக்களுக்குச் சுதந்தரம் வழங்கும் விஷயத்தில் நமது நாட்டு வைதீகர்களுக்கு இருந்து வரும் மனப்பான்மையை நாம் பல தடவைகளில் விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கின்றோம். அன்றியும் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமான மசோதாக்கள், பெண்கள் சுதந்தரம் சம்பந்தமான மசோதாக்கள் சட்ட சபைகளில் கொண்டு வரப்படும் காலங்களில், வைதீகர் கள் தாங்களாகவே முன்வந்து தங்கள் மனப்பான்மையை வெளி யிட்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இவ்விஷயங்களை பாலிய விவாகத் தடை மசோதாவை இந்திய சட்டசபையில் திரு. சாரதா அவர்கள் நிறைவேற்றிய காலத்தில் அதை எதிர்த்த பண்டித மாளவியா, திரு. எம். கே. ஆச்சாரியார் போன்றவர்களின் பேச்சுகளிலிருந்து உணரலாம். அன்றியும் இந்த ஆண்டிலும் சென்ற ஜனவரி மாதத்திலும், பிப்ரவரி மாதத்திலும் இந்திய சட்டசபையில், "விதவைகளுக்குச் சொத்துரிமை வழங்க வேண்டும்" என்ற மசோதாவை திரு. சாரதா அவர்கள் கொண்டு வந்த காலத்திலும் "இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு விவா கரத்துச் செய்து கொள்ள உரிமை வேண்டும்" என்ற மசோதாவை திரு. அரி சிங்கவர் அவர்கள் கொண்டு வந்த காலத்திலும், இவர்களை எதிர்த்து திரு. ராஜா பகதூர் கிருஷ்ணமாச்சாரியார் போன்ற வைதீகர்கள் வெளியிட்ட அபிப் பிராயங்களைக் கொண்டும் வைதீகர்களின் மனப்பான்மைகளை நன்றாய் உணரலாம். சென்ற வாரங்களில் "விதவைகளுக்குச் சொத்துரிமை" வழங்கும் மசோதாவைப் பற்றி எழுதியிருந்தோம். ஆதலால் இப்பொழுது "விவாக விடுதலை" மசோதாவைப் பற்றி மாத்திரம் கூறி முடிக்கின்றோம்.

சென்ற 13-2-32 இல் இந்திய சட்டசபையில் மீண்டும் விவாக விடுதலை மசோதா விவாதத்திற்கு வந்த போது வைதீகர்கள் நடந்து கொண்ட மாதி ரியைக் கவனித்தால் நமது நாட்டினரனைவரும் வெட்கமடைய வேண்டிய தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அன்று காலையில் மசோதாவைப் பற்றிய விவாதம் தொடங்கிய போது பண்டித சத்தியேந்திர நாத சென் என்பவர் மசோதாவை எதிர்த்தும், திரு. ஜோஷி, ஆர். எ . சர்மா போன்றவர்கள் மசோதாவை ஆதரித்தும், திரு. சீத்தாராம ராஜு, திரு. ஸி. எ . ரெங்கய்யர் போன்றவர்கள் மசோதாவின் கொள்கையை ஒப்புக் கொண்டும், ஆனால் அதைப் பிறகு நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாமென்றும் விளக்கெண்ணையாகவும் பேசினார்கள். இவ்வாறு காலையில் விவாதம் நடந்து முடிந்தது.

மீண்டும் இடைவேளை போஜனத்திற்குப் பின் சட்டசபைக் கூடிய போது சபையில் 18 அங்கத்தினர்களே வீற்றிருந்திருந்தார் களாம், மற்ற அங்கத்தினர்கள், அதா வது இம்மசோதாவை எதிர்க்கும் மனப்பான்மையுடைய வைதீக அங்கத் தினர்களும், ஆதரிக்கும் மனப்பான்மையுடைய அங்கத்தினர்கள் சிலருங் கூடச் சட்ட சபைக்குள் வராமல் வெளியிலேயே நின்று விட்டார் களாம் சட்டசபையிலிருந்து இருந்து கொண்டு தங்களுடைய உண்மையான அபிப்பிராயத்தை வெளியிடத் துணிவில்லாத இவ்வங்கத்தினர்களால் நமது சமூகத்திற்கோ, அல்லது தேசத் திற்கோ என்ன நன்மை செய்ய முடியும் என்று கேட்கின்றோம். கடைசியில், சட்ட சபைத் தலைவர் சபையில் "குவாரம்" உண்டாவதற்கு எவ்வளவோ முயன்றும் கடைசி வரையிலும் 'குவாரம்' ஏற்படாததால் சபை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து " விவாக விடுதலை" விஷயத்தில் நமது வைதீகர்களின் மனப்பான்மை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இந்த வைதீகர்கள் "விவாக விடுதலை" உரிமையில்லாமையால் உண்டாகும் தீமைகளையும், நன்மைகளையும், விவாக விடுதலை உரிமை இருந்தால் அதனால் உண்டாகும் நன்மை தீமைகளையும் தங்கள் சொந்த அறிவைக் கொண்டு நன்றாய் ஆலோசித்துப் பார்த்தால் "விவாக விடுதலை" மசோதாவை எதிர்க்க முன் வருவார்களா? என்று கேட்கின்றோம்.

ஒரு குடும்பத்திலுள்ள கணவன் மனைவிகளுக்குள் ஒற்றுமையில்லா விட்டால் எந்தக் காலத்திலும் ஒற்றுமை ஏற்பட முடியாத அதிருப்தி ஏற்பட்டு விட்டால், அல்லது வியாதி யுடையவர்களாய் இருந்தால் ஒருவருடைய நடத்தை மற்றவர் களுக்குப் பிடிக்காமல் இருந்தால், தாங்கள் கணவன் மனைவி களாக வாழ்வதில் சிறிதும் விருப்பமில்லாதவர்களா யிருந்தால் அவர்கள் தங்கள் மண ஒப்பந்தத்தை சட்ட மூலமாக நீக்கிக் கொள்ளுவதில் என்ன குற்றமிருக்கின்றது? மனவொற்றுமை யில்லாத இருவர்கள் சேர்ந்து வாழ்க்கை நடத்துவதில் ஏதாவது சௌகரியமோ சுகமோ அவர்களுக்கு இருக்க முடியுமா? ஆனால் ஆண் மகன் மாத்திரம் மணம் செய்து கொண்ட மனைவி பிடிக்காவிட்டால் யாதொரு தடையுமின்றி உடனே அவளை நீக்கிவிட்டு வேறொரு பெண்ணை மணஞ் செய்து கொள்ளுகின்றான். இது சட்டப்படி செல்லத்தக்கதாகவும்,

குற்றமற்றதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் கணவனால் நீக்கப்பட்ட பெண்கள், கணவன் உயிரோடு இருக்கும் வரையிலும் தனக்கு விருப்பமுள்ள வேறொரு புருஷனை மணந்து கொள்ளச் சட்டப்படி உரிமையில்லை. இந்தக் காரணத்தால் கணவனால் நீக்கப்பட்ட - வெறுக்கப்பட்ட - அநேக பெண்கள் திருட்டுத் தனமாகத் துன்மார்க்க வழியில் பிரவேசிக்கவும் சில சமயங்களில் மானம் பொருக்க மாட்டாமல் தற்கொலை செய்து கொள்ளவும், தனித்திருந்து விபசாரம் புரிந்து மானமற்ற வாழ்க்கை நடத்தவும் நேருகின்றது. பெரும்பாலும் தற்கொலை செய்து கொள்ளும் பெண்களெல்லாம் மாமன், மாமி, புருஷன் முதலியவர்களின் கொடுமை சகிக்க முடியாமலும், வேறு ஒரு புருஷனை மணந்து வாழ வழியில்லாமலும்; தனித்திருந்து கௌரவமாக ஜீவிப்பதற்கு முடியாமலும், மனமுடைந்து தற்கொலை செய்து கொள்ளு கிறார்களே ஒழிய வேறு காரணம் இல்லை என்று சொல்லலாம். இது போலவே மாமன், மாமி, பெண்சாதி முதலியவர்களின் கொடுமைக்கு அஞ்சித், தற்கொலை செய்து கொண்ட ஆண்கள் எவரேனும் உண்டென்று கூறமுடியுமா?

ஆகையால் பெண்களும் ஆண்களைப் போலவே உரிமைப் பெற்றவர்களாயிருந்தால் இத்தகைய கொடுமைகள் நடைபெற முடியுமா? என்று தான் கேட்கிறோம். கணவன் எவ்வளவு அயோக்கியனாயிருந்தாலும் வியாதிய தனாயிருந்தாலும், ஆண்மை அற்றவனாய் இருந்தாலும், கொடுமைப்படுத்துகின்ற வனாய் இருந்தாலும் அவனையே ஆயுள் வரையிலும் தெய்வ மாகக் கொண்டு அவனுக்கு அடிமையாக இருந்து வாழ்வது தான் 'மணத்தின் தத்துவம்' 'விவாகத்தின் தெய்வீகத்தன்மை' 'ரிஷிகளின் புனிதமான சட்டம்' பெண்கள் கடமையென்று விதிப்பது ஒரு மதமாகுமா? வேதமாகுமா? சா திரமாகுமா? நீதியாகுமா? அறிவுடைமை யாகுமா? என்று நன்றாய் யோசனை செய்து பாருங்கள்!

ஆகையால் இத்தகைய கஷ்டங்களில்லாமல் ஆண் பெண் இருவரும் சமவுரிமையடைய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத் துடனேயே திரு. அரி சிங்கவர் அவர்கள், 'விவாக விடுதலை மசோதா'வைக் கொண்டு வந்தார். இத்தகைய ஒரு நல்ல சீர்திருத்த மசோதாவை வைதீகர்கள் ஆதரிக்க மனமில்லாமலும் அவ்விவாதத்தில் அதிகமாகக் கலந்து கொள்ள இஷ்ட மில்லா மலும் சட்ட சபைக்கு வெளியிலேயே நின்று விட்டார்கள்.

இவ்வாறு வெளியிலேயே நின்றவர்களுடன் அரசாங்க அங்கத்தினர் சிலரும் இருந்தனராம்! இதனால் அரசாங்கமும் வைதீகர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு இந்த மசோதாவை எதிர்த்ததாகத் தானே அர்த்தம்? இவ்வாறு எத்தனை நாளைக்கு அரசாங்கத்தார் வைதீகர்கள் வார்த்தைக்கு அஞ்சிச் சீர்திருத்தத் திற்கு விரோதியாய் இருப்பார்களென்று கேட்கின்றோம். உண்மையிலேயே நாட்டின் நன்மையில் கருத்துடைய அரசாங்கமாய் இருந்தால் இது போன்ற சீர்திருத்த மசோதாக்களை ஆதரிக்க வேண்டியது கடமையாகும். அல்லது மத நடு நிலைமை வகிக்கக் கூடிய அரசாங்கமாய் இருந்தால் மசோதாவை எதிர்க்கா மல் நடுநிலைமை வகிக்க வேண்டும். இரண்டுமில்லாமல் மசோதாவுக்கு எதிராக உள்ள வைதீகர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு வெளியேறுவது ஒழுங் கான காரியமா என்று தான் கேட்கிறோம்.

வைதீகர்களும் அரசாங்க உறுப்பினர் சிலரும் "விவாக விடுதலை மசோதா"வைக் கெடுக்கும் பொருட்டு சபைக்குள் வராமலிருந்த காரணத்தால், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களின் மசோதாவுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நாளில் அரை நாள் வீண் போயிற்று. இனியும் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களின் தீர்மானங்கள் விவாதத்திற்கு வரும் நாளில் இந்த மசோதாவும் வரத்தான் போகிறது. அப்பொழுதும் இம்மாதிரி சட்டசபைக்குள் வராமல் வெளியி லேயே நின்று கொண்டு நாளை வீணாக்கப் போகிறார்களா? அல்லது மசோதாவை எதிர்த்துத் தோற்கச் செய்யப் போகிறார்களா? அல்லது வேறு என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம்.

இவ்வாறு வைதீகர்களும், அரசாங்கமும் சீர்திருத்தங்களை எதிர்ப்ப தனால் அவ்வுணர்ச்சியை அடக்கி விட முடியாது என்பது நிச்சயம் என்று மாத்திரம் எச்சரிக்கை செய்கிறோம். வரவர மக்களுடைய மனத்தில் சமூகச் சீர்திருத்த உணர்ச்சி மிகுந்து வருவதன் பலனாக சீர்திருத்தங்களுக்கு விரோத மாக இருக்கின்ற மதம், வேதம், சா திரம், வைதீகம் ஆகியவைகளின் ஆதிக் கம் வீழ்ச்சிடையும் காலம் தூரத்திலில்லை என்றே நாம் கூறி முடிக்கிறோம்.

குடி அரசு - தலையங்கம் - 21.02.1932

மீண்டும் குழந்தை மணம்

பால்ய விவாகத் தடைச்சட்டமாகிய சாரதா சட்டம் தோன்றிய நாள் முதல் அதற்கு உண்டான ஆபத்துக்கள் அளவற்றவை. வைதீகர்கள் அதை ஒழிப்பதற்குச் சூழ்ச்சிகள் பல செய்து கொண்டு வந்தார்கள். காங்கிர காரர்களின் சட்ட மறுப்பு ஒருபுறம், அச்சட்டத்தை அமல்நடத்தாமல் தடை செய்து கொண்டு வந்தது. அரசாங்கத்தாரின் அலட்சியப் புத்தி ஒருபுறம் பெருந்தடையாக இருந்து வந்தது, ஆனால் இப்பொழுது அச்சட்டமே செல்லத்தக்கது அல்ல என்பதற்குத் தகுந்த ஆதாரம் அகப்பட்டு விட்டது.

திரு. வசந்த குமாரதா என்பவர், 14 வயதுக்கு உட்பட்ட தனது மகளை மணஞ்செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருந்ததைத் தடை செய்திருந்தும், தடை யுத்தரவை மீறி விவாகம் நடத்தப்பட்டது. அதன் பின் ஜில்லாக் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடரப்பட்டு, பேக்கர் கஞ்ச் ஜில்லா நீதிபதி, திரு. வசந்த குமாரதாசை சிவில் ஜெயிலுக்கு அனுப்ப உத்தரவு பிறப்பித்தார். இவ் வுத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டுமென கல்கத்தா ஹைக்கோர்ட்டுக்கு விண்ணப்பித்து "1780, 1797 ஆகிய வருஷங்களில் பார்லிமெண்டில் நிறைவேறிய கிழக்கிந்திய கம்பெனிச் சட்டங்கள் இன்னும் ரத்தாகாம லிருக்கும்போது ஒரு இந்து தனது மகளை விவாகம் பண்ணிக் கொடுப்பதற்கு உள்ள உரிமையையும், அதிகாரத்தையும் மறுக்க முடியாது" என்று விவாதிக்கப்பட்டது. ஹைக்கோர்ட்டு நீதிபதிகளும் இதை ஒப்புக்கொண்டு ஜில்லா நீதிபதியின் உத்தரவை ரத்து செய்தனர்.

இவ்வழக்கினால் சாரதா சட்டம் பயனற்றதெனத் தெரிந்துவிட்டது.

இவ்வழக்கில் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட 1780ஆம் வருஷத்திய கிழக்கிந்திய கம்பெனிச் சட்டத்தில் 18வது விதியில் "சுதேசிகளுடைய பழக்க வழக்கங்களுக்குச் சாதகமளிக்கும்

பொருட்டு இந்து, முகம்மதிய சட்டங்களின் படியும், அக் குடும்பங்களின் வழக்கப்படியும் குடும்பத்தின் தந்தைக்கும், முதலாளிக்கும் உள்ள உரிமையில் தலையிடுவதில்லை என்று பார்லிமென்ட் தீர்மானிக்கிறது. இவர்கள் தங்கள் குடும்பங் களுக்குள் செய்து கொள்ளும் காரியங்கள் இங்கிலாந்து சட்டங் களுக்கு விரோதமாக இருந்தாலும் அவை குற்றமாகா" என்றும்,

1797வது கிழக்கிந்திய கம்பெனிச் சட்டத்தில் 12வது பிரிவில் "சுதேசிகளின் சமூகப் பழக்க வழக்கங்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படா திருக்கும் பொருட்டு குடும்ப சம்பந்தமாக இந்து, மு லீம் தந்தை களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் உள்ள உரிமையில் எத்தகைய கோர்ட்டு நடவடிக்கையும் தலையிடக்கூடாது என இச்சட்டம் கட்டளையிடுகிறது" என்றும் இருக்கின்றன.

இந்தப் பழைய துருப்பிடித்த சட்டங்கள் தான் இப்பொழுது சாரதா சட்டத்திற்கு ஆபத்தை விளைவித்ததாகும்.

இனி சாரதா சட்டம் பயன்பட வேண்டுமானால், பார்லிமெண்டின் இந்தப் பழய சட்டங்கள் ரத்தாக வேண்டும். அல்லது சாரதா சட்டத்தில், பழய சட்டங்களில் உள்ள இவ் விதிகள் செல்லத்தக்கவைகள் அல்லவெனக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். சாரதா சட்டத்தை நிறைவேற்றிய ஆரம்ப காலத் திலேயே இதைக் கவனித்திருந்தால் இப்பொழுது இத்தகைய சங்கடம் ஏற்பட இடமிருந்திருக்காது.

இவ்விரண்டு காரியங்களைச் செய்யும் விஷயத்திலும் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும். நமது நாட்டு வைதீகர்களும், அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் அரசியல் கிளர்ச்சிக் காரர்களும் சும்மா இருக்க மாட்டார்கள்.

ஒரு சமயம், இந்திய அரசாங்கத்தாரின் முயற்சியினால், பார்லி மெண்டில் பழய சட்டங்கள் முழுவதையுமோ, அல்லது அவற்றில் உள்ள மேற்காட்டிய பிரிவுகளையோ ரத்துச் செய்வதற்கு ஏற்பாடாகுமானால், நமது வைதீகர்கள், அரசாங்கம், பழைய வாக்குறுதிகளை மீறுகிறதென்றும், மதத்தில் தலையிடுகின்றதென்றும் கூறி அரசாங்கத்தின் மேல் பழி தூற்ற ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இதை வருணாச்சிரமதரும அரசியல் கிளர்ச்சிக் காரர்களும், அரசாங்கத்தைத் தூற்று வதற்கு ஒரு ஆதாரமாக வைத்துக் கொள்ளுவார்கள்.

ஆகையால், இச்சமயத்தில், அரசாங்கத்தார், மேற்கண்ட பழைய சட்டங்களையோ அல்லது அவற்றில் உள்ள மேற்காட்டிய விதிகளையோ ரத்துச் செய்ய முன்வரமாட்டார்களென்றே நினைக்கின்றோம்.

இனி சாரதா சட்டத்தில் ஷை விதிகள் செல்லத்தக்க வையல்ல வென்று விதி ஏற்படுத்தவும் தற்சமயமுள்ள சட்ட சபையில் இயலாதென்பது நிச்சயம். சென்ற கூட்டங்களில் விதவைகளுக்குச் சொத்துரிமையளிக்கும் மசோதாவும், விவாக விடுதலை மசோதாவும் அடைந்த கதியைப் பார்த்தால் விளங்கும்.

இனிச் சட்ட நிபுணர்களின் அபிப்பிராயத்தைப் பார்த்தாலோ அவர் களும் வேறு வேறு அபிப்பிராயப்படு கிறார்கள். இந்தியா சட்டசபைக்கு இத்தகைய சட்டஞ் செய்ய உரிமை உண்டு என்று கூறுவோர் சிலர். இத்தகைய சட்டஞ் செய்ய உரிமை இல்லையென்று சொல்லுவோர் சிலர். ஆகவே இந்த வகையிலும் முரண்பட்ட அபிப்பிராயமே இருந்து வருகிறது.

ஆனால் எந்தச் சங்கடத்தையும் அரசாங்கம் கண் வைத்தால் நீக்கி விடலாம். இனி அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் என்ன செய்யப்போகிறது என்பது தான் நமது கேள்வி.

உண்மையிலேயே நமது இந்திய அரசாங்கம், இந்தியர் களின் முன்னேற்றத்தில் நோக்கமுள்ளதாயிருந்தால் சாரதா சட்டத்தைப் பயனுடையதாகச் செய்ய வேண்டும். அல்லது மேற்கண்ட பழைய பார்லிமெண்ட் சட்டமாகிய மனு மிருதி களை ரத்துச் செய்ய முயலவேண்டும். இரண்டு மல்லாமல் ஏனாதானாவென்று இருக்குமானால், சீர்திருத்தக்காரர்கள் வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்தின் மேல் வைத்திருக்கும் சிறிது நம்பிக்கையும் ஒழிந்து போகும்.

திரு. ஹரிவிலாச சாரதா அவர்களும், சளைக்காமல், இதற்கான முயற்சியைச் செய்வாரென்றே எதிர் பார்க்கிறோம். நாமும் நாடெங்கும் கூட்டங்கள் கூட்டிப் பழைய சட்டங்களை ரத்துச் செய்ய முயலும்படியும், சாரதா சட்டத்தைத் திருத்தும் படியும், அரசாங்கத்தாரை வற்புறுத்துவதாகத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இளங் குழந்தைகளை மணம் புரிந்து கொடுப்பது குற்றம் என்று அறிவதற்குப் புத்தியில்லாத வைதீகர்களுக்குச் சட்டத்தி னால் அறிவு புகட்ட வேண்டிய நிலையில் நமது நாடு இருக் கின்றது. இந்தப் புத்திசாலிகள் பூரண சுயேச்சை கேட்கின் றார்கள் என்று நம்மைப் பிறர் ஏளனம் பண்ணுவதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது என்றே நாமும் கேட்கிறோம்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 17.04.1932

சாரதா சட்டம் பலன் தர வேண்டுமானால்?

பெண்களை இளம் வயதில் மணம் செய்து கொடுக்கும் இந்துக்களின், அறிவீனமான கொடுமையான செய்கையைத் தடுப்பதற்காகச் சீர்திருத்த வாதியாகிய ஹரிவிலாச சாரதா அவர்களால் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கும் பால்ய விவாகத்தடைச் சட்டம் தற்சமயம் ஒன்றுக்கும் பிரயோஜன மில்லாமலே இருந்து வருகிறது என்பதை நாம் பல தடவைகளில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அச்சட்டத்தை நிறைவேற்ற இந்திய சீர்திருத்தக்காரர்கள் எவ்வளவோ முயற்சித்தும் தோழர் காந்தியார், காலஞ்சென்ற பண்டித மோதிலால் நேரு முதலிய காங்கிரஸ்வாதிகளாகிய வைதீகர்களால்கூட பலமாக ஆதரிக்கப் பட்டும், பொது ஜனங்களின் அபிப்பிராயந் தெரிவதற்கென லெட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து சுற்றுப் பிராயணக் கமிட்டி நியமித்து விசாரணை செய்தும், கடைசியில் உயிரற்ற ஒரு வெறுஞ் சட்டமாகவே நிறைவேறியது. அச் சட்டத்தின்படி தொடுக்கப்படும் வழக்குகளில்கூட வைதீகர் களின் எதிர்ப்புக்கு அஞ்சியோ, அல்லது அரசாங்கத்தின் அலட்சிய புத்தியினாலோ, சாரதா சட்டத்தை மதிக்காதவர்கள் பயப்படுவதற்கு வழியில்லாத மிகச் சாதாரணமான அபராதமும், தண்டனைகளுமே கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் வைதீகர்கள், சாரதா சட்டத்தைச் சிறிதும் லட்சியம் பண்ணாமல், தங்கள் இஷ்டப்படியே சிறுவர்களுக்கும், சிறுமிகளுக்கும் மிகத் தாராளமாக மணம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

இத்தகைய அடாத செய்கையைத் தடுத்துச் சாரதா சட்டத்தைப் பலன்தரத்தக்க ஒரு நல்ல சட்டமானதாகச் செய்ய

வேண்டுமானால் அதில் சில அவசியமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்தே தீரவேண்டும் என்பதைச் சீர்திருத்த ஆர்வமுள்ளவர்கள் யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள்.

சாரதா சட்டத்தை மீறுவதான முறையில் மணம் நடை பெறப் போவதாகத் தெரிந்தால், உடனே அதைத் தடுக்கும் அதிகாரம் அவ்வழக்கை விசாரிக்கும் அதிகாரமுள்ள கோர்ட் டாருக்கு இருக்க வேண்டும்.

சட்டத்தை மீறி நடக்கும் கல்யாணங்களில் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் மேல் வழக்குத் தொடுக்கும் உரிமை போலீஸ்காரர் களுக்கும் பொது ஜனங்களுக்கும் தாராளமாக இருக்க வேண்டும்.

வழக்குத் தொடுக்க முன்வரும் வாதிகள் ஜாமின் கட்ட வேண்டும் என்னும் நியதி இருக்கக் கூடாது.

பொது ஜனங்களால் தொடுக்கப்படும் வழக்குகளையும் சர்க்கார் கேசாகவே எடுத்துக் கொண்டு பொது ஜனங்களுக்குச் சவுகரியமாக வழக்கு நடத்த வேண்டும்.

தண்டனைகளும் அபராதங்களும் இப்பொழுது போல் இல்லாமல் இன்னும் கடுமையாகவும், தயவுதாட்சண்யம் இல்லாமலும் விதிக்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறான முறையில் சாரதா சட்டம் திருத்தப்படு மானால் திருத்தப்பட்ட சட்டமும், வைதீகர்களின் குரைப்புக்குப் பயப்படாமல் கண்டிப்பாக அமுல்நடத்தப்படுமானால் தான், அச்சட்டத்தினால் என்ன பலனை எதிர்பார்க்கிறோமோ அந்தப் பலன் உண்டாகக்கூடும். இன்றேல் அது வெறும் காகிதச் சட்டமாகவே தான் இருக்க முடியுமே ஒழிய வேறு ஒரு இம்மியளவும் பயன்தரப் போவதில்லை என்பதில் கடுகளவு கூடச் சந்தேகம் இல்லை. ஏறக்குறைய நாம் கூறும் இந்த அபிப் பிராயத்திற்கு இணங்கிய மாதிரியிலும் பால்ய விவாகங்களை இப்பொழுதுபோல் இல்லாமல் கூடிய வரையிலும் தடுக்கக் கூடிய முறையிலும் சாரதா சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக இந்தியா சட்டசபையின் அங்கத்தவரான, தோழர் பி.தாஸ் என்பவர் சில திருத்தங்களைக் குறிப்பிட்டு அவைகளை வைசிராய் பிரபுவின் அனுமதி பெற வேண்டி அனுப்பியிருக் கிறார். அத்திருத்தங்களாவது@ு

சாரதா சட்ட வழக்குகளை விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ள கோர்ட்டார் உசிதமென்று தோன்றுகிறபோது அச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடைபெறும் மணங்களுக்குத் தடையுத்திரவு பிறப்பிக்கும் அதிகாரத்தை ஏற்படுத்தல்.

அச்சட்டத்தின் கீழ் கோர்ட்டுகள் தாங்களாகவே வழக்கு நடத்தலாம், வாதி பாண்டோ, ஜாமீனோ கொடுக்க வேண்டியதில்லை யென்று விதித்தல்.

குழந்தையை மணந்து கொண்ட புருஷன் அவன் மைனரா யிருந்தால், அவனுடைய கார்டியன் அப்பெண்ணைத் தனியே வைத்துக் காப்பாற்ற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தவும், சட்டத்தில் கண்டுள்ள வயது வரும் வரையிலோ, அவசியமானால் மேற்கொண்டு சில காலம் வரையிலோ, சாந்தி முகூர்த்தம் செய்யக் கூடாது என்று தடைப்படுத்தவும் கோர்ட்டாருக்கு அதிகாரம் அளித்தல்.

என்பவைகளே திருத்தங்களாகும். இத்திருத்தங்களின் நோக்கத்தையும், அவரே குறிப்பிட்டிருப்பது வருமாறு@ூ

""ஏற்கனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் பம்பாய் சிவில் கோர்ட்டுகள், சட்டத்திற்கு விரோதமாக ஏற்பாடு செய்திருந்த மணங்களுக்குத் தடை உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கின்றன. மற்ற மாகாணங்களில் இவ்விதம் நடந்ததா வென்று தெரியவில்லை. இவ்விதம் செய்வதற்குச் சட்டம் இடங் கொடுக்கிறதா வென்பதைப் பற்றி சந்தேகங்கள் எழும்புகின்றன. அவற்றை நிவர்த்திக்க மசோதா முயற்சிக்கிறது. சட்ட விரோதமாக நடக்கும் மணங்களுக்கு விதிக்கும் அபராதத்தை மேற்படி தடையுத்திரவை மீறுபவர் களுக்கு விதிக்க வேண்டுமென்று மசோதா கூறுகிறது. ஏனெனில் கோர்ட்டு தடையுத்திரவை மீறுவது கோர்ட்டை அவமதிப்பதாகும்.

மேலும், இப்போதுள்ள சட்டப்படி, புகார் செய்பவர் விளம்பரத்திற்கு உட்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது. கோர்ட்டு விரும்பினால் பாண்டு எழுதித் தர வேண்டும். அதிற் கண்டுள்ள தொகையை இழந்துவிட வேண்டியதாகலாம். இவற்றின் காரணமாக மேற்படி சட்டம் சரியாக அமுல் நடப்பது கஷ்டமாகிறது. தனிப்பட்ட முறையில் கோர்ட்டாருக்குத் தகவல் கிடைத்ததும், அதன் உண்மையைக் கண்டறிந்து கொண்டு

வழக்கு நடத்தும் அதிகாரத்தை திருத்த மசோதா அளிக்கிறது. இப்போதுள்ள விதிப்படி சட்டத்தை மீறியவர்களைத் தண்டித்த போதிலும், அகால ஆண் சேர்க்கையி லிருந்து சிறுமிகளைக் காப்பாற்ற முடியாது. வழக்குத் தொடர்ந்ததின் காரணமாக சிறுமியை புருஷனோ, புருஷன் வீட்டாரோ துன்புறுத்தக் கூடும். இவற்றை முன்னிட்டு சிறுமியின் நலத்தில் கவலை கொண்ட வர்கள்கூட சட்டப்படி வழக்குத் தொடர தயங்குகிறார்கள். அதை நிவர்த்திப்பது மசோதாவின் நோக்கமாகும்."

இப்படிப்பட்ட அவசியமான திருத்தத்திற்கு வைசிராய் பிரபுவின் அனுமதி நிச்சயம் கிடைக்குமென்பதில் சந்தேக மில்லை. ஆனால் இவ்விஷயத்தில், தோழர் சத்தியமூர்த்தி போன்ற வைதீகர்களும் மற்ற காங்கிரஸ்காரர்களும் என்ன செய்யப் போகிறார்களென்று பார்ப்போம். அவர்களுடைய உண்மையான தேசாபிமானத்தையும், ஜன சமூக ஊழியத்தை யும் அறிய இதுவும் ஒரு தகுந்த சந்தர்ப்பமாகும்.

குடி அரசு - துணைத் தலையங்கம் - 03.03.1935

சாரதா சட்டத் திருத்த மசோதா லண்டனில் ஆதரவு பிரபலஸ்தர்கள் அறிக்கை

லண்டன், ஆகஸ்டு 4.

இந்திய சட்ட சபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சாரதா சட்டத் திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து, பிரிட்டிஷ் காமண் வெல்த்து லீக் சார்பாக லார்டு லோதியன், வைகொண்டஸ் ஆஸ்டர் உள்ளிட்ட 9 பிரபலஸ்தர்கள் "லண்டன் டைம்ஸ்' பத்திரிகையில் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த திருத்த மசோதா மிகவும் அவசியமான தென்றும் தற்கால சாரதா சட்டத்தினால் அது விரும்பிய பலன் ஏற்படவில்லையென்றும் இந்தியச் சட்டசபை அந்த மசோதாவை கட்டாயம் நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்றும் அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பு :

லண்டனில் இருக்கும் பிரபலஸ்தர்கள் சாரதா சட்ட திருத்த மசோதா விஷயத்தில் மிக்க சிரத்தை காட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவின் ஏக பிரதிநிதி ஸ்தாபனம் என்று கூறிக்கொள்ளும் காங்கிரஸோ, பிரஸ்தாப மசோதா விஷயமாக மௌனஞ் சாதித்தே வருகிறது. இப்பொழுது இந்திய சட்ட சபையில் ராவ் பகதூர் எம்.ஸி. ராஜாவின் ஒடுக்கப் பட்டோர் சிவில் உரிமைப் பாதுகாப்பு மசோதாவும், டாக்டர் தசமுகரின் மாதர் வார்சுரிமை மசோதாவும், பிரஸ்தாப சாரதா சட்டத் திருத்த மசோதாவும் கொண்டு வரப்பட்டிருக் கின்றன. இந்த மூன்றும் சமூகச் சீர்திருத்த மசோதாக்கள். தென்னாட்டிலே மாதந் தவறாமல் காங்கிரஸ் மகாநாடுகளும் நாள் தவறாமல் காங்கிரஸ் பிரசாரக் கூட்டங்களும் நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்தாலும் மசோதாக்களை ஆதரித்து ஒரு தீர்மானமாவது நிறைவேற்றப்படவில்லை. பத்திரிகைகளில் அறிக்கை மேல் அறிக்கை வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி கூட மசோதாக்களை ஆதரித்து ஒரு வரி கூட பத்திரிகைகளுக்கு எழுதவில்லை. ராவ்பகதூர் எம்.சி. ராஜாவின் மசோதாவை ஆதரிக்கிறீரா அல்லது எதிர்க்கிறீரா என ஒரு ஒடுக்கப்பட்ட சகோதரர் தோழர் சத்தியமூர்த்திக்கு எழுதிய ஒரு பகிரங்கக் கடிதத்துக்கும் தோழர் சத்தியமூர்த்தி இந்நிமிஷம் வரைப் பதிலளிக்கவில்லை. இத்தியாதி காரணங் களினால் காங்கிரஸ் வைதீகர் ஸ்தாபனம் ~ பார்ப்பனக் கோட்டை என்பது விளங்கவில்லையா?

குடி அரசு - பத்திராதிபர் குறிப்பு - 16.08.1936